

D. Josep Serradell Amich

HA MORT

havent rebut els Auxilis Espirituals
(A. C. S.)

La seva desconsolada esposa donya Francisca Trabal i-Fuster, germanes Concepció i Francisca, germà polític, cosins i parents tots, i les raons socials Vichy Catalan, S. A., i Martí Llopart y Trenchs, S. en C., participen als amics i coneguts tan irreparable pèrdua i els preguen que li tributin un record en llurs oracions i se serveixin concórrer a la casa mortuòria, Rambla de Canaletes, núm. 13, segon, demà, divendres, a les deu del matí, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Nostra Senyora de Betlem i després al Cementiri Nou.

No es convida particularment

Victorià Vilà de la Riba

Congregant de la Immaculada i Sant Lluís Gonçaga

lliurà la seva ànima a Déu el dia 13 del corrent, confortat amb els Auxilis Espirituals

(A. C. S.)

Els seus afligits pares, germans, àvies, oncles, oncles polítics, cosins i parents tots, participen als amics i coneguts tan sensible pèrdua i els preguen que li tributin un record en llurs oracions.

Barcelona 15 de febrer de 1923

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números...
(4530 A.)
(4531 A.)
(4532 A.)

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

Dr. E. Porearnau dels hospitals de París. Vies Urinàries, Ronyons, sa Cirurgia. Plaça Urquinaona, 2, 1er De 11 a 12 i 4 a 6

Dr. Bremon BAIGS X. Radiografia instantània visceral; id. estereoscòpica. Radioteràpia. BRUCH, 46, De 4 a 6

Si encara no useu la làmpara

VULCAN 1/2 WATT

assajeu-la i l'adoptareu
Rambla Flors, 26 botiga

Gelatina decarni de ga-

llina. Aliment poderós per a persones delicades. E. Martignole: Escudellers, 8

MAQUINES PER A COSIR
I BRODAR

Les de millor resultat
La cèlebre RÁPIDA

AUTORITZEU LES NOTES DE LES
QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICA-
CIO, AMB UN SEGELL O UNA FIR-
MA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Informes comercials. —

Cobrament de crèdits.

— Marques. — Patents.

Per mediació de la Casa UNGRIA (Plaça de l'Encarnació, 2, Madrid), es poden registrar, amb totes les garanties de la llei, les marques de fàbrica, comerç, ramaderia, etcètera, els noms comercials, els marxams i els productes farmacèutics; obtenir patents d'invenció, cobrar crèdits contra deutors morosos i obtenir informes verídics de comerciants compradors.

La Casa UNGRIA, establerta fa més de trenta anys, compta entre la seva clientela les més importants cases d'Espanya.

Representant per a Barcelona: Francesc Rodríguez, Trafalgar, número 17, segon, segona.

Bisbat

—Ha mort en aquesta ciutat el reverend doctor don Joan B. Codina i Formosa. Va néixer a Sabadell el 1860. Rebé els graus de doctor en Filosofia i Lletres i Llicenciat en Sagrada Teologia, essent ordenat de prevere el 1884. Exercí els càrrecs de

capellà del Pensionat del Sagrat Cor de Jesús, de Sarrià; catedratic de Grec i Hebreu i prefecte d'Estudis d'aquest Seminari conciliar, examinador prosinodal i censor d'ofici en 1909. Prengué possessió d'un benefici a la parroquia de Santa Maria del Mar, d'aquesta capital.

—Ha mort, als 37 anys d'edat, la Germana Trifònia Abrego i Crespo, religiosa josefina del Convent de Sant Gervasi.

—El dia 28 dels corrents començarà una Santa Missió a la Tinència de Sant Francesc, del Poble Nou, a càrrec dels menors caputxins. PP. Josep de Besalú, Bru d'Igualada i Ceferi de Granollers.

—Han estat fets els següents nomenaments de vicari: de Jesús, de Gràcia, don Jaume Bigas; del Poble Nou, don Domènec Capdevila; de Hospitalet, don Josep Maria Escoda; de Capellades, don Antoni Argemí, i de Santa Perpètua de la Moguda, don Salvador Noy.

—El bisbe de Jaca, doctor Frutos Valtente, ha estat a Lleyda per a batejar el fill d'una família amiga.

—Aquesta tarda hi ha hagut a la nostra Catedral Basílica assaig dels cants missionaris que es cantaran durant la Santa Quaresma. Demà, divendres, a les set de la tarda, hi haurà el segon sermó a càrrec del Pare Pijoan.

—Han estat nomenats vicaris de La

Na Lluïsa Ferrer Mascaró

mori el dia 31 de gener últim

confortada amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afegits mare donya Josepa Mascaró vídua de Ferrer, germans Josepa, Maria Magdalena, Jaume, Mercè i Joan, germà polític Pau Milà, oncles, cosins, parents tots i la raó social **Construcciones y Servicios, S. A.**, en recordar als amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que la tinguin present en llurs oracions i els agrairan l'assistència als funerals que, per l'etern descans de la seva ànima, se celebraran demà, divendres, dia 16, a les deu, en l'església de la Casa de Caritat.

El dol es dona per despatit No es convida particularment

**SI SUFRÍS
DEL ESTÓMAGO**

Si os quejáis de acidez, regurgitacions, debilitat general, someteu al règimen del delicioso

PHOSCAO

El más exquisito de los desayunos, el más potente de los reconstituyentes, el único alimento vegetal aconsejado por todos los médicos a los anémicos, a los convalecientes, a los ancianos

Venta en farmacias, ultramarinos y droguerías
Depósito: FORTUNY H. 32, Hospital-Barcelona

Bisbal, Lloret de Mar i Cervià de Ter, respectivament, don Carles Giralt, don Josep Riu i don Lluís Amat.

—Ha estat destinat al convent de la Mercè de Lleyda el mercedari P. Pau Planas.

—A Tortosa hi han començat pregàries per a implorar del Cel el benefici de la pluja.

—El Capítol Catedral de Lleyda ha elegit arxiver i comptadors de l'esmentat Capítol, respectivament, els doctors don Josep Maria Climent, don Josep Escaló i don Manuel Arnés.

—La nova Junta de la Lliga Espiritual de Nostra Dona de Montserrat ha estat a la santa muntanya catalana per a visitar la seva Patrona i oferir els seus respectes al P. Abat.

—El bisbe de Vich, doctor Muñoz, ha publicat una circular prohibint la campanya que es venia sostenint sobre la forma en què havia d'ésser exposada a la veneració dels fidels la imatge de la Verge de la Gleva.

Vida religiosa

Avui: Sants Faust i Jovita, germans màrtirs, i Santa Agape, verge.—Demà: Sants Onèsim, bisbe, i Elies, màrtir. Quaranta hores: Demà, a l'església

parroquial de Sant Miquel del Port. Hores d'exposició: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

La missa de demà: Del dia, color morat.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona del Carme, a les Jerònimes, a Santa Anna, o a Santa Maria del Mar.

Adoració nocturna: Avui, Torn de Sant Lluís Gonzaga. — Demà, Torn de Sant Ignasi de Loyola (a la parroquial de Sant Martí).

Vetlles en Sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de Santa Teresa, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de la Verge del Carme, a la mateixa capella.

Obituari

ENTERRAMENTS

En Josep Serradell i Aurich, Demà, a les deu, Rambla de Canaletes, 13, segon.

En Marian de Vilas de Fontcuberta, Demà, a les onze, Borrell, 71.

FUNERALS

Na Hilària Vilanova i Girató, Mori el 24 de gener, Demà, de deu a dotze, misses a Sant Agustí.

Na Lluïsa Ferrer i Mascaró, Mori el 31 de gener, Demà, a les deu, església de la Casa de Caritat.

Na Josepa Falcó i Grases, Mori el dia 6 dels corrents, Demà, a dos quarts d'onze, a Sant Jaume.

Na Anna Cabestany i Marqués de Valenti, Mori el 7 dels corrents, Demà, a dos quarts d'onze, a la Concepció.

ANIVERSARIS

En Valentí Oriol Trias i Bertran, Mori el dia 16 de febrer de 1922, Demà, misses a les parroquies del Carme de Vich, en la del Prat de Llobregat, església de Sant Salvador de Tarragona, parroquia del Pi i església del Sagrat Cor i Palau dels Pares Jesuïtes.

Na Anna Prat i Bosch, vídua en primeres noces d'En Josep Ribot i en segones d'En Josep Vilardell, En son sufragi totes les misses que es celebraran demà, divendres, dia 16 de febrer, a la parroquial església de Sant Joan i Sant Josep (capella del Santíssim Sagrament), de Mataró, i a Barcelona, de nou a dotze, a l'església dels Pares Carmelites, de deu a dotze, a la Casa de Caritat (capella Miraculosa), església del Bonsuocós, cambril de la Verge dels Dolors i parroquial església de la Puríssima Concepció, capella del Santíssim Sagrament.

En Jaume Farell i Maspons, Mori el 16 de febrer de 1921, Demà, de deu a dotze, misses a l'església dels Camils.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

Na Pilar Estreicher i Lasarte, Per voluntat de la júnta no s'avisarà l'hora de l'enterrament.

En Josep Alemany Etcheves, Enterrat aquesta tarda.

En Victòria Vilà de la Riva, En Gottfried Jessing, Enterrat avui a la tarda.

N'Harold Ventosa de Berenguer, Enterrat aquesta tarda.

La Universitat

El rector ha telegrafiat al president del Consell i als ministres d'Instrucció pública i Hisenda, preguntant-los que es resolgui tan aviat com sigui possible el pagament de les millores del personal subaltern d'aquesta Universitat i s'ordini el lliurament de les quantitats assignades per a material i practiques d'ensenyament en aquella, amb càrrec al milió de pessetes autoritzat pels actuals pressupostos.

—S'ha tramès a l'inspector de Lleyda una denúncia sobre petició de retencions a l'Ajuntament de Pobla de Segur pel mestre d'aquest poble.

—En la reunió celebrada per la Junta Econòmica ha despatxat els assumptes ordinaris que li corresponen.

—El doctor Manuel Satorrada, professor auxiliar d'aquesta Facultat de

EL SIGLO

FINS EL 28 DE FEBRER

GÈNERES BLANCS GUANTS PUNTES

Grans existències i assortiments

Preus limitadíssims • Vegin-se les escaparates

FINS EL 28 DE FEBRER

CONSIDERABLES DESCOMPTES SOBRE LES PECES CONFECCIONADES EN EXISTENCIA

75 per 100 en models de vestits i capells per a senyora.
75 per 100 en models de vestits per a nena.
60 per 100 en faldilles, bruses, refajos, bates, abrics de senyora i formes per a capell.
30 per 100 en capells per a nen.
30 per 100 en pel·leteria.

Salons de Belles Arts Actualment obres de: Baró, Cardona, Casado, Casas, Rubio Garcia, Segrelles, Valls

SALDO EN CALÇAT PER A NOIS (PRIMER PIS)

BIBLIOTECA LITERARIA

Ha sortit

El pas dels gegants

Traducció feta per Joan Arús, de la famosa novel·la de Pierre Benoit

Le chaussée des géants

de la qual se n'han venut en pocs mesos a França més de 150,000 exemplars

Obra profundament emotiva, basada en la gran revolució irlandesa de 1916

Preu del volum: 2'50 pessetes

EDITORIAL CATALANA, S. A., Escudellers, núm 10 bis, entresol, i a totes les bones llibreries.

Medicina, i metge forense, ha obtingut per unanimitat, en les oposicions celebrades a Madrid, la càtedra de Medicina legal de la nostra Facultat.

—Diumenge, dia 25 del corrent, el doctor Baità donarà una conferència sobre «Electrotècnica aplicada a la Radiotelegrafia», a la classe de física de la Universitat.

Conferències

Divendres vinent, a les onze en punt del matí, el doctor P. Barnils, director de l'Escola Municipal de Sords-Muts, donarà a Vila-Joana una conferència pública de vulgarització sobre «El funcionalisme de la pa-

raula sota el punt de vista experimental». Serà il·lustrada amb projeccions confeccionades expressament al Laboratori de l'esmentada Escola, donant-se a conèixer al mateix temps un film del moviment de les cordes vocals, produït pel doctor G. Calzia, professor de la Universitat d'Hamburg.

El millor tren per a assistir a l'acte és el que surt de l'estació de Sarrià (plaça de Catalunya), a les 10'20.

A l'Ateneu Barcelonès s'anuncia per a demà, divendres, a les set de la tarda, una conferència organitzada per l'Associació d'Esquerra Catalana i a càrrec d'En Marcel·lí Domingo, el qual desenvoluparà el tema: «El problema català».

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrams i conferències de LA VEU)

LES CONFERÈNCIES DE L'ALT COMISSARI

Madrid, 14, 8'30 nit. El senyor Silvela ha visitat el senyor Villanueva, iniciant d'aquesta manera les conferències que haurà de celebrar abans de la seva marxa cap al Marroc i a les quals ha afegit el migdia el cap del Govern.

A la tarda ha visitat el ministre de la Guerra.

La seva conferència amb el senyor Alcalá Zamora, s'ha celebrat al Palau de Bonavista, i ha estat molt detallada. Ha començat a un quart de sis i ha acabat prop de les set.

ELS REFORMISTES I LA QÜESTIO RELIGIOSA

Aquesta tarda han acudit a casa del senyor Alvarez nombrosos amics seus, per a interrogar-lo sobre el solt que publica un diari del matí, en el qual s'assegura que els reformistes no faran qüestió tancada de la reforma del paràgraf tercer de l'article 11 de la Constitució, relatiu a la qüestió religiosa.

Com és lògic, el solt ha produït les naturals conseqüències, essent discutidíssim als cirkels polítics.

El senyor Alvarez l'ha desmentit rotundament.

El mateix ha fet entre els seus intims el president del Consell.

Es tracta, simplement, d'una nova invenció.

GAP A SEVILLA

Aquesta nit han sortit cap a Sevilla, en l'express, els infants don Carlos i donya Lluïsa.

SOBRE L'EVASIO DE MELILLA

Segons notícies oficials, facilitades aquesta tarda, ha estat rellevat el cap del fort de María Cristina, a Melilla, d'on es féu escapol el tinent acusat del furtament de la posició de Sanmar, i continuà la instrucció de diligències per a depurar responsabilitats com a conseqüència de la dita evasio.

EN MARTINEZ ANIDO

Madrid, 14, 9'15 nit. Notícies de Vigo, on, com se sap, es troba el general Martínez Anido, diuen que el president del Consell de ministres, en ocasió no llunyana, contestarà una carta en la qual el senyor Martínez Anido li exposava el seu desig de sortir de la situació de disponibilitat, l'autoritzava afectuosament que li indiqués el lloc que fos més del seu grat.

A aquesta carta contestà el senyor Martínez Anido amb una altra en la qual deia que la seva única aspiració era tornar a Barcelona a qualsevol destinació militar.

Però que es venia hi hagué dificultats per a complaure'l, i es pensà en nomenar-lo governador militar de la Corunya, la qual plaça aviat estarà vacante.

CONCURSOS DE BESTIAR

L'Associació general de Ramaders ha aprovat el pla de concursos de bestiar que s'ha de celebrar a Espanya durant l'any actual, organitzats per la dita corporació amb la col·laboració de les respectives associacions i Junta de ramaders i altres entitats.

Els concursos que s'ha de celebrar són en 43 províncies.

Els de Balears són: un concurs de bestiar asnal a Manacor, un altre de porquí a Gineu, i un altre de boví a Palma de Mallorca.

A Catalunya se celebrarà un concurs especial de bestiar cavallí, un altre de boví, un altre de porquí, i un altre d'avicultura, a diversos llocs.

LES QÜESTIONS SOCIALS A BARCELONA

Cridat pel ministre del Treball, ha arribat avui a Madrid una representació de la Comissió Mixta del Comerç de Barcelona, per a tractar del mester que segon el Sindicat Lliure d'empleats de Banca i Borsa hi ha entre els seus elements i examinar l'assumpte davant el tancament dels comerços.

LA PREMSA I L'ALT COMISSARI

La premsa de la nit reflecteix el mateix criteri que la del matí, sobre el nomenament d'Alt Comissari, insistint que s'ha donat preferència a la categoria política sobre la competència en el problema del Marroc.

«La Epoca» creu que aquest nomenament significa d'una manera clara,

gació del període preparatori en l'acció d'aquest Govern al Marroc, i conversió del càrrec d'Alt Comissari en càrrec polític subjecte a tots els valors de la política, amb tots els inconvenients que representa la inestabilitat ministerial.

El senyor Silvela — diu — ha viscut allunyat dels problemes del Marroc, sense altre estudi que el que fa un home culte que figura en primera fila de la política. Tindrà orientacions generals, línia, directora, però no posseïx l'especialització. L'ha d'adquirir i això exigeix un viatge detallat a la zona, una comparació d'informes, en una paraula, el transcurs d'una altra més; i ja en són dos llargs els que dura la intermitència.

Donat el talent i facilitats del senyor Silvela, nosaltres no dubtem que s'especialitzarà aviat en aquestes qüestions, que arribarà a dominar-les i que serà un bon Alt Comissari. Però és un home de partit, i el dia que la situació política canviï, la qual cosa a Espanya esdevé amb massa freqüència, el senyor Silvela s'expressarà a dimidir. És a dir: que hi ha un càrrec més afectat pels canvis de situació, un lloc més en el qual es reflecteix la política amb les seves velletats, i un lloc més perquè entri en les combinacions d'altres càrrecs. L'opinió imparcial ha percebut això, i per això és pel que es mostra disgustada.

El problema del Marroc no és partidista, sinó nacional, i requereix continuïtat, independent dels governs. Un dels secrets de l'èxit de França, és aquest. Parodiïnt una frase de Gambetta, es pot dir que la inestabilitat no ha d'ésser article d'exportació.

BANQUET

L'ex-governador civil de Madrid, senyor Bullón, ha obsequiat avui amb un esmorzar el secretari general de l'Alt Comissariat al Marroc, senyor López Ferrer.

Entre els invitats figuraven el senyor Sánchez Guerra, l'ex-ministre senyor Matos, el senyor Amézuza i l'ex-secretari de la Presidència, senyor Marfil.

LA QÜESTIO D'ALHUCEMAS

Madrid, 14, 10'30 nit. «La Correspondencia Militar» publica un article en el qual afirma que retardar l'operació sobre Alhucemas, és un error econòmic i militar.

No està conforme amb co que defensen alguns col·legues, que l'oportunitat del moment d'efectuar l'operació s'ha de supeditar a les contingències de la nostra situació econòmica.

Com se suposa — diu — al Govern i a l'Alt Comissari incumben els assenyalar plans i dates per a executar-los; però aquests plans no poden estar supeditats a un precepte econòmic, per diverses raons essencialíssimes, entre elles perquè tota finalitat militar no té sinó una raó d'ésser: o és necessària o no ho és. Si no és precepte, ni avui ni mai; i si ho fos, com més aviat millor, ja que la situació del nostre Tresor no és de tal grau de ruïna que no pugui fer front a la despesa d'uns milions més; i si desgraciadament ho fos, caldria arbitrar recursos, tota vegada que per manca d'aquests no es pot suspendre ni retardar co que és necessari.

Al país se li ha de parlar clar.

Mentre no posem fi al problema militar que tenim creat al Rif; mentre no anem a Alhucemas i aconseguim sostenir aquesta línia que és una penetració a fons i constitueix un nou esgrai d'avancament pendent un focu rebel: una de dues: o pactem amb Abd-el-Krim — i sense vencer el militarment no es pot fer un pacte que deixi solvats legítims interessos i el decorum nacional —, o efectuïm l'operació sobre Alhucemas. Si no fem cap d'aquestes dues coses, del Marroc no podem reparar cap soldat, puix no és pot deixar abandonada una línia amenaçada pels focs i l'artilleria enemiga. I si el Govern no es decideix a aquesta intervenció militar, no creïm que estratègicament nosaltres puguem continuar com estem, que és precis rectificar la línia per a fortificar-la amb altres menys avançades sense passar de la línia del Ref, on estem a recós de possibles contingències. I nosaltres creïm, en fi, que així la pau no podrà venir sinó amb un pacte amb el cap rebel, sense avantatges per a nosaltres, ja

que hi anirem sense haver minvat el seu poder i supèrbia.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

Despatx de Guerra del dia 14 de febrer.

«Zona oriental. — Ahir tarda un dispar llunyà, procedent de la part Nord d'ela carretera entre Batel i Drius, ferí el cantiner Lluís Hernández, que anava en un camió en direcció a Drius, essent el pronostic de la ferida menys greu.

S'ha efectuat combat a les posicions de Tuguntz, Axdir-Assus i Nador de Bensulixen, sense novetat.

L'esquadreta de servei bombardejà la guàrdia de Yebel-Uddia i poblats del vessant N. O. i Mehilats, observant que l'antiga posició de Yebel-Uddia ha estat completament desfeta, destruint els parapets.

També bombardejà el zoco de Telatza.

Zona occidental. — Sense novetat.

PERIODIC DENUNCIAT

El fiscal ha denunciat el periòdic «El Socialista», per la inserció d'un article de Pau Iglesias atacant els senyors Martínez Anido i Anlegru.

HOMENATGE RENUNCIAT

El Rei ha renunciat l'homenatge hispano-americà que se li pensava tributar per iniciativa del director de «La Monarquía», don Benigne Varela.

En comunicar al senyor Varela la regla determinació, el secretari de S. M., don Enric M. de Torres, expressa el desig del sobirà de que les quantitats recaptades per a l'homenatge es destinin a alguna obra de cultura o beneficència.

NOTA BURSATIL

El negoci a Borsa està quasi paral·litzat, produint-se escasses diferències en les cotitzacions de fons públics.

La partida de l'interior tanca a 70'95, amb baixa de 20 cèntims.

El Banc d'Espanya i el Rio de la Plata, pugen un enter i els valors d'especulació estan fermes, millorant llurs preus anteriors les Sucreres i les Felgueres.

Els Explosius segueixen llur marxa ascendent i passen de 313 a 318.

Els francs estan molt fluxos, més que ahir, i perden un enter, quedant a 38'30.

Pel contrari, les altres divises estrangeres es cotitzen millor que en el dia anterior.

MORT D'UN GENERAL

A la Corunya ha mort don Ramon Molina Couceiro, general de brigada en situació de reserva.

L'ESTAT D'EN MELLA

La dolència que ve sofrint don Joan Vázquez de Mella ha entrat en un període de franca millora.

Després de l'operació que el doctor Hulla li practicà al peu dret, el senyor Vázquez de Mella es troba molt alleujat, si bé la convalescència serà un xic llarga.

AL JUTJAT

Al Jutjat de guàrdia s'ha rebut un ofici de l'alcalde de Madrid acompanyant els aconcs presos ahir pel Sindicat de la Flequeria, per si creu l'autoritat judicial que en els dits acords hi ha matèria delictiva.

NOTICIA DESMENTIDA

La Direcció del Museu del Prado ha desmentit, mitjançant una nota enviada als diaris, l'afirmació publicada en l'últim número de la Revista de Belles Arts de que havia desaparegut del Museu una obra de Velázquez.

Sobre aquesta fa l'aclaració de que es tracta d'un dibuix que no ha pertangut mai al Museu del Prado, i per consegüent no ha pogut desaparèixer del dit Museu.

El dibuix en qüestió és un estudi per a la figura de l'«Angel Mancebo» del quadre «Cristo després de la flagel·lació», que es conserva a la «National Gallery», de Londres, deixant a part que segons autoritzades opinions, el dibuix no és de Velázquez.

La Direcció del Museu fa constar que el dibuix pertany d'un segle ençà a l'esplèndida col·lecció de l'Institut Jovellanos, de Gijón.

QUESTIONS D'INDULT

Una comissió del Comitè Directiu de la Confederació Gremial Espanyola, ha visitat aquest matí el

ministre de la Guerra, sent-li remesa d'una exposició en la qual s'interessa, en nom del dit organisme i d'acord amb la campanya iniciada per diverses entitats de Barcelona, que s'obri expedient informatiu per la Capitania general de Catalunya i que en el seu dia es concerteixi la gràcia de l'indult a Lluís Verdaguier, que sofreix condemna a València.

El secretari, senyor Ayala, ha donat compte al senyor Alcalá Zamora de la manifestació de solidaritat de diverses associacions d'Espanya en pro de Verdaguier, al qual s'el considera innocent.

El ministre de la Guerra ha promès dedicar a aquest assumpte, especial atenció, sobretot essent en nombre tan considerable els preses que fins ell arriben per distints conductes interessants-hi l'indult.

EL TEMPS

Nota de l'Observatori:

La temperatura màxima d'ahir fou de 20 graus a València, Alacant, Múrcia i Huelva, i la mínima d'avui ha estat de cinc graus sota zero a Terol.

A Madrid la màxima d'ahir fou de 12'3 graus i la mínima d'avui ha estat de 1'7 graus.

Temps probable per a demà: A tota Espanya, bon temps, poc estable.

LA DIADA

El temps esplèndid ha continuat afavorint les acaballes del Carnaval, i la «Pradera del Corregidor», on avui es celebra la tradicional festa, ha estat concorregudíssima.

Malgrat d'haver-se suprimit aquest any el concurs de l'Ajuntament per als nens desfressats amb més gust, hi han acudit gran nombre d'aquests.

De les disfresses majors hi han acudit a la «Pradera» la majoria de les que aquests dies passats es valeren a la castellana.

S'ha celebrat el tradicional enterament de la sardina, amb el consegüent consum de vi, que, afortunadament, no ha produït trastorns ni conseqüències de major quantia.

LES BARBERIES

Madrid, 15, 12'30 matinata. Accedint a la sol·licitud per l'Associació de patrons barbers i perruquers i la dependència de barberies i perruqueries de Madrid perquè s'unifiqui l'horari de les perruqueries establertes en Circles de recreu i hotels de viatgers, el ministre del Treball ha publicat una R. O. en qual es disposa que les perruqueries establertes en tota classe de societats, Circles, Casinos, Hotels, Fondes i restants establiments anàlegs estan sotmeses, les que serveixen al públic en general, a totes les lleis i disposicions socials i singularment a la de 4 de juliol de 1918, i que per a les hores d'obertura, tancament i descans es registrin, així mateix, sense cap excepció, pels pactes acordats entre patrons i obrers del gremi en cada localitat, amb caràcter uniforme.

ELS RESIDUS DE CAPE

Resolent una instància elevada pel Gremi de cafès econòmics sobre la R. O. de 3 d'agost de 1903 que prohibeix la circulació de residus de cafè aigua, s'ha disposat que es permeti, naturament, el funcionament de la dita indústria, però sotmetent-la a les següents regles:

Primera. — Que s'empri el mateix dia del següent a l'en que es féu la fusió primera. Per tant, no podrà importar-se aquest residu.

Segona. — Que el resultat de la cocció del residu de cafè es llogui amb llei i sucre, i de cap manera amb sacarina.

Tercera. — Que mai es cogui més d'una vegada el dit residu.

Quarta. — Que així que la cocció única tingui lloc s'inutilitzi el pòsit amb sulfat d'amoníac perquè solament com adob pugui utilitzar-se.

I cinquena. — Que els inspectors provincials i municipals facin visites d'inspecció a aquests establiments.

ASSEMBLEA DE METGES

La Societat Ginecològica Espanyola tracta de convocar una gran assemblea de metges, polítics i sociològics per a discutir una ponència en camí a recaptar dels poders públics la deguda protecció mèdica i social de la dona en general, i molt especialment de la gràvida i del nen.

RESTITUCIO

Vigo. — Conduïda per un agent de policia, sortí cap a París una senyoreta neboda d'un ministre francès.

Havia fugit amb el seu promès, embarcant a l'Hvre en un transatlàntic.

El promès l'abandonà al cap de pocs temps d'arribar a Vigo, i trobant-se malalta, la senyoreta ingressà a l'Hospital. Donà allí el seu veritable nom i es posà el fet en coneixement del consell francès, que tenia ordres de detenir els escapols i que havia interessat llur detenció a les autoritats espanyoles.

ELS TEMPORALS A CANARIES

Les Palmes. — Els temporals han causat grans perjudicis als ports d'aquesta illa.

Al barri del port de la Luz l'aigua inundà els carrers i algunes cases.

Al port arribà remolcat i amb avaries un vapor marroquí anomenat «Marocaine», que enarborava bandera roja amb mitja lluna blanca.

TRIQUINOSI

Oviedo. — Es troba greument malalta una família formada per un matrimoni i tres fills, atacats de triquinosis.

Havien mort un porc sense sotmetre'l a la inspecció veterinària.

L'autoritat ha ordenat que es cramin la carn i embutits procedents d'aquell porc.

TIFUS

Córdoba. — L'inspector provincial de Sanitat, don Carlos Ferran López, tingué coneixement que als Moriles s'havia declarat un cas de tifus.

En virtut d'això, acompanyat del cap de la brigada sanitària de l'Institut d'Higiene don Joan Romagosa, es traslladà a l'esmentat poble i efectuà una visita d'inspecció.

Es recolliren diverses mostres de l'aigua de que es proveeix el veïnat dels Moriles i s'inspeccionà detingudament l'escorredor, les escoles públiques i el cementiri.

Abans de tornar a Córdoba, els expressats doctors donaren ordres al personal sanitari d'aquella localitat per a evitar la repetició de casos com el que ena ocupa.

UN AVIADOR

Salamanca. — Es troba en aquesta ciutat el capità aviador don Antoni Ferreiro, que tripulant el «Salamanca» núm. 2, ha estat fins fa pocs temps combatent al Rif.

En Ferreiro, com a cap de la primera esquadra d'aparells Haviland, tripulava el «Salamanca» núm. 2, que fou enderrocat tres vegades i presenta nombrosos impactes del foc enemic, malgrat la qual cosa sapgeix present servel.

Un nombros grup d'admiradors de la valentia i serenitat del senyor Ferreiro, projecten organitzar a l'interès aviador amb un banquet.

El capità Ferreiro té el propòsit de visitar novament a molt aviat Salamanca tripulant l'aeroplà.

LA DEFENSA DEL GENERAL NAVARRO

Aquesta tarda ha arribat a Madrid el fill del general Navarro, visitant el comte de Romanones.

Li ha dit que el seu pare en el captiveri ignorava en absolut que se li seguis procediment de processament pel Tribunal Suprem, perquè la seva família li amagava en les cartes i els captius no li facilitaven els diaris que feien al·lusió al dit processament.

Al general Navarro no se li ha fet cap notificació, però té ordenats els seus papers, assegurant que les seves declaracions seran emocionants i canviaran el curs de l'actuació del Consell Suprem de Guerra i Marina, i que causaran gran sensació quan el país les conegui.

EL TINENT EVADIT

Segons sembla, en l'expedient de la fugida del tinent Sanz, existeixen derivacions de gran interès.

El tinent Sanz ha pogut eludir l'acció del Govern espanyol perquè s'ha proveït de documents que li foren proporcionats per un funcionari estranger.

Està a Uxda, i l'extradició en aquesta classe de delictes, no s'ha

concedia mai; el Govern, no obstant, ha entaulat l'oportuna reclamació.

EN LOPEZ FERRER

El senyor López Ferrer s'ha negat a tornar al Marroc com a secretari de l'Alt Comissari.

Segons les nostres notícies, el ministre d'Estat ha demanat una relació dels càrrecs vacants i nel ministeri per a elegir el que estigui en relació amb les aptituds del senyor López Ferrer.

EL COMANDANT DE MELILLA

Aquesta nit ha rebut el ministre de la Guerra un telegrama de les autoritats de Cartagena, anunciant-li que el general Vives ha sortit amb l'express en direcció a Madrid.

MOROS A MADRID

Una notícia interessant podem oferir als llegidors: es refereix a l'estada a Madrid de diversos moros, notables pertanyents a les tribus no sotmeses i sotmeses, que vénen per a gestionar un pacte amb Abd-el-Krim a l'istil raisuní.

Els moros vesteixen a l'europea, i l'espècie vol amagar-se en les esteres oficials.

El Govern no els rebut encara, i segons sembla el moment no es considera oportú, per raons que no deixaran de veure els que hagin seguit amb atenció els successos polítics de dies passats.

LA POLICIA INDIGENA

A les complicacions portades amb el problema del Marroc, se suma avui un altra de nova, que és l'actitud dels caps de la policia indigena.

Com se sap, ha dimittit el coronel senyor Las Heras, per una contrordre que va rebre després d'executar l'ordre primitiva i que es refereix a la llibertat dels presoners indigenes.

El senyor Las Heras ha dit clarament que no està conforme amb la política de confusió d'ordres, dictada per les autoritats superiors del Marroc.

Hi ha fet causa comú el segon cap de les forces, senyor Ovilo, els coneixements d'Àfrica del qual són proverbiais.

Les notícies són dignes de crèdit; les coneix un ministre, i dema les coneixerà el Govern.

ELS ALCALDES DE R. O.

Preocupen molt al Govern dues qüestions d'indole electoral: una es refereix a l'actitud que el Govern ha d'adoptar amb les forces monàrquiques i regionalistes.

Fins ara han estat modestats els regionalistes a Arenys de Mar i Castellet, amb els nomenaments d'alcaldes de Reial ordre.

Es diu que encara en altres districtes es nomenaran també alcaldes de Reial ordre.

Aquest assumpte serà objecte de deliberació en un pròxim Consell de ministres.

LINIA TELEFONICA

San Sebastián. — Ha tingut lloc la inauguració de la nova línia telefònica que uneix les províncies d'Alava i Guipúscoa a l'Alt Moudragon.

Han assistit a l'acte el governador

civil, el president de la Diputació, els diputats provincials, els comtes de Villafraña i Agarico, el cap de telegrafs i el representant del director general de Comunicacions don Pere Pérez Sánchez.

En inaugurar la línia ha parlat el director general elogiant la labor de les Diputacions.

L'arxiprest, revestit, ha beneït la línia.

UN EX-PRESONER

Badajoz. — A Higuera Real s'ha fet una gran rebuda al soldat del regiment d'Alcántara, Candi Navarro, ex-presoner d'Aldir.

Ana a esperar-lo l'Ajuntament, amb l'abanda municipal i tot el veïnat. Assisti a una funció religiosa costejada pel Municipi.

Refereix l'ex-captiu que en rendir-se Mont Arruit els moros desarmaven els soldats que anaven sortint i després els mataven.

Ell aleshores saltà al parapet i lluitant amb diversos enemics aconseguí fugir, ocultant-se completament defallit.

Més tard, aconseguí arribar a Mar Xica, on fou fet presoner, internat en una càbila en la qual romangué tres mesos, fins que aconseguí evadir-se essent agafat altra vegada quan ja es trobava prop de Melilla.

Li donaren cent garrotades essent conduït a Aldir on ha romàs fins a l'alliberació.

A Santa Marta es proposen rebre solennement als alliberats Leopold Castro i Carmel Valderas que arribaran aviat.

LES MINES DE RIOTINTO

Huelva. — Procedent d'Anglaterra arriba el Consell d'administració de les mines de Riotinto, presidit per lord Milner, ex-ministre i ex-governador de El Cabo.

Complimentaren les autoritats. Venen a inspeccionar les conques mineres de Riotinto.

INTRUSISME

Bilbao. — Fa algun temps que venia anunciant-se com a especialista en la cura de certes malalties un individu del qual se sospitava que no posseïa cap títol.

Per a comprovar-ho un agent de policia es fingí malalt i sollicità els auxilis del pretingut metge, el qual després de reconèixer al suposat malalt li receptà alguna calenta i altres medicines d'aquest estil, fent-li pagar 25 pessetes per la visita.

Poc després el fingit client es presentava a casa del curander amb dos agents, procedint a la detenció del galle de pega.

El detingut s'anomena Josep Herro Duran, de 41 anys, casat, i natural de Saragossa.

BATUSSA

Badajoz. — A Villa del Rio es ballaren diversos vals que armaren un formidable escàndol veient-se obligats a intervenir-hi els guardes.

Aleshores els que discutien es giraren en contra dels guardes, i aconseguí desarmar-los.

En la batalla es disparà una carra-

bina ferint greument el guarda Daniel Posada i lleument al paísà Francisco Boncel.

Han estat detinguts per tal motiu Joan Carmona, Francisco Duran, i Jacint i Francisco Pulido.

NOTES DE MELILLA

Madrid, 15, 2 matinalada. Melilla. — S'ha verificat l'enterrament del capità del batalló de la Princesa don Miquel Sancho.

S'han efectuat combats a les posicions avançades del sector de Beni-Said, protegits pel batalló de Valencia, tornant a Dar-Quebidan sense novetat.

Per ordre superior s'ha desallotjat la posició de Tiguinet, pròxima a Tistutin.

Le forces del «gum» realitzaren un reconeixement a Ben-Afugar, tornant a Samma-Ach, sense contratemps.

La policia indigena efectuà un reconeixement a la línia del Kert.

El canthier agredit a la carretera de Batel a Drus es diu Lluís Hernández i sols resultà ferit.

Confidències asseguren que existeixen concentracions enemigues a un lloc conegut per Ketachas, entre Metatza i Tizzi-Aza.

NOTES DE CADIZ

Cadiz. — Ha tornat de Madrid el capità aviador Gracia Peña.

Els seus amics li preparen un homenatge.

Ha arribat de Lisboa el transatlàntic holandès «Sambaja».

Un radiograma del «Manuel Calvo» diu que sortí de Nova York cap a Cadiz el dia 12, sense novetat.

A la Reial Acadèmia Hispano-Americana donarà avui una conferència el capità d'artilleria don Tomás García Figueras, sobre el tema «La qüestió de Tanger».

L'anunci de la conferència ha despertat expectació.

Exposició del Moble

Visita d'una delegació francesa

Darrerament ha estat a Barcelona una delegació oficial del Comité organitzador de la Secció francesa a l'Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors, la qual delegació està formada pel president i el secretari del dit Comité, els prestigiosos industrials de París senyors Henri Remillieux i Maurice Noël i el distingit arquitecte senyor J. de Montornal.

Els dits comissionats han vingut a estudiar sobre el terreny la forma d'emplaçar en el nostre pròxim certamen la Secció francesa, la qual, per l'acollida que ha meregut dels industrials i artistes d'aquell país ha exigit un espai més ample que el que s'havia pensat en el primer moment.

Durant la breu estada dels dits senyors a Barcelona s'han efectuat diverses entrevistes amb els Comissionaris de l'Exposició senyors Cambó i Pich i un estudi detingut destinat a la Secció francesa, havent-se convin-

gut finalment tots els detalls referents a aquesta exhibició que ocuparà tota la sala G. del nou Palau Industrial o sia una superfície total de 3.800 metres quadrats.

Pel que acaba de consignar-se, i especialment per les manifestacions de l'expressada manifestació, pot assegurar-se que la Secció francesa de l'Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors serà indubtablement una de les més completes manifestacions de l'última paraula de la indústria del moble i de l'art de la decoració, tota vegada que, ultra les cases industrials que han assolit més fama en la fabricació dels mobles de més pur estil francès, figuraran en la mateixa secció els artistes decoradors i projectistes que més han cridat l'atenció per llurs interessants i goses creacions modernistes dites d'avantgarde.

Est Pomells de Joventut

Es celebrarà una visita de germanor al Pomell de Joventut «Catequistes Torrellencs», de Torrelles del Llobregat, organitzada pel P. de J. «Flors a la Moreneta», amb la cooperació d'aquests altres Pomells de Barcelona: «Fe, Esperança i Caritat», «Cors d'Or», «Flors Barcelonines» i «Damen les mans», el dia 18 de febrer.

Heu's aquí el programa: Matí. — A dos quarts de sis en punt, sortida de la Plaça de Catalunya, amb el tramvia de Magoria, per agafar el tren de les sis. Arribada a Sant Vicenç dels Horts a dos quarts de set, dirigint-se tot seguit a l'església parroquial, on congregaran els pomellistes.

A dos quarts de vuit s'empendrà el camí de Torrelles, aturant-se en el formós indret conegut per «Font del Salador», on s'esmorzarà, tot fruit del paisatge encisador.

A un quart de deu, arribada a la plaça de la Vila d'l jolli poble de Torrelles, on els pomellistes visitants seran ben rebuts pels torrellencs, dirigint-se tots junts a saludar les autoritats i a oír la missa de dos quarts de deu, després de la qual es practicarà la Visita Espiritual a la nostra Moreneta, prenent comiat de la Verge amb el cant del Virolai i a Salve gregoriana.

Migdia. — A la una, dinar de germanor sota els pins que envolten el poble, i vora una de les fonts més properes.

Tarda. — A dos quarts de quatre, festa patriòtica al local social.

Musicals

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA

Conjuntament amb Serge Prokofieff, la vinyuda del qual suscita viva expectació, actuarà en els primers concerts de l'Associació de Música da Camera el gran violoncellista Dira Alexanian, autor del celebre metode de la técnica del violoncel, amb el qual

Pau Casals s'ha mostrat plenament identificat.

Alexanian és fill de Constantinoble, i ha donat nombrosos concerts, tan per l'Orient europeu, com per França, Alemanya i Àustria. Com a judici sintètic de la seva personalitat, podem reportar les següents paraules que tenen per garantia el prestigi del seu autor, el compositor francès Jean Huré: «Després del concert, tothom, unànimement, d'una manera especial aquells el gran talent dels quals feia més pregt l'elogi, proclamaren la mestria suprema del violoncellista, i com es reuneixen en ell, al costat del músic profund, el tècnic de l'arc al qual ben pocs poden enorgullir-se d'haver ultrapassat. Alexanian s'ha fet, fa molt de temps, un lloc a part, entre els violoncellistes contemporanis.»

Serà col·laborador digne d'aquest eminent artista el notable concertista català Ricard Vives, el pianista de l'admirable Trio de Barcelona.

Tingué lloc a l'Orfeó de Sans una bella festa musical a la qual hi assistí una lluita nombrosa concurrència. El programa que era molt selecte, fou admirablement executat per les senyoretes Regnard (soprano), Torrens (arpa), i Aymat (piano), i els senyors Torrens (cello), i Serra (piano). Tots els artistes foren calorosament aplaudits i hagueren de bisar algunes de les obres executades; la senyoreta Regnard especialment fou objecte de falaguera manifestacions i repetí la peça del públic la major part de les cançons que deliciosament interpretà. La vetllada fou molt agradable i digna parloira de les que sovint celebra el benemèrit Orfeó de Sans.

El Sindicat Musical de Catalunya es reunirà en Assemblea general extraordinària el dia 22 del corrent a les nou del matí, de primera convocatòria, o a les deu, de segona, en el local social (Hospital 112, pral), per a l'aprovació de l'estat de comptes, de l'any 1921.

El dia 25 se celebrarà l'Assemblea general ordinària al Teatre Escola, (Consell de Cant, 264), per a l'aprovació de l'estat de comptes de l'exercici de 1922.

I el dia 26 es rependrà l'Assemblea al local social per a la renovació de la Junta directiva, efectuant-se l'elecció reglamentàriament.

Disaghte, a les deu de la vetlla, l'Orfeó Schola Cantorum de Gràcia, que dirigeix el mestre Isidre Molas, donarà un interessant concert a l'estatge de la Violeta Gracienca, carrers Maspons, 6.

Canterà per primera vegada les obres «El dimoni escuat», Penellas Ribó; «El testament d'Amèlia», Molas; «La sardana de les monges», Morera, per les tres seccions, i «Cançons de setembre», Morera, per la secció d'infants.

La resta del programa el formen obres de Pérez Moya, Molas, Vives, Clavé, Llongueras, Franz Abt i Morera.

Fulletó de LA VEU DE CATALUNYA
15 FEBRER 1923.

LA FEBRE D'OR

Novel·la de costums del nostre temps

PER

Narcís Oller

(Reservats tots els drets)

SEGONA PART

L'ESTIMBADA

Escobellat, estava ajupit damunt d'ella, la cridava, la calpava; allí hi havia l'Ursula; més cap ençà la portera, els senyors del terç pis, tot el fòrmiguer de veïns... i al davant l'escala estava deserta, silenciosa, sense bri ni senyal d'aquella gran desgràcia, com si res hagués passat!

Per últim arribaren, acolorades, a la porteta del quart pis. La senyora Foix, enguantada de negre, tragué, fofollant pels plecs del merino, com en altres temps sa mare, la clau d'aquell pis, i obrí. Les tres dones sentiren un baf d'aire calent i humit, pudent encara un poc a cera i acid fènic. Era una olor evocadora i trista,

que féu somicar a les tres dones, sense dir-se una paraula. L'Ursula correu a obrir finestres i balcons, mentre les Foix, assegudes en les primeres cadires del recibidor, seguien ploriquejant; tot treient-se d'esma només les agulles dels mantells. Un cop despullades d'aquestes prenes, roïes els ulls i sense badar boca encara, mare i filla es dirigiren dreturers als llocs que més capicades les duïen: la noia a l'estatge d'En Francesc; la senyora Foix al de sa mare.

Al d'En Francesc, la noia sofria una impressió terrible. Hi havia, en un recó, un bolet dalt d'un penjador, a terra, col·locades a plom i ben aparellades, les plantules del pintor. El barret acusava perfectament la forma del cap, les plantules leg dels peus. La Delfineta, sense gran esforç, reconstruí tota la figura de son oncle i l'encaixà dins d'aquelles prenes de vestir. Fou com una visió que la deixà estàtica, que la féu plorar a llàgrima viva. «Ingrat, cruel! Com l'havia deixada?» Darrera d'ells tenia l'armari, només que ajustat amb la clau al pany... «Estaria buit; l'oncle Bernat ho havia enviat tot a França.» Allí a fons, tocant al llit, el qual estava sense robes ni colxineres, hi havia la tauleta de nit. «Si dintre el calaixet hi hagués deixat una carta presentint ja aquesta visita? Si almenys hi hagués dues ratlles amb l'apilip? Però, i ara! Qui li deia a ella que ell n'estigués enamorat... i no podent resistir la temptació, s'atansia cautelosa a la tauleta i estirà el calaix. Ni un paper, tres cigars malmesos, gemelos despariats, una corbata vella, un petit revòlver ple de rovell. La noia reculà, eixí

de l'alcova, plorosa, enervada i esma-perduda.

Més terrible era d'aspecte l'estatge de la senyora Mònica, encara desembarassat de llit i cadires, amb quatre grans grumolls de cera encastats a les rajoles, assenyalant el perímetre que el títol havia ocupat, sense altre moble que la calaixera, i damunt d'ella, dins de l'escaparat, la Verge dels Dolors que tant adorà la difunta... Si féu bé, de no entrar-hi la noia... Quan la Catarina hi posà els peus senti un cobriment de cor. Ni un quadre, ni una cortina; les parets blanques, la cera a terra, la sentor passada del fenol, i aquella imatge i aquella calaixera presidint la desolació de la mort! Però la Catarina s'eixugà els ulls, eixí a pendre una cadira; plena de resolució tornà a entrar, ajustà la porta i, treient-se el manyoc de claus, escorcollà, d'un a un, els calaixos d'aquella calaixera, els ulls ja eixuts, la vista assedegada de curiositat.

En Foix, després de l'enterrament, havia demanat a don Constantí una copia del testament de la sogra. Era de cinc anys abans i no podia, per tant, resar un mot de la casa regalada pel gendre, cap sorpresa per aquest, perquè prou n'hi havia parlat ja la Catarina, irada contra la fatalitat que li robava aquells vint mil duros; més que mai, irritada contra les lleis despotiques que prohibeixen en vida les donacions entre marit i muller, en dany d'aquesta i de sos fills. El banquer havia ataroncat les espalles, un xic mortificat també per la inoportunitat d'aquella mort que així burlava la voluntat de tots; mes, no dubtant que En Francesc reposaria els fets

amb un segon traspàs, no s'excità ni encaparrà gots. Tot seria qüestió d'una cessió del germà i d'uns quants cents duros que ell pagaria. Però, al testament, on, de tots els béns restants que li poguessin, pervenir abans de la seva mort, féu la vella hereu universal a son fill Francesc, s'assignaven joies i pagars a la Catarina fins a partir per muller, entre ambdós germans el numerari i alhages que es trobessin; aquesta bona senyora havia parlat del borrador del nou testament com cosa feta per son pany, i la Catarina anava a buscar tot aquell tresor que, sense un prec de sa cunyada, En Bernat ni es proposa tocar. Com sabia la senyora Foix si la noia podria valer per testament? La Catarina, rebent el pesam de l'advocat d'En Foix, s'havia informat ja una mica d'aquests assumptes: l'advocat havia parlat d'un testament inter liberos molt senzill. Si en aquella nota hi havia la firma de la mare... s'hi podrien afegir les de testimonis, en cas necessaris. A que noves escriptures ni gastar més. Per ventura no era veritat que la mare li volia deixar la casa? Doncs per què tenir el menor escrúpul a burlar unes lleis tan despotiques?

La Catarina s'agenollà, disposant-se a remenar amb daler aquells calaixos, que ja hauria obert dies ha a no retindre-la a casa la febre de la noia. Prou havia patit de consumpció pensant en la ditxosa nota i no podent encara esbrinar si podria valer o no com un d'aquells testaments senzills de què l'advocat parlava. Amb tot i els recels ayars de la difunta, que no era amiga d'obrir sos mobles ni davant de sos fills, la

senyora Foix sabia poc més o menys els amagatalls preferits per la vella. Així començà pel calaix de baix, ple a curull de mocadors d'hivern, que anà estenent a terra, palpant-los d'un a un pel que poguessin contenir entre llurs plecs. La roba passava per sos dits evocant records de diades, de fets de família, d'epòques calmatoses o alegres; tot l'enfilall de memòries que ens suscita un objecte d'ús dels parents amb qui hem viscut íntimament. Tal mocador li recordava el primer viatge fet a Barcelona amb sa mare; un altre el naixement de la Delfineta; aquest se'l comprà la senyora Mònica quan tragué la primera de la rifa dels Empedrats; amb el que ara tocava vetlla una pila de dies al senyor oncle. Sota els mocadors, unes faldilles i jipó de seda antics; el vestit de núvia, molt ben plegadet, un xic picat, sentint a florit; encara un altre mocador; era negre, dels anomenats de caputxa, el del dol de vídua. En anar-lo a aixecar, senti pels nussets dels dits el contacte de coses dures; més una espessa capa de cambres enroscides pel temps que no havien estat bugades; jades, un parell de camises brodades no menys rosses i una vetlla de baleta roja ja arnada tapaven encara el fons del calaix. Tret, això, aparegueren, entre un sens fi de mitges enroscades i molt ben arranjades, els estois de joies, les sabates de núvia, mitja dotzena de coberts de plata, un calze, un plec, descripcions i dues o tres de cartes.

La Catarina, no podent aguantar ja cert dolorat als ronyons, prengué el feix d'escriptures i, per a llegir-les, s'assegué a la cadira. Hi havia, en

Pàgina artística

(Núm. 572)

Els vidres d'En Gol

Vidre bufat i esmaltat d'En Gol. Peça de tocador

En aquest temps d'industrialisme de les arts, de perfeccionament de màquina, sortir-nos un home com En Gol, amb una tan forta passió per l'assoliment de la perfecció viva, de la perfecció noble, és quelcom d'insuïtat, sobretot aquí, on el donar-se a aquests afanaments de civilització representa, gairebé sempre, viure com un pobret o, per alt, fer la viu-viu. I no és que En Gol no hagi aconseguit un èxit de venda en la seva darrera exposició: ben altrament, el nostre mercat intel·ligent ha respost dignament. Però, homes com aquest vidrier d'En Gol, sortosament per nosaltres i dissortadament per ell, són massa inquietats per a contentar-se d'uns resultats obtinguts. Homes així tot el dia recerquen, mai estan contents del que saben i cada dia emprenen nous aprenentatges, i això, a tot arreu, i més en un país pobre com el nostre, costa molts dispendis i produeix molt pocs ingressos.

Homes així són, però, els que es necessiten en aquests temps de materialisme, que de Bernarès Pallissy la humanitat no n'és gaire rica.

L'industrialisme ha mort completament l'esperit, ha mort completament l'ofici. Avui, la vocació gairebé no existeix; en el seu lloc hi ha exclusivament l'ideal de la «setmanada». Així, la moral ha anat desapareixent de l'home d'ofici, que atany solament al seu guany, que mercadeja un «servei» per un «salari». De tot això, en té la culpa la màquina, que sense entranyes no ha deixat marge a la imaginació de l'obrér, a la imaginació de l'home d'ofici, que en tants casos ha esdevingut un peó. Heu's aquí la civilització actual: la civilització econòmica, perfectament freda i fredament perfecta.

Ni una mica de vibració hi ha en els objectes de l'actual manufactura; tot és parat i rígid. Solament al costat d'aquesta cultura econòmica, uns quants místics com En Gol, tornen a la matèria aquelles subtilitats que en tots els temps passats posseïa. La matèria, a les mans d'aquests veritables homes d'ofici, s'humanitza, esdevé una cosa cordial, viva.

Els arqueòlegs distingeixen en una mateixa capa cultural objectes d'ús comú i objectes sumptuaris, però en tots s'hi troba una alenada de vi-

la convivència d'uns productes vius, veritablesment artístics. Aleshores els etnògrafs faran llurs hipòtesis sobre dues diferències racials, que distingiran essencialment els homes europeus. Aquestes races, hauran produït dues cultures ben classificables: la una es podrà anomenar cultura de motllo, l'altra cultura viva.

La convivència de cranis de distintes formes en una mateixa capa geològica d'identica regió, farà fer als savis de l'esdevenir uns sistèmatics agrupaments, atribuint la primera «base cultural» per exemple, als braquicèfals, i la segona als dolicocefals. Però simplement — i la llàstima és que aquest paper haurà desaparegut i, encara que fos gravat en estela, l'escriptura hauria esdevingut indecifrabable — però, simplement, es tracta de diferències espirituals i no de diferències etnològiques, en aquest cas. Del que es donaran perfecte compte els arqueòlegs futurs, és del desenrotllament de dues civilitzacions coetànies en una mateixa espai geogràfic: l'una «extensíssima», l'altra molt més rara, però ambdues amb estres d'ús comú i amb estres sumptuosos. El que desorientarà més aquells arqueòlegs serà la convivència d'estils de les dues civilitzacions en un mateix fogar. Aquest fet se l'explicaran com una barreja de les dues races, o com invasions culturals mútues.

Aleshores, entre les restes de fogar, apareixeran uns fragments de vidre esmaltat d'En Gol; uns fragments d'aquest vidre admirable de tocador, que reproduïm, amb el seu verd cantador i profund, i per aquests fragments riquíssims de vidre, la humanitat que ha de venir ens perdonarà la fredor i la poca solta de la civilització econòmica escampada pel que ara anomenem països civilitzats. Aleshores, aquests fragments de vidre es custodiaran en una admirable vitrina, d'un admirable Museu, al costat d'uns fragments de vidre fosc i multicolor egipci, i altres de romana. Cada fragment portarà la seva etiqueta com corresponent a una civilització distinta. Als vidres d'En Gol, que aleshores ningú sabrà que ho siguin, hi correspondrà la següent classificació: «Fragments de vidre esmaltat, de la raça sensible i intel·ligent europea.

Vas propietat de l'Excm. Sra. Baronessa de Maldà i de Maldanell

lògic, els arqueòlegs d'aquella nova edat restaran sorpresos davant els productes morts de la nostra civilització més comú, i, sobretot, davant

etania de la més nombrosa que produï l'abominable civilització de motllo.

RAFAEL BENET

Paisatges de Mallorca^(*)

Tal dia com avui fa dos anys que passejàvem amb alguns amics — dos d'ells pintors — pels voltants de la ciutat de Palma.

Queda la tarda. Els pins, els oms, els tarongers, apareixien dolçament amaratats de sol ponent. Els requissers mordejaven preciosament. Les terrassades s'enroscien. La badia immensa, d'un blau ferri, s'estenia al lluny del lluny, sereníssima.

El castell de Bellver s'alzava en l'aire pur, tot ell pastat amb el més ardent i concentrat dels cadmis.

Les casetes del «Terreno» i del «Cort Mari» eren d'un color verd poma, d'un color groc llimona, d'un color roig, sindria.

El més car dels nostres amics ens parlava de Raimon Lull, i, repetides voltes, es mostrava colpit, tot atalaïant el mar que ens entornava, per la frase definició de l'oceà «correntia del món» — extreta d'un text del Blanquerna.

El companyonatge dels dos pintors que més amunt ensíntem ens portà, però, a parlar ben tost de pintura.

Parlàrem de pintura en general i en particular de pintura mallorquina o mallorquitzant.

Cal llevar-se els «pyjamas!» cal llevar-se els «pyjamas!» — exclamà el nostre amic adreçant-se als dos pintors que eren, dit sigui de pas, dos remarcables pintors coloristes. La illa de Mallorca s'estigia amb tant de «color». Convé inaugurar una època pictòrica, nua i monocroma.

La discussió s'entufà. Per una banda i altra es digueren coses més o menys justes i oportunes.

La pretensió del nostre car amic que volia sotmetre, allegant altres raons d'higiene artística, la policromia de la illa daurada a un regim rigorós de «grisalla», ens interessava molt, certament, però no la podíem admetre, tanmateix, d'una fassó massa exclusiva i absoluta.

La realitat lumínica de l'aire, les anil·lides vegetals, la guinica de les roques: hom no en podia prescindir així com així.

El color, després de tot, no era pas l'enemic, sinó la vulgar i fàcil manera d'interpretar-lo.

El «pyjama», en definitiva, importava poc que fos violat; l'essencial era la «qualitat» genèrica del «pyjama» en qüestió.

Aquesta fou, en resum, la nostra personal opinió.

Val a dir — ho repetim una volta encara — que nosaltres ens havem declarat sempre incompetents per a jutjar, en art, o sigui massa objectivament, Mallorca i les belles coses de Mallorca.

La nostra opinió, per tant, al marge de les exposicions que celebren actualment quatre distingits artistes mallorquins, resurgirà, potser, un xic tendenciosa.

Tanmateix gosen a creure que no serem injustos al dir, per exemple, que Na Pilar de Sureda, en els seus «Molins» i en l'escena de «Batre el blat», d'una de les seves impressions de llum; que En Bartomeu Ferrà, en «L'empília», en «Valdemosa a l'estiu» i en la «Casa abandonada»; que A. Gelabert (malgrat de sistematitzar ara massa les pinzellades), en el «Torrent de Fornalutx» i en la «Font dels xiprers»; que, Francesc Roselló, en els dos «Patis» (tan encadenament «quarts» pel nostre Alomar), ens han emocionat delicadament.

Això d'emoionar-se delicadament és poc; objectaran alguns.

Això és molt.

JOSEP MARIA JUNOY

(*) Exposició de Paisatges de Mallorca, de Pilar M. de Sureda, Francesc Roselló, Antoni Gelabert, Bartomeu Ferrà, Casa Romar, Canuda 4).

Exposició B. Ferrà. (El Camarín, Corribia, 7.)

Cebrià Pagès i Pagès

Els nostres lectors estan assabentats del traspass d'aquest bon patrici, però la Pàgina Artística de LA VEU vol associar-se especialment al dol produït per la mort del propietari i director de les Galeries Layetanes.

En Pagès portava impresa la seva bonhomia fins en l'aire de la seva persona, i per aquesta bondat l'establiment d'art que regentava havia dextat d'ésser una botiga per esdevénir una institució barcelonina. Les Galeries Layetanes, no refetes encara del dol produït per la mort d'En Santiago Segura, passen ara per la dolor d'haver perdut el dígit continuador de l'obra del fundador. En Cebrià Pagès ha mort després de breu malaltia, deixant adolorits tots els que l'havien conegut.

Ens associem amb tot el cor al dol de la família del finat i especialment del «Cebrià», amic nostre, i fem vots perquè l'obra que En Pagès venia realitzant des de les Galeries no sigui interrompuda. Que Déu hagi donat el bon patrici.

La teoria de l'art i els artistes

INGRES

VI

El sexemples d'altri, lluny d'afegir la nostra imaginació i el nostre judici, com molts creuen encara, serveixen per a enrobustir, per a consolidar les nostres idees de perfecció, febles, informes i confuses de primer entuvi.

Elles esdevenen sòlides, clares i perfectes per l'autoritat i l'experiència dels que hom pot dir que l'aprovació dels segles ha consagrat les obres.

Homer és el principi i el model de tota bellesa, tant en les arts com en les lletres.

En les lletres com en les arts, doncs, no hi ha salvació sinó pels que, l'esguard fixat sempre en l'antiguitat, li demanin pietosament de guiar-los i d'instruir-los.

No em parlen més d'aquesta màxima absurda: «La novetat és necessària; cal seguir el seu segle, tot canvia, tot ha canviat».

Sofisme tot això. Per ventura la natura canvia, la llum i l'aire han canviat tal volta, és que les passions del cor huma són diferents de les del temps d'Homer? Hem de seguir el nostre segle. Perfectament. Però, i si el nostre segle no té raó?

Perquè el meu veí obra malament, he d'imitar-lo jo?

Hi ha hagut, en un punt determinat de la terra, un petit país anomenat Grècia, on, sota el cel més furiós, els homes, detats d'una organització intel·lectual única, creant les lletres i les arts han projectat sobre les coses de la natura, com una segona llum, per a tots els pobles i totes les generacions a venir.

Homer, el primer, ha afressat per a la poesia les bel·leses naturals, talment com Déu ha organitzat la vida destruint-la del caos.

Tots els grans homes de la Grècia, poetes, trágics, historiadors, artistes de tota mena, pintors, escultors, arquitectes, tots són nascuts d'ell.

Més tard, a les grans èpoques modernes, els homes de gran talent han refet ço que hom havia fet abans.

Homer i Fídies, Rafael i Poussin, Gluck i Mozart, han dit, en realitat, les mateixes coses.

El més gran dels errors és de creure, per tant, que no hi ha salut per

l'art sinó en la independència absoluta: que les disposicions naturals risquen d'ésser ofegades per la disciplina dels antics; que les doctrines clàssiques pertorben o anorreen l'impuls de la lliure intel·ligència; elles n'afavorixen, al contrari, el lloç desanollament, elles n'asseguren les forces, elles en fecunden les aspiracions: elles són un preciós ajut i no un funest entrebanc.

Que voleu dir-me que preteneu, demanar-me amb les vostres prediques a favor de la novetat?

Llevat de l'art, tal com l'han comprès i predicat els antics, no hi ha sinó caprici i divagació.

Creiem ço que ella han cregut, això és: la veritat, que és de tots els temps.

Traduïm-la, interpretem-la, amb una expressió distinta, si voleu, però cuidant de reconèixer-la, d'honorar-la i d'adorar-la en esperit d'una fideso parella.

I deixem baladrejar tant com vulguin aquells que ens tiren en cara, com un insult, el mot i qualificació de «reaccionarista».

Res d'essencial resta a descobrir en art després de Fides i Rafael.

Però molt resta a fer, tanmateix, després d'ells.

Ens referim a la tasca de mantenir el culte de la veritat i de «perpetuar la tradició» de la Bellesa.

Comp. i trad. de J.-M. J.

Noticiari

Un deplorable accident de compaginació desarticula una bona part de la nostra darrera «Fulla Artística» (data 13 de gener).

Els bolxos de N.º 100 C. Ricart apareixien després d'unes titules que pertanyien a l'artística que dedicava N.º 100 Fuster Villedor als dibuixos d'En Joaquim Boscà.

L'article que corresponia als bolxos esmentats figurava a l'altre cantó de la pàgina amb la firma del seu autor, En Josep Maria Junoy, eliminada.

Tenim un especial interès a adreçar, tot seguit, als interessats i als nostres lectors, les nostres més sinceres i justes excuses.

El distingit escriptor danès Carl Kjerfveit ha publicat un bell opuscle intitulat «Negerdigning», és a dir, «Escultures de negres», amb diverses reproduccions d'estatuetes i fetitxes dels pobles primitius. Es tracta d'una interessant contribució a l'estudi de l'art dels indígenes africans i oceànics.

El Comitè d'Art del Reial Círcol Artístic, en sa última sessió celebrada va acordar, per unanimitat, el nomenament d'una penóncia que, integrada pels artistes Enric Casanovas, Enric Gaiway i Manuel J. Raspall, gestiona prop de l'Ajuntament d'aquesta ciutat la «construcció o habilitació d'un palau per a Exposicions d'Art».

Ens sembla molt posada en raó la pretensió del Círcol Artístic, i creiem que per a fer més eficaç la campanya tot just iniciada, s'hauria de receptar l'ajuda de les altres entitats artístiques i culturals de la ciutat.

Veritablement, no és gaire decorós pel nostre art que aquest hagi d'anar d'Herodes a Pilat, havent de sojornar en locals inadequats, des que el Palau de Belles Arts s'està transformant en Museu d'Art Modern.

La del Gremi de fabricants de Sabadell ha quedat constituïda així: President, don Joan Grau Puig; vice-president, don Ernest Abelló Viver; vocals, don Antoni Sampere Calduch i don Pere Arús Trias; tesorera, don Joan Colomer Girbau; comptador, don Gabriel Cirera Pons; secretari, don Joan Barata Planas.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

Les notícies que tenim de l'Exposició del Moble, que pròperament tindrà lloc al Palau d'Art Modern de Montjuïc, són molt satisfactòries. Els nostres artistes decoradors i les més acreditades cases constructors estan activant l'aportació llur. Cal un esforç de la nostra manufactura artística, per a poder competir amb les cases estrangeres, que han demanat plaça en el proper Saló del Moble.

L'anticatalanisme sempre està junyit a la nostra terra, a les manifestacions més allunyades de la intel·ligència. A Vich, s'ha donat el cas tristíssim que a mossèn Gudiol, el nostre savi col·laborador, se li hagi prohibit, per part de les autoritats eclesiàstiques, donar la seva anunciada conferència de caràcter arqueològic, sobre la convenient manera de portar a terme la coronació de la Verge de la Gleva.

En Romanones, que ha fet una llei de temps necessària, sobre la protecció dels tresors artístics de les terres hispàniques, podria intentar-ne una altra dictant normes de bon gust que acabessin de protegir aquesta tresors, manta vegada mullats o empetits per la poca discreció dels encarregats de llur conservació.

El dia de la Conversió de Sant Pau s'inauguraren les obres — portades a terme sota la direcció i cura intel·ligent de mossèn Ramon, doctre en coses d'arqueologia — del temple de Sant Pau del Camp, que ha estat isolat dels edificis parasitaris que amagaven la seva veritable estructura.

Les obres de rehabilitació del temple les ha pagades una piadosa persona, que ha volgut engrandir la seva bella acció guardant l'anònim. El rector de la parroquia, doctor Manuel Garriga, ha estat l'entusiasta promotor d'aquestes obres.

Restava encara a fer quelcom: aturar la lleia muralla que tancava l'edifici i que li treu tota visualitat, i voltar d'un petit i delicat jardí la bellíssima fabrica romànica. Quina o quines altres persones piadoses voldran imitar el gest del generós donant esmentat?

EN LA LLIBRERIA nacional i estrangera

72, Rambla Catalunya, 72 (cantonada Valencia)

Novetats en llibres d'Art i reproduccions gràfiques

Noves Junes

En la reunió general ordinària celebrada al Casal Nacionalista de la Barceloneta quedà elegida la següent Junta Directiva: President, Josep Alomar; vice-presidents, Esteve Cortada, Bonaventura Girbes i Rafael Llauger; comptable, J. Moragas; caixer i tesorera, secretari general, A. Granada; vice-secretaris, Manuel Orisgo i Guillem Nou; bibliotecari, Vicens Ripoll; vocals, Ramon Pons, Joan Bergada, Felip Torres, Valentí Muetich i Ramon Llensa.

La del Gremi de fabricants de Sabadell ha quedat constituïda així: President, don Joan Grau Puig; vice-president, don Ernest Abelló Viver; vocals, don Antoni Sampere Calduch i don Pere Arús Trias; tesorera, don Joan Colomer Girbau; comptador, don Gabriel Cirera Pons; secretari, don Joan Barata Planas.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

El Consell directiu de l'Orfeó de Sans ha quedat constituït en la forma següent: President, Jacint Laportà; vice-president, Salvador Algué; tesorera, Esteve Masclans; comptador, Pere Casanovas; secretari, Narcís Jordí; vice-secretari, Joan Sabatés; bibliotecari, Enric Tíell; arxiver, Ramon Falgueras; vocals, Carles Miró, Joan Pàmias, Antoni Baldeby i Miquel Turmo.

En virtut de renovació de càrrecs la Junta directiva de la Lliga Esportiva de Nostra Senyora de Montserrat ha quedat constituïda per don Leonor Soler i March, president; don Josep Maria Folch i Torres, vice-president; don Jaume Figueras, tesorera; don Josep Vilardaga, secretari; don Lluís Serrallonga, vice-secretari; i don Xavier Tusell, don Lluís Maset, don Lluís Bonet, i don Isidre Puig Boada, vocals. La nova Junta presidida pel consiliari reverend doctor Llobera, oferí sos respectes al senyor bisbe de la Bisba i en unió del reverend doctor Carreras i de diversos membres de la Junta sortint estigué el passat diumenge a Montserrat a visitar a la Verge i saludar al P. Abad.

La Junta directiva del Foment de la Horticultura ha quedat constituïda per a l'exercici de l'any actual, pels senyors següents: President, N.º Andreu Batlle; vice-president, N.º Antoni Bertran; secretari, En Francesc Torres; vice-secretari, En Pascual Camprubi; tesorera, En Josep Vidal; comptador, En Narcís Simó Marín; bibliotecari, En Joan Santamaría; vocals, En Ramon Alvarada, En Joan Magrinyà i En Miquel Aldrufu.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

La Unió Gremial de Sant Martí ha constituït el seu nou Consell Directiu de la següent manera: President, En Josep Aleu; vice-president, En Joan March; secretari, En Ramon Coronel; vice-secretari, N.º Enric Prós; tesorera, En Joan Gabarró; comptador, En Miquel Masjuan; vocals, En Josep Giné; En Francesc Borràs, En Josep Gasa, En Josep Vidal i En Jaume Subirana.

Els d'Esplugues de Llobregat detingueren el subjecte Jaume Galies Piquet, posant-lo a disposició d'aquell jutjat que el tenia reclamat.

Els de Santa Coloma de Gramanet denunciaren un subjecte per infringir el reglament de policia de carreteres.

Els de Pineda, en unió de les autoritats locals i alguns individus del solament, després de cinc hores d'incessants treballs, aconseguiren sufocar un incendi que es declarà en un bosc del terme de Calella, propietat de don Albert Gudiol, don Jaume Pla i don Manuel Serra Moret, cremant-se una quatre quilòmetres de bosc de brossa i sureres, no podent-se calcular de moment les pèrdues materials que són de consideració, practicant les forces diligències per esbrinar si l'incendi fou casual o intencionat.

Els de Tordera, tenint notícia que al veí Rafael Gay Jordà, en un moment de descurt li havien robat del seu establiment 25 mocadors de seda evaluats en 160 pessetes, practicaren diligències i telefonaren als llocs veïns de la força d'aquest Cos així com als de la guàrdia civil, per a la detenció dels autors del fet, essent detinguts per aquesta última força, en una casa de Blanes, els subjectes Antoni Serravilla Garcia, de 19 anys, solter, veí de Valencia, i Dolores Astarà Rostres, de 20 anys, soltera, de Tarragona, sense domicili, ocupant-les els 23 mocadors de referència i declarant-se ambdós autors de l'esmentat furt, essent posats per la força del Cos a disposició del jutjat competent.

Els d'Esplugues de Llobregat posaren a disposició del jutjat el subjecte Francesc Sanjaume, per furt de pastanagues d'un camp d'aquell terme.

Els de Montjuïc denunciaren dos subjectes per danys a la propietat.

Teatre Català

El diable vinent, dia 17, tindrà efecte la quarta representació de les veïnades selectes de Teatre Nacional i estranger organitzades per les distingides dames Isabel Lloach, Moraleda d'Arnús, baronesa de Guell, Despujol de Ventosa, Rusinol de Planas, Parallada de Ferrer-Guell i Monagel de Cunill.

En aquesta sessió seran donades dues traduccions franceses: una del famós autor modern En François de Curel, «La Forastera», traduïda al català per En C. Capdevila, i l'altra és l'obra en un acte de Volter «Per ser tretze», traduïda per En J. Pons i Pagès. Aquesta obra és donada a petició de diversos abonats a aquestes sessions que desitgen admirar les últimes creacions de la casa parisenca Jeanne Lanvin, la qual s'encarrega gentilmente de les «dallades» de les senyores que interpretaran les dues obres esmentades.

LA FIRA DE MOSTR'S

El propòsit d'illuns a la tarda va tenir lloc a les Cases Consistorials de Badalona una reunió dels industrials de la veïna població amb el director de la Fira, senyor Barcelo, en la qual es va tractar de la conveniència que els industrials prenguessin part en la propera Fira de Mostres de Barcelona, per a fer manifestació de la força productiva d'Espanya davant les representacions del Comerç americà que visitaran la nostra capital amb motiu del primer Congrés de Cambres de Comerç que ha organitzat el Govern.

Els industrials de Badalona, capacitats de la dita necessitat, acordaren acudir en massa a la Fira, considerant que era un deure de patriotisme per a fer manifestació davant dels estrangers de la força productiva de la nació i que era també de gran utilitat per a la indústria, ja que el no concórrer a aquestes manifestacions treu als industrials la força moral necessària per a llurs peticions a l'Estat.

Els industrials de Badalona organitzaran un pavelló especial en el qual estaran exposats els diferents productes de la veïna població i en el qual se'n faran transaccions.

Excursionisme

PROVA PER MUNTANYA

Avui, a dos quarts d'onze de la nit, tindrà lloc a l'estatge del C. E. Rodamón el sorteig d'equips per a l'esmentada Prova per Muntanya. El nombre de premis s'ha vist aug-

El deber de toda madre es velar por la salud y la felicidad de sus hijos; el

Compuesto Vegetal De Lydia E. Pinkham

es la medicina de la mujer. Cuantas mujeres lo toman son fuertes, robustas y sanas. De venta en todas las farmacias.

mentat amb els oferts per la Mancomunitat de Catalunya i pels Ajuntaments de Barcelona i Torrelles de Llobregat.

Totes les entitats que practiquen amb més intensitat l'excursionisme han inscrit ja llurs equips.

El Grup Excursionista «Terra Endins» efectuarà diumenge vinent, dia 18, una excursió a Montmeló, raval de la Roca, La Roca i Granollers.

Punt de reunió, estació de França, a les set del matí.

El Foment Excursionista de Barcelona farà aquest vinent diumenge una excursió a Tordera, Castell de Palafrú, Mataró i Pineda.

Sortida per l'estació de França a les 4 1/2 del matí.

Conferències populars

ORGANITZADES PER LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ GENERAL

A Lleyda

A primers del vinent març, començarà a Lleyda un cicle de nou conferències, una cada divendres. Hi seran tractats diferents punts sobre urbanització, sanitat, higiene, economia, les escoles i l'ensenyament, Catalunya-ciutat, Literatura i Renaixement, i altres.

Entre els conferenciantes hi ha els senyors Adolf Florensa, Ricard Giralt, arquitectes; Jesús Maria Bellido bibliotecari; J. Farran i Mayoral, escriptor; Felip Proubasta, toclog; Joan Valls i Pujals, conseller de la Mancomunitat. Falta concretar, encara, altres tres conferències.

Al voltant de la conferència sobre la Literatura i el Renaixement, els amics de la Comissió es proposen de fer a Lley

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Itàlia i Iugoeslàvia

El tractat de Rapallo i l'acord de Santa Margarida

La Cambra italiana, en les curtes sessions celebrades aquests dies, ha ratificat el tractat naval de Washington, els acords comercials amb Txecoslovàquia, Polònia, Espanya, França i Suïssa, el tractat de Rapallo i l'acord de Santa Margarida. Totes aquestes qüestions són de gran importància per a Itàlia i han estat ratificades per la Cambra després de curtes discussions, sense donar lloc a un parlamentariisme estèril.

El tractat de Rapallo i l'acord de Santa Margarida són dos assumptes transcendents per a la política de Iugoeslàvia i Itàlia. Els polítics iugoeslaus, quan els feixistes s'apoderaren del poder, van tancar que la tirantor de relacions entre els dos pobles augmentaria ràpidament. Però en Mussolini va tranquil·litzar-los tot seguit amb l'afirmació que pensava anar de pressa a la ratificació del tractat de Rapallo i l'acord de Santa Margarida. Heu's aquí com el feixisme, contra el que tothom creia, un cop al poder s'aplanava davant dels fets, i en lloc de cercar aventures entre els dos pobles, sembla voler tancar per un parentesi llarg els conflictes armats entre italians i iugoeslaus.

Abans d'esser al poder els feixistes, ells, els nacionalistes i els arxids de D'Annunzio, impedien la ratificació d'aquests dos acords que consideraven com una claudicació. Avui el feixisme, tenint al damunt la responsabilitat del poder, ha cessat en les seves amenaces contra la Dalmàcia i ha decidit ratificar el tractat conclòs per Giolitti, segur que sols així pot tenir la pau que necessita per al desenvolupament de la seva política interior.

No ha mancat a la Cambra italiana, qui ha rebut als feixistes aquest canvi d'actitud. Els socialistes s'han enorgullit de llançar-ho en cara a En Mussolini. Però el diputat feixista Giunta, sense esperar la contestació de Mussolini, els digué que si els feixistes volaven el tractat de Rapallo era únicament per fer honor a la signatura, però que el feixisme no tenia cap responsabilitat en aquestes actes, que depenien únicament de la política de renunciaments fets pels governs anteriors.

Llegídem del president Wilson —digne— fou oblidat l'interès i la glòria d'Itàlia a Versalles. Però en la comèdia de Rapallo fou en Giolitti qui llançava les flexes. A aquestes paraules En Giolitti replicà: «Les coses no han passat d'aquesta manera». En Giunta continuà atacant la política d'En Giolitti i del comte Storza, i acusant al primer d'haver dit que Port Baros no tenia cap importància.

Novament En Giolitti s'aixecà per declarar que mai havia pronunciat cosa semblant.

El discurs del diputat Duban, el qual a la comissió parlamentària havia fet una forta obstrucció al tractat, fou molt eluïent, despreciant aquells que esperaven una viva oposició. Al començament del seu discurs aquest diputat digué que la seva oposició existia solament perquè parlava en nom dels dalmatians irreconciliables, i que esperava que noves negociacions podien millorar la situació.

En Mussolini digué que no calia entrar en una discussió detallada. Actualment es tracta d'aplicar definitivament el tractat o bé denunciar-lo. Ja que no pot ésser denunciat en les condicions actuals i tota vegada que denunciar-lo significaria rebre tota la qüestió en un moment que no és favorable, no hi ha més sinó fer una aplicació lleial i escrupolosa del nostre costat, com haurà d'esser-ho també del costat del govern de Belgrad.

Altament afegí-hom no comprèn per què el tractat de Rapallo ha d'esser l'únic tractat intangible i perpetu. Cap tractat s'ha resistit mai a noves condicions de fet. Entenc que és essencial que ens colloquem en condicions tals que aquesta revisió ens trobi en mesura de poder reivindicar amb dignitat i força el nostre dret imprescriptible.

La declaració d'En Mussolini fou aplaudida per tota la Cambra, llevat dels socialistes, els quals intentaren un nou atac per part del senyor Morganti, que demanava una discussió

sobre les declaracions del president del Consell.

La Cambra acollí aquesta proposició amb protestes, i el diputat feixista senyor Buttafuoco, cridà: «De manem la clausura de les sessions per no haver de sentir les vostres bravates». La clausura fou votada per tota la Cambra, llevat dels socialistes.

Després la Cambra, en votació secreta, aprovà per 225 vots contra 20 el tractat de Rapallo i l'acord de Santa Margarida, ajornant les sessions «sine die».

En Mussolini, en presentar al Senat el projecte de llei per a l'aprovació dels acords de Rapallo i de Santa Margarida, l'ha acompanyat d'una relació en la qual es fan algunes consideracions essencialment polítiques.

El president del Consell comunica algunes noves interessants que a diuets —declara— en vaig abstenir de formular a la Cambra per a evitar donar la impressió que volia influir sobre el seu judici en relació al problema polític. Ara que la Cambra ha deliberat ja favorablement, i quasi per unanimitat, sobre la definitiva execució del tractat de Rapallo, el senyor Mussolini considera útil donar-ne compte al Senat «perquè podes constituir un element de tranquil·litat per a la millor garantia que ofereixen els interessos italians a la Dalmàcia».

En les converses tingudes amb el ministre de Negocis estrangers iugoeslau —prosegueix la relació— vaig intentar projectar la possibilitat de modificar alguns dels punts essencials del tractat de Rapallo sobre noves bases i amb noves combinacions. Vaig haver de constatar, però, la quasi impossibilitat de portar a terme la temptativa, tota vegada que, havent esdevingut també llei a Iugoeslàvia, els territoris cedits formen part integrant del cos nacional. Vaig obtenir, però, que el govern de Belgrad prenguessi en consideració algunes de les nostres demandes, referents a qüestions que han apassionat vivament l'opinió pública italiana i per les quals s'havien fet les més vives demandes.

Algunes representen una interpretació massa ampla dels acords referents a l'exercici de la professió d'advocat a la Dalmàcia per part dels ciutadans italians per opció; al dret dels italians d'opció d'usar la pròpia llengua en totes les relacions de la vida ordinària; a la indispensable facilitat als propietaris rurals de Zara que tinguin possessions en el territori assignat a Iugoeslàvia; a l'extensió als arxius referents al període napoleònic de la reserva feta pels arxius de la dominació veneciana que resten també assegurats a Itàlia; a l'obligació del pagament de l'aigua treia a Zara al preu de la tarifa comunal; a alguns aclariments en matèria d'impostos referents al període de l'ocupació italiana.

Altres demandes es refereixen a qüestions pendents, que poden semblar casos de violació del tractat de Rapallo i dels altres vigents amb el regne dels serbis, croates i eslovens, com, per exemple, el reconeixement, en harmonia amb el tractat de Rapallo, de les concessions de caràcter econòmic a la Dalmàcia que existien a l'advenciment de la sobirania iugoeslava, la desrequisició de l'edifici de la Lliga Nacional a Spalato, sense la qual aquella escola italiana no es trobaria mai en disposició d'obrir-se; la restitució de l'església italiana de Spalato al culte dels nostres connacionals.

Finalment he demanat al govern de Belgrad que fos donada una equitativa i ràpida solució a un conjunt de velles qüestions de caràcter particular que es consideraven insolubles i eren considerades com una prova de la manca de bones disposicions del govern iugoeslau, fent sempre més difícil l'ambient.

Sobre totes aquestes qüestions s'han obtingut respostes molt satisfactòries del govern iugoeslau, i mentre s'ha donat la resposta favorable a totes les qüestions d'ordre general, s'esperen algunes respostes de detall sobre casos particulars, per procedir a un canvi definitiu de comunicacions dirigides a un estímul.

La premsa de Belgrad expressa la seva satisfacció en termes entusiastes per la ratificació de l'acord de Santa Margarida, i fa vots per les bones relacions dels dos països.

El comerç franco-italià

Roma, 15. — El Senat ha aprovat el tractat comercial franco-italià. — Havas.

Foc a Montreal

Montreal, 15. — Ha estat destruïda per un incendi l'església de la Trinitat, que era el temple americà més antic de tot el Canadà.

Fins ara s'ignoren les causes del sinistre. — Havas.

L'organització del feixisme

Roma, 15. — El Gran Consell Feixista ha aprovat la constitució de «Fascio» italians a l'estranger per assegurar la cohesió entre tots els italians emigrats i evitar, mitjançant la formació d'aquests nuclis, tot acte susceptible d'alterar les relacions d'Itàlia amb els Estats estrangers, donant hospitalitat a llurs associats i assegurant el respecte absolut a les lleis en els països on es constituïxin els «Fascio».

Fou decidida també la constitució d'un «Fascio» central que compondrà cinc seccions, corresponents respectivament a les Amèriques del Nord i del Sud, Àsia, Àfrica i Europa. — Havas.

La situació a Angora

Londres, 15. — Segons referències recollides en els més autoritzats centres d'informació aliada, no serà tramesa al Govern d'Angora cap nota relativa a la qüestió d'Esirna.

Sembla que els Governos de Londres, París i Roma estan animats dels millors propòsits de conciliació i disposats a estudiar, abans de trametre la nota anunciada, la possibilitat de reduir els vaixells de guerra fondejats a la rada d'Esirna, sempre que els turcs retirin l'últim tanc presentat.

En el cas que Turquia adoptés el mateix criteri de conciliació, els aliats mantindran de totes maneres l'ur dret a tenir vaixells de guerra fondejats en algunes turques. — Havas.

Londres, 15. — Segons les notícies d'última hora arribades ahir, segueix la situació normal a Angora.

El Consell de ministres kemalista examina ahir les proposicions dels aliats encaminades a solucionar el conflicte d'Esirna.

A la Tràcia oriental s'assenyalen alguns moviments de les tropes turques, veient-se als seus avions efectuar evolucions sobre diversos punts estratègics. — Havas.

Els treballadors francesos

París, 15. — El Consell de la Federació de Treballadors del subso, adherida a la Confederació general del treball, ha aprovat una Resolució en la qual es demana una solució justa i ràpida per a l'augment dels salaris, considerant que les disminucions ja fetes amb ells no han portat una disminució paral·lela en el cost de la vida, i, al contrari, els preus dels articles de primera necessitat encara han augmentat.

Per altra banda, la Federació unitària de treballadors del subso, constituïda per socialistes extremistes en produir-se l'escissió de la C. G. T. i agrupació poc important, ha resolt declarar la vaga general el divendres al matí, motivant-la pel silenci del Comitè patronal. — Havas.

Turquia i els aliats

ISMIDT, ESMIRNA I ANDRIANOPO-LIS

París, 14. — Comuniquen d'Angora que el Govern ha prohibit la importació de farines a Ismidt. — Havas.

Londres, 14. — L'Agència Reuter ha rebut de Constantinoble la següent notícia:

Un diari d'Angora anuncia que el Govern ha acordat mantenir la seva decisió referent al tancament dels ports d'Esirna i Ismidt.

Les autoritats d'Andrinòpolis han ordenat a tots els vells, dones i nens residents a la dita ciutat, que l'abandonin sense arregar, fomentant-se, per a això, que en el cas de produir-se disturbis, seria aquesta població de les primeres que sofririen perjudicis. — Havas.

L'Alemanya d'avui

Una veu assenyada

Després de tres setmanes de literatura periodística a base de (respectable i explicable) indignació patriòtica —gènere literari de tercer ordre— llegim avui ço que tot seguit traduïm:

«Per segona vegada obligarem a França a plegar els genolls. La ganyetada queitadorament volien clavar a l'esquena del nostre poble, incommoviblement unit, els partidaris de la desfeta, a sou de l'enemic, fou evitada gràcies a l'afusellament oportú dels agitadors enverinats. Quaranta vuit anys després d'haver entrat a París Guillem el Gran voltat dels seus cortesans, feia el seu nèt una nova entrada a la ciutat enemiga. Uns quants dies més tard arribaven de Burdeus, amb les cames tremoloses, Poincaré i Clemenceau i demanaven la pau. El nostre Kaiser va negar-se a donar la mà a semblants pidolaires, i a la Sala dels Miralls de Versalles, on un dia va renovar-se la glòria de la corona alemanya, Ludendorff, el general ciutadà i al seu costat Helfferich, el canceller popular, dictaren la pau a l'enemic vençut.

Fou, però, una pau de sàvia moderació. No era pas per res que el nostre Kaiser durant vint-i-cinc anys havia merescut el nom de Kaiser de la pau. No preteníem satisfer cap mena de venjança. Va limitar-se a restituir al poble alemany ço que sempre havia estat del poble alemany. La vella ciutat germanica de Nanzig i les terres del voltant foren retornades a la pàtria alemanya. De les mines de ferro de Longwy i de Briey, obra de la industriosa aplicació germanica, s'exigí que una modesta part de la producció fos lliurada a Alemanya, malgrat que les sis grans associacions industrials havien presentat una raonada Memòria expressant el profund convenciment que sense la possessió permanent de les mines la vida d'Alemanya era impossible. Igualment moderada va mostrar-se Alemanya en exigir que l'enemic, provocador maliciós de la guerra, suportés les despeses que la guerra havia causat. Unicament amb el fi d'assegurar les reparacions degudes a Alemanya vàrem instal·lar tropes alemanyes a Belfort, Verdun, Namur, la costa flamenga i la regió intermèdia entre aquests punts per un període de quinze anys, declarant-nos, però, disposats a retirar-nos tan bon punt França i Bèlgica s'haguessin alliberat del seu deute de reparacions.

No va succeir res de tot això. Els francesos, donant proves de gran tenacitat, es negaven a pagar els deutes que a Versalles solennialment havien reconegut. Per a no lliurar puntualment el mineral de ferro que havien promès, cercaven tota mena de pretextos. Sense tenir en compte que les fundicions alemanyes mancaven de mineral, alimentaven de preferències les fundicions pròpies i els alts forns alemanys no tenien més remei que importar mineral de Suècia. No va tenir, per tant, més remei Alemanya que anar a cercar el mineral de ferro que els francesos no li volien lliurar. Una comissió d'enginyers alemanys, acompanyada de les forces militars necessàries, va ésser tramesa a Longwy per a controlar les extraccions de mineral i garantir el lliurament puntual de la part d'Alemanya. Que varen fer, però, els francesos? La resposta l'ur fou una prova de la falsedat i de l'esperit de revenja de França. En comptes de rebre amablement els alemanys vinguts amb una missió de pau, arrau de les regions novament ocupades va organitzar-se, amb el concurs del Govern de París, una resistència plena d'hostilitat. Capitalistes, funcionaris, obrers es negaren a treballar, insultaren les forces que acompanyaven els enginyers, i posant tota mena de dificultats al lliurament i a la lliure alimentació i fent-los tota mena de mals, procuraven obligar-los a retirar-se.

En aquesta avinentesa va quedar demostrat el veritable amor a la pau dels alemanys. Per tal d'evitar els vessaments de sang i les violències de tot mena, el Kaiser va

donar als enginyers i a les tropes alemanyes l'ordre de retirar-se immediatament. El decret del Kaiser anava contrasignat pel canceller Helfferich —hi havia gent que deia que la retirada de les tropes era obra seva— i Hindenburg, el vell mariscal de la pau, va preparar un pla per al desarmament complet de tot l'exèrcit alemany.»

...

Hem fet una citació una mica llarga. Però no creuen els llegidors que val la pena? Un periodista alemany que signa amb el pseudònim «Morus» —el seu nom veritable ens és conegut, però no hem d'esser més indiscrets que ell mateix— ha publicat, en el darrer número de la revista «Die Welt Bühne», les paraules i els conceptes, plens de generosa ironia, que nosaltres hem traduït. Poques vegades hem trobat un exemple tan esclatant, tan perfecte de capacitat —aquesta capacitat que tant apreciem i en tanta de manera poseixen els anglesos— per a comprendre «the other fellow's point of view», el punt de vista de l'altre.

Diguem-ho ben alt. «Morus» té més raó que un moro. De la pau de Versalles poden dir-se tots els penjaments que hom vulgui. Però què no hauria hom pogut dir de la pau alemanya si Alemanya hagués guanyat la guerra? Els francesos es queixen que els alemanys procurin de totes passades evadir les condicions oneroses de Versalles. Però ells, en el cas contrari, què haurien fet? Alemanya, que tanta indignació (explicable, ho repetim), demostra davant l'ocupació de la conca del Ruhr pels francesos, hauria permès, en el cas contrari, que França anés evadint amb impunitat les condicions del tractat oneros? I un cop entrades les tropes alemanyes a Longwy i a Briey —per exemple— s'hauria ajupit Alemanya davant la resistència francesa, hauria acceptat la retirada com a condició prèvia per a començar les negociacions?

I doncs?... «Morus» arriba a conclusions precises. L'actitud de resistència passiva adoptada per Alemanya necessitava, com a condició indispensable, l'ajuda de l'estranger. Aquesta ajuda podia pendre tres formes: intervenció dels Estats Units, intervenció d'Anglaterra o acció eficaç de les organitzacions internacionals obres. Res d'això ha succeït. La retirada d'un miler de soldats americans i les mocions germanòfiles del senador Borah no tenen una gran eficàcia financera. Les discrepàncies de criteri entre Bonar Law i Poincaré i l'excel·lent negoci que els carboners anglesos fan amb l'ocupació de la Ruhr són, per a l'espectador alemany, motius de magre satisfacció. Els viatges a Berlín i a la conca del Ruhr de membres distingits del partit obrer britànic, com Roden Buxton i Kenworthy, i els missatges de simpatia dels Congressos socialistes, són molt d'agrair, però ni treuen els francesos del Ruhr, ni milloren la situació política d'Alemanya. No hi ha que comptar, per tant, amb una intervenció estrangera, i la política de resistència passiva, basada sobre aquesta intervenció, és una política equivocada que cal abandonar. Com més aviat millor.

Altament —diu «Morus»— li espera a Alemanya un segon Versalles, pitjor que el primer. Ningú deu tenir més interès que la mateixa Alemanya d'evitar aquest segon Versalles. D'Alemanya han de sortir, doncs, les iniciatives necessàries.

EUGEN NANNMAR

Berlin, febrer de 1923.

Els boscos de Micràsia

Angora, 15. — El ministre d'Economia nacional acordà aquests últims temps invitar les Societats estrangeres a explotar els boscos de l'Àsia Menor, i com a resultat d'aquest acord s'han entaulat ja negociacions en tal sentit amb algunes societats. — Havas.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Dijous, 15 de febrer de 1923

El Govern i els alcaldes de R. O.

DIUEN de Madrid que preocupa molt al govern la tasca preparatòria de les eleccions i sembla que encara seran nomenats més alcaldes de R. O. a diferents districtes de Catalunya.

Fins ara el govern n'ha nomenat, dins el territori que comprèn la nostra Mancomunitat, a Vilafranca del Penedès, Arenys de Mar, Calafell, Tortosa, Reus, Girona, Tarragona, Lleyda, Figueres, Palamós, Sant Feliu de Guíxols, etc.

Si les notícies que arriben de Madrid i les rumors que circulen a Barcelona són exactes, no seran aquests els darrers nomenaments d'alcaldes de R. O. que farà el govern de concentració lliberal a les poblacions de Catalunya.

Es, doncs, evident que el govern persisteix a portar la perturbació a la vida municipal de la nostra terra, per tal que els seus candidats lluitin amb tots els avantatges del favor oficial en districtes on hi ha nuclis vius d'opinió, que vol combatre i estrafar.

L'ofensiva principal del govern, ultra l'agressió esporàdica a candidats de la Lliga, va orientada contra els nuclis republicans catalanistes, que representen una modalitat viva d'ideals polítics respectables i una afirmació patriòtica.

Nosaltres ja havem dit — i ho repetim ara — que ens considerem igualment agreujats per aquests nomenaments d'alcaldes de R. O. quan són fets contra nosaltres i quan són fets contra altres sectors d'opinió catalanista. Ni com a catalanistes podem tolerar la persecució dels altres sectors que defensen la personalitat catalana, ni com a demòcrates podem consentir els atacs als nuclis vius d'opinió a Catalunya.

En principi i per convenció som contraris als nomenaments d'alcaldes de R. O. Quan hem tingut una intervenció o una participació en el govern, hem aconseguit que no fos exercida la facultat legal de nomenar-los. I ha calgut que exercís el poder un ministeri anomenat de concentració lliberal per a retrocedir altra volta als temps gloriosos del vell caciquisme i per a resuscitar els anacrònics procediments electorals dels antics partits de Cánovas i Sagasta.

Allega el govern que el mateix han fet els conservadors i que no pot desposseir-se d'un instrument de govern que han utilitzat llurs adversaris polítics. Aquest afany dels lliberals en no deixar-se vèncer pels conservadors com a reaccionaris, ens fa el mateix efecte que l'actitud dels que parlen de revenja al Marroc en un to que sembla voler disputar als rifenys el campionat de la barbàrie.

El govern ha patit una lamentable equivocació en creure que podia utilitzar impunement aquests ressorts a Catalunya. El resultat de les eleccions demostrarà clarament al govern que a Catalunya hi ha una consciència ciutadana prou forta per a destruir totes aquestes revifalles artificials del caciquisme.

I no volem ni recollir la rumor que suposa al govern de Madrid resolt a nomenar alcalde de R. O. a Barcelona i assenyala fins i tot el candidat. Creiem sincerament que el govern no ha pogut pensar a realitzar aquesta faccenda que Barcelona no toleraria. Els que han fet córrer aquesta notícia han volgut segurament dedicar una burla a Carnaval al govern i al candidat.

Joventut Nacionalista

Conferències preparatòries de la vuita col·lectiva a la Universitat Industrial

Demà, divendres, a les deu del vespre, En Josep Gual i Montañit, donarà la conferència preparatòria de la vuita col·lectiva que les entitats adherides a la Lliga Regionalista faran a la Universitat Industrial, diumenge vinent, a les 11 del matí, a l'Ateneu Vendaguer, carrer de Nàpols, 215.

Dissabte, a les deu del vespre, es celebraran les següents conferències a les entitats que a continuació es relacionen:
Al Casal Nacionalista de la Barceloneta, Alegria, 9. Orador: Pere Viñas.
Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras, número 208. Orador: J. Millàs Raurell.
Ateneu Verdader, Nàpols, número 215. Orador: Josep Gual.
Lliga Regionalista de la Creu Coberta, Cortis, número 380. Orador: Joan Pascual i Llopis.
Ateneu Obrer de Sant Martí, Plaça

del Mercat, número 2. Orador: Armand Carabén.
Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia, Plaça de Santes Creus, 2. Orador: Manuel Basté i Duran.
Casino de Sans. Orador: Lluís Maria Arnau.
«Catalunya», districte V, Nou de la Rambla, número 16. Orador: Josep Mari.
Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, Sant Andreu, número 146. Orador: Juli Vifa.
Casino de la Bordeta, Sagunt, número 2. Orador: Lluís Valeri.

Diumenge, a les quatre de la tarda, En Joan Vidal Salvó, de la Joventut Nacionalista de la Lliga Regionalista, anirà a Sant Pere de Riudevilles i podrà parlar en la inauguració de la Joventut Nacionalista d'aquella població parlant dels «Deures de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya en l'actual moment polític».

Es requereix indispensable que les notes que ens siguin trametes per a la publicació vinguin redactades en català i amb conclusió periodística.

Les Idees i les Imatges

EXCES I MANCANÇA

L'exces d'humanitat determina l'humanitarisme.
L'exces d'estètica, l'estetisme.
En ambdós casos — per paradoxal que això sembli — «exces» implica «mancança».

JOSEP MARIA JUNOY

Dietari històric

15 febrer de 1519

ENTRA A BARCELONA EL REI D'ESpanya CARLES I.

Fou la primera vegada que com a sobirà vingué aquí. Passà el dia anterior al monestir de Vallbona, i en fer l'entrada, el cronista de la Diputació confessa que fou amb tanta gala i aparell, que, en la impossibilitat de descriure-ho puntualment, val més no intentar-ho. Les lluminàries foren tan esplèndides, que de segur mai se'n feren d'iguals, sobretot a la Diputació i a la Catedral.

Es celebraven ja, des de l'anys passat, Corts generals al monestir de Fra Menors, prolongades pel lloctinent del governador, i a les tasques de les Corts, «hagué d'afegir-s'hi la jura de la Constitució i fins de Catalunya a la plaça del dit monestir».

Aquesta es celebrà amb gran esplendor. Precedien als consellers disset trompetes, i a la comitiva general un gran estol de soldats de diverses armes, flamencs i espanyols, escollits de gran alçada. Anava Carles I a cavall amb capa de brocat de color llis amb folres de tafetà, el cap cobert amb un lleuger casquet dit «dapa orelles» i un xapelet o gorra negra de gairell i a sobre. El seguia el seu guioner. El cadafalc o empostissat estava cobert de drap vermell, sostenint un dosser de brocat amb costures de vellut, sota el qual hi havia la darrada cadira, propietat de la ciutat, amb coixins de vellut verd, sobre catifa vermella d'igual roba.

Durant l'estada aquí, presidí Carles I, el 5 de març, el primer Capítol general de l'Ordre del Toisó d'Or celebrat a la Catedral; portà la vara del talem en la processó de Corpus efectuada el 23 de juny, com recorda la pintura sobre la porta principal de l'església de Santa Maria del Mar, i el 6 de juliol rebé noves d'Alemanya comunicant-li la seva elecció com a emperador d'Àustria.

ESPIGOLAIRE

Govern civil

L'AMBAIXADOR ANGLÈS

El cònsol d'Anglaterra ha comunicat la governador que dimarts arribarà l'ambaixador sir E. Howard, el qual estarà dos dies a Barcelona, d'on anirà a la Ciutat de Mallorca. En obsequi a l'ambaixador se celebrarà un banquet al Consolat, havent-hi estat convidades les autoritats.

CONTRA L'OBSCURITAT

El senyor Raventós ha dit que havia tramès ordres severes al cap de policia a fi que no consentís les exhibicions desvergonyides que hi ha en certs establiments d'entrada pública. El governador està disposat a procedir amb tota energia contra tals excessos.

Polítiques

CAP A MADRID

Sortiren ahir cap a Madrid els diputats a Corts Srs. Maristany (Francès), Pi i Suñer i comte de Gamazo. Marxaren també el baró de Satriálegui, el marquès de Cabanes per assistir al Consell Superior Bancari, l'agregat de l'ambaixada argentina senyor Jardón i els Srs. Girona i Torner, de la Quinta de Salvi «L'Aliança», els quals van a començar els treballs per a instal·lar una filial de la institució a Madrid.

Butlletí internacional

15 de febrer de 1923

EL DISCURS DE BONAR LAW
A l'hora d'escriure aquestes ratlles, encara no coneixem el text íntegre del discurs pronunciat pel cap del govern anglès, Mr. Bonar Law, a la Cambra dels Comuns, sobre la situació internacional. Els extractes que en tenim són doblement parcials, és a dir, fragmentaris i tendenciosos.

Malgrat, però, les deficiències inicials d'aquesta informació, és evident que Mr. Bonar Law ha insistit en les idees centrals que han orientat la seva política en la crisi actual. El fonament de la seva oposició a l'aventura del Ruhr no radica en el seu desig d'afavorir Alemanya, sinó en la seva convicció que amb el procediment adoptat per França no s'aconseguirà l'objectiu essencial de cobrar les reparacions. Reconeix, com és notori, que M. Poincaré ha interpretat autènticament en la seva actuació l'estat d'esperit i la voluntat del poble francès. Recorda que Anglaterra no era oposada a les sancions com a càstig eventual de la conducta d'Alemanya si el govern de Berlín defugia definitivament de complir els compromisos que li imposen els tractats i no excedeixen de la seva capacitat de pagament. I repeteix la tesi anglesa: que el govern de Londres no vol tenir cap responsabilitat en la iniciativa presa per França, car la creu contraproduent, però que no oposarà obstacles de cap mena a què reixi definitivament. És a dir, iniciada per França aquesta política de coerció, vol Anglaterra que sigui experimentada totalment, amb l'objecte que, si triomfa, aconsegueixi el resultat perseguit i, si no reix, fracassi definitivament i la hipòtesi de la seva possibilitat no barri mai més el pas a cap altra solució. Anglaterra, doncs, no intervingrà en l'actual conflicte franco-alemany mentre no consideri exhaurits definitivament tots els esforços de França per a cobrar les reparacions.

La nota més transcendental del discurs és potser la relativa a la retirada eventual de les tropes angleses del Rin. Fins ara tothom preveia la possibilitat que les tropes angleses del Rin tornessin a Anglaterra, continuant, però, la cordial Entesa amb França. Mr. Bonar Law ha dit sense eufemismes que si esdevenia aquesta eventualitat l'Entesa restaria pràcticament liquidada. És veritat que ha esvaït les temors que aquesta retirada fos una cosa imminent. Però n'ha reconegut la possibilitat.

Aquesta és la primera vegada d'ençà de 1904 que un estadista anglès reconeix públicament, a la Cambra dels Comuns i parlant com a Cap del Govern, la possibilitat, baldament hipotètica, de la ruptura oficial de l'Entesa.

El discurs de Bonar Law no ha aclarit la situació internacional ni ha afavorit la causa francesa. Tot el contrari. Obliga a França, desesperadament, a augmentar la pressió que exerceix damunt Alemanya per aconseguir la submissió del govern de Berlín. Mr. Bonar Law no deixa a França altra sortida que el triomf definitiu. Anglaterra no intervingrà fins que França hagi triomfat totalment o hagi fracassat en absolut.

I després de les concretes paraules de Bonar Law, si qualsevol dia esdevingués la retirada de les tropes angleses del Rin, ningú no podria dubtar que significaria la liquidació oficial de l'Entesa.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

ELS CATALANS QUE HAN ESTAT A BUENOS AIRES

Havent-hi el propòsit de constituir una agrupació formada pels ex-socis del Casal Català de Buenos Aires, els organitzadors demanen a tots els que hagin pertanyut a aquella benemèrita Institució, que actualment resideixin a Catalunya, que se serveixin concórrer o adherir-se a la reunió que tindrà lloc dissabte que ve, a les deu del vespre, en el local del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria (Rambla de Santa Mònica, 25.)

Qüestions socials

VAGA A RUBÍ

Els Mossos d'Esquadra de Rubí comuniquen que, la fàbrica de «Tints Aprestos Rubí Industrial», el dilluns últim entraren al treball sols una tercera part dels 150 obrers d'ambdós sexes empleats a la dita fàbrica. El motiu de la vaga és l'haver-se negat els amos a concedir la petició presentada per elements del sindicat únic demanant un augment d'una pesseta diària als homes i cinquanta cèntims a les dones, ultra el reconeixement del sindicat i intervenció d'aquest en el repartiment del treball en èpoques d'escassetat.

Davant la situació col·locada pels obrers declarats en vaga, el dia següent els amos acordaren tancar la fàbrica per temps indefinit.

Els esports

DE L'AUTODROM

Formant una caravana de sis o set autos, anaren ahir d'ahir, dimecres, de Cendra, a Sitges per a conèixer les obres de l'Autodrom i estudiar els seus aspectes tècnics i esportius, els senyors Blas Sorribas, enginyer cap de la «Jefatura» d'Obres públiques de l'Estat; senyor Frederic Turell, enginyer cap d'Obres públiques de la Mancomunitat; senyor Tomas de Ribera, enginyer cap de la demarcació on es troba emplaçat l'Autodrom; senyor Joan Sans, enginyer de la segona demarcació; senyor Cliprià Sabater, enginyer de la quarta demarcació; els enginyers de la Mancomunitat de Catalunya senyors Joan A. Legarde, Eduard Peña, de la «provincia» de Barcelona, i senyor Ramon Tarrida, per la de Tarragona, acompanyats dels senyors gerent i director de l'Autodrom, senyors Armengol i Amangué, els arquitectes senyors Mestres i Mantinos i l'enginyer senyor Serra.

Reconegueren la pista detenint-se principalment en els viratges més pronunciats per admirar la configuració i les dificultats de la seva construcció, que trobaren excel·lentment resoltes, fent aflagadors vaticines dels èxits que l'Autodrom haurà de tenir com a espectacle, que consideraren seria el més suggestiu que s'hagi presentat a Espanya.

Abans de tornar a Barcelona foren obsequiats els il·lustres visitants, amb un esmorzar a Terramar, després del qual pronuncia uns mots d'elogi per la magna obra el senyor Sorribas, que, igual que els altres, demostrà sentir-les i estar ben compromesos de la seva transcendència nacional.

El problema del Reglament Notarial

L'opinió catalana a l'aguait

El ministre de Gràcia i Justícia, senyor comte de Romanones, en contestar a un requeriment que li feu la Unió Jurídica Catalana interessant que fossin escoltades la Mancomunitat de Catalunya i les Corporacions Jurídiques de la nostra terra abans de resoldre el problema que planteja el Reglament sobre organització i règim del Notariat aprovat, amb caràcter provisional, per R. D. de 7 de novembre de 1921, i que signa el senyor Francos Rodríguez, aleshores ministre d'aquell departament, ha manifestat que vista la gran importància que la qüestió té, es proposa resoldre-la amb tota justícia harmonitzant interessos i realitats tot admetent la informació que li ha estat oferta.

No volem pas altra cosa, els catalans, que un problema de tan vital importància pel Dret i per la llengua de la nostra pàtria sigui resolt en justícia, admetent i consagrant en la dita disposició reglamentària, les realitats que la vida nacional i jurídica del nostre poble plantejen en la matèria. No creiem, d'altra banda, que els interessos professionals que lligin d'ésser atesos, puguin estar en pugna ni ésser incompatibles amb l'interès general del país en el qual la funció notarial ha d'exercir-se, que si així fos, fóra evident que hauria de prevaldre aquest darrer d'aquells.

Per això, en pendre avui bona nota de les paraules del senyor comte de Romanones, no cal dir que desitgem que siguin els fets els que vinguin a donar a tals paraules pràctica realitat. Ell, que entre tots els polítics madrilenys, ha volgut aureolar-se, manté vegada, amb una certa comprensió del nostre problema nacional, té ara una bella ocasió de palesar-ho en aquest caire de les nostres reivindicacions, la resolució de les quals correspon al seu departament. No li mancaran segurament, al seu entorn, pressions de tota mena per a fer fracassar els propòsits que esmenta en la contesta a que suara fèiem referència, si vol, però, menjar del país el respecte que tot governant seriós té dret a demanar, ha d'ésser imposant, la que diu ésser voluntat seva d'atendre les realitats, que són vives en la nostra terra, defugint l'escriure al dictat de qui pogués tenir interès en el contrari.

Catalunya està a l'aguait dels esdeveniments per a marcar la resolució ministerial com un dels reconeixements que la realitat imposa, o, pel contrari, per afegir-la a la ja massa llarga llista dels desenganys, en els quals, els governants s'estenen a posar a prova a la nostra terra tot menant-nos a tots, amb una tirallonga de fracassos, cam a la desfeta i cap a l'abisme.

Recordem com en el Reglament provisional de referència, es feien certes concessions, sols cotitzables per a marcar una orientació, però més aparents que reals, relatives a l'atorgament dels documents notariais a doble columna de redacció, en la conformitat que preveu l'article 232 del dit Reglament, o sia, simultaneant el castellà amb l'idioma dels atorgants del territori de part distinta, doncs, ultra les dificultats que això porta en la pràctica, màxim no preveient-se com a norma d'hermeneutica per a esclarir els possibles dubtes, la de la interpretació autèntica, o sia la del text de l'idioma de l'atorgant, quedava la innovació bon tros desvirtuada per la supeditació d'el'atorgant al funcionari, ja que solament tenia això aplicació quan el notari conegués la llengua d'aquell, tot el que, en discutir-se, va motivar les encertades intervencions parlamentàries dels nostres distingits amics don Lluís Duran i Ventós a al Senat i don Narcís Batlle al Congrés dels diputats.

Ara que, en resoldre, es diu que es vol tenir en compte les realitats de la nostra terra, apremem-nos a fer constar que és un deure de justícia el de reconèixer als catalans el dret que puguin ésser atorgades en català, sense limitacions de cap mena, tota classe d'escriptures notariais, i que per la gent modesta del nostre poble, que no coneix altre idioma que el de la seva terra, fins és un deure d'humanitat. Cal, així mateix, consagrar com altre deure que la realitat imposa el del coneixement cabal que de la llengua i del dret del nostre país, hagi de tenir el notari que exerceixi a Catalunya, la seva professió, tant més, quan en

el que pertoca a l'idioma, té ja el seu precedent en el Reglament de 9 de novembre de 1874.

No fóra escaient que ens immiscuissim en l'esfera de l'organització del Notariat, si no ho fes necessari la salvaguarda de l'interès públic de la nostra terra que està per damunt de tot. Si volem aconseguir que el Notariat Català sigui, com ha d'ésser, una institució amb fonda arrelada al nostre país, compenetrat amb el seu dret i els seus costums, és precís que fugi d'un esperit excessivament burocràtic com el d'un de tants organismes de l'Estat i, per això, interessa al nostre poble i als estaments jurídics de la nostra terra, la seva organització.

Convindria, doncs, que per a la provisió de les Notaries catalanes, els torns de provisió de vacants fossin portats d'una manera seriosa i amb tota garantia, no a Madrid, sinó a la capital de la nostra demarcació notarial, ampliant com es deu el torn d'oposició, i fent, per exemple, que al menys totes les Notaries de tercera classe que ara segueixen un torn especial, que marca l'apartat B) de l'article 13 del Reglament, vagin al d'oposició. Amb això, d'altra banda, s'evitaria, que com a conseqüència d'anar les dites Notaries en primer terme al torn d'antiguitat en la carrera i de fer-ne els concursants la tria, sols vagin al torn d'oposició directe i lliure les sobrees, que essent, com és natural, les menys remuneradores, produeixen tot seguit nova vacant en detriment del país, servit per la dita Notaria i en perjudici d'ella mateixa, després de llargues temporades de no estar proveïda.

Cal igualment, que tota mena d'oposicions notariais que afectin a la nostra terra es facin a Catalunya davant d'un Tribunal format amb les màximes garanties de competència i de coneixement del nostre Dret, limitant el predomini dels funcionaris i subjectant als opositors que hagin de venir a servir Notaries catalanes a qüestionaris en els quals es doni a les nostres especialitats jurídiques la importància que cal i que no tenen per que exigir-se als opositors de places d'altres terres no catalanes, així com tampoc hi ha motius per exigir als opositors a les nostres Notaries, amb un règim d'igualtat encarcerada, les especialitats d'altres terres que aquí no han d'ésser aplicades.

Abans, l'opinió jurídica del nostre país no estava organitzada. Els moviments per a la salvaguarda del nostre Dret i de la llengua, en què bona part d'ell està escrit, així com les protestes dels catalans contra els greuges que en aquest ordre tan sovint han tingut de commoure la nostra terra, naixien, al marge de la política, a les aules universitàries o bé en el clòs de l'Acadèmia de Jurisprudència, quina finalitat ha d'ésser més d'estudi que de lluita. Avui, tenim en la tot just nada i ja benemèrita «Unió Jurídica Catalana», un organisme adequat per atendre a aquesta salvaguarda i per a portar l'orientació en aquesta mena de qüestions. Felicitem-nos de que degut al seu esperit actiu i vigilant s'hagi plantejat de nou la qüestió que el ministre de Gràcia i Justícia ha tingut de recollir. La informació resta oberta i les Corporacions Jurídiques de la nostra terra, portant al seu cap la Mancomunitat de Catalunya, acudirán a la mateixa, complint amb els deures que el seu patriotisme els imposa. Mentrestant l'Opinió Catalana està a l'aguait i serenament espera la resposta.

JOSEP M. GINESTA

De Societat

Diumenge, dia 11, a l'església del Monestir de Montserrat tingué lloc l'enllaç matrimonial de la xamona damisella Pilar Vicens i Ramonet amb el distingit jove doctor Lluís Baixas Castellví. Es veleren acompanyats, en tan íntim acte, de conegudes famílies de Solsona i Barcelona, de les quals ciutats són fills els contrients.

Després de l'apat els nuvis sortiren cap a l'estranger en viatge de noces.

FIVE

Conferència d'En Bertrana

La crítica i el patriotisme

Ahir, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, tingué lloc, a càrrec del nostre company, En Prudenci Bertrana, la segona de les conferències sobre Teatre Català.

Feta la presentació pel president de la Secció organitzadora, el conferenciant llegí un notable treball.

Diu que els conceptes de «teatre» i «poble», no són tan simples, com a primera vista podria semblar; sinó que a l'entorn d'aquests dos mots hi ha una infinitat de matisos, molts cops antagònics i contradictoris.

Quan parlo, diu, de crítica de teatre i de patriotisme, és senyal que admeto una crítica i suposo un poble, i suposo l'existència d'un teatre, i d'un teatre català, que existeix, no us diré com, però evidentment existeix. D'aquest teatre parlo i del poble, poble català, parlo, dels que pel teatre català s'interessen.

La primera topada seriosa que s'e solert en la meua vida de cronista de teatres, ha estat el patriotisme. Però mentre en nom del patriotisme hom tracta d'hipocrititzar la crítica, no serà possible un teatre viu i nacional: l'afany de tenir de tot i el millor excusa aquest fenomen. Però cal estar amatent a no deixar passar mercaderia de frau, dolenta i bruta, amb l'etiqueta de les quatre barres.

La protesta d'un estat de coses lamentable és general: el blasme corre de boca en boca, en reunions i penyes, i tot just eixint de la mateixa representació, que ha estat ovacionada, ja es produeixen. No obstant, la crítica públicament no podria dir-ho, si no vol provocar un esclat de «patriotisme» que la denigri.

Hom fulmina contra la valentia de la crítica i hom estima més que el teatre resti buit.

Però la crítica és, la crítica austera i objectiva, la valorització de les obres, i aquesta valorització ja entenc que és una tasca nacional i patriòtica: aquesta crítica severa serveix per eliminar cogulles i males herbes que ofeguen les masses.

La funció de la crítica ha d'ésser no sols per aquells que escriuen, sinó que ha d'ésser realitzada, en general per tothom, no deixant-se enervar per un fals concepte d'educació. Malgrat de la manca de competència que s'observa entre el crític i el poble i fins els nuclis intel·lectuals, crec en l'eficiència i en la fecunditat i en el patriotisme de la crítica, la qual, si molts cops agreuja, molts cops, jo crec, guareix encara que no sigui més visible la sagnia que no pas el guirament.

Hom parla — acaba dient — de la davallada del teatre català (davallada que jo no crec pas que sigui absoluta, sinó que és un fenomen de fluctuació que actua s'observa com en moltes altres bandes i en altres moments de la història). Doncs, no vulguem que sigui també una davallada la crítica, i no ofeguem la noble crítica amb la llustrina del patriotisme. Llargs aplaudiments.

Canvis facilitats per la Casa Soler i Torra G.

PREUS DE COMPRA

Bitllets:	Francesos, 38'70
	Anglesos, 29'80
	Italians, 30'40
	Belgues, 34'25
	Suïssos, 119'75
	Portuguesos, 0'20
	Alemanys, 0'04
	Austríacs, 0'01
	Holandesos, 2'40
	Russos, 0'00
	Grecs, 00'00
	Suecs, 1'55
	Noruecs, 1'03
	Dinamarques, 1'05
	Romania, 3'25
	Turquia, 00'00
	Estatos-Units, 0'34
	Canadà, 6'10
	Argentins, 2'28
	Uruguais, 5'10
	Xilens, 0'65
	Brasilers, 0'55
	Bolivians, 1'55
	Peruans, 20'00
	Paraguais, 0'10
	Venezuela, 00'00
	Japonesos, 2'75
	Algerins, 31'50
	Egipte, 29'75
	Filipines, 2'75

Conferències humanístiques

Mossèn Navarro a Vilafranca

Dificultats d'espai ens han privat de publicar abans aquestes notes sobre la conferència que donà a Vilafranca del Penedès el celebrat poeta, Mestre en Gai Saber, col·laborador de la Fundació Bernat Metge, Mossèn Antoni Navarro.

L'acte es celebrà en el bell local de la societat «Niu d'Art», la qual gentilmente l'havia cedit; ocupà la presidència el president del Foment Nacionalista Republicà de Vilafranca, amb el conferenciant, el director de la Fundació, senyor Joan Estelrich, l'advocat i poeta senyor Sbaevdra i altres personalitats.

El públic era molt nombros i distingit.

Començà Mossèn Navarro la seva bellíssima i eloqüent oració adreçant un càntic a les terres del Penedès, totes elles amaraes de l'esperit que vol portar a les nostres lletres l'obra de la Fundació Bernat Metge.

Feu després una inspirada disquisició, de tò maragallenc, sobre la poesia, el poble i la poesia del poble.

El nucli central de la conferència consistí en escatir les relacions entre literatura i poble, quines produccions poden considerar-se populars, i de quina forma les obres de l'antigor clàssica, per llur estructura i bellesa, com per llur contingut essencial, poden arribar al nostre poble, i enfortir el seu esperit.

Mostrà tot seguit el conferenciant, amb gran justesa crítica, quins eren aquests tresors literaris dels grecs i dels llatins, especificant les característiques dels autors d'una i altra literatura, per a significar com formen ensembla la millor enciclopèdia per a la cultura de l'ànima.

Mossèn Navarro, en acabar amb una allocució fervorosa als vilafranquins, fou llargament ovacionat.

A pres de la presidència i del públic parlà després el director de la Fundació, Joan Estelrich, el qual ex-

plicà les finalitats immediates d'aquesta empresa i la cooperació que calia esperar del nostre poble.

Després de Tarragona, la nostra augusta metròpoli romana, era natural que la segona conferència d'aquest cicle fos donada a Vilafranca, ciutat de tant fecunda tradició cultural.

Nosaltres — digué — venim a continuar, modestament, naturalment amb un non cos d'edifici, aquest palau del nostre ressorgiment espiritual, del qual bastiren, en els aspectes essencials de l'esperit, els fonaments més sòlids, tres vilafranquins eminentíssims: el filòsof Llorenç i Barba, el mestre Milà i Fontanals i el bisbe Torras i Bages.

El nostre poble va camí de renaixença totalment dintre no gaires anys i convé preparar al seu afany de lectura un nodriment substancial i assimilable.

Catalunya no té propiament autors clàssics, ni la seva producció contemporània resulta suficient.

Cal acudir a fora: per això, la Fundació Bernat Metge comença la seva tasca amb l'incorporació dels autors grecs i llatins, els més acostats al nostre esperit: paral·lelament, una altra Fundació, sota el patronatge del mateix Mecenas, prepara l'edició de l'Antic i el Nou Testament. Forçat, hauran de venir després els clàssics de l'Orient i de les literatures modernes, amb les obres clàssiques de la ciència universal, formant una gran col·lecció popular, de milers de volums, a l'abast de tothom.

De moment tenim els clàssics grecs i llatins. Com podran arribar al nostre poble culte?

L'Estelrich explicà el criteri que presideix la col·lecció i les condicions econòmiques, verament extraordinàries, que són concedides als subscriptors.

En acabar, el director de la Fundació fou també molt aplaudit.

A l'Ateneu Barcelonès

Els partits polítics i el problema català

En León de las Casas, del secretariat del P. S. P., donà el dimecres, dia 7 de l'actual, a les set de la tarda, a l'Ateneu Barcelonès, una conferència pública de la sèrie que ve celebrant-se, sobre tan important tema. Hi havia nombrosa i distingida concurrència.

Després d'assenyalar, com la tribuna científica ve pertorbada en la seva serenitat per l'exposició dels problemes polítics actuals, digué, que sols davant de les afirmacions dels programes dels partits, va a enjudiciar la seva conducta política respecte al problema català.

Dos moments hi ha no obstant en la història del catalanisme, que prediquen la injustícia amb que En Marcell Domingo apella a les esquerres, com única capaça de resoldre la qüestió regionalista; un, el de la Llei de Jurisdiccions; l'altre el del Règim Local.

Assenyala com fou aquella mesura legislativa, que En Maura qualificava d'aparell ortopèdic, una enorme injustícia, agressora del sentiment regionalista, i conseqüentment a ella es deu part de la virulència separatista. Cita unes paraules del diputat canarienc Perojo, en discutir-se la Llei, en la sessió del 8 de març de l'any 1906, establint un paral·lel entre el problema català i el cubà.

Acollint les reivindicacions de Solidaritat, el Govern de 1907 introduí modificacions d'importància en el projecte d'Administració local, incorporant a la sanitat civica que procurava la reforma de l'esperit regionalista, mitjançant l'acceptació de les Mancomunitats. Es refereix a la conducta parlamentària de les esquerres davant d'aquella millora de l'Administració, i amplia acceptació de les idees i sentiments de Catalunya, que hauria portat l'eficàcia dels seus més alts valors a l'obra peninsular.

Els partits espanyols no han formulat cap programa afirmatiu, després de l'intent d'En Maura, si s'exclou als tradicionalistes i federals, que doctrinalment se separen del re-

gionalisme, però sense negar-ho ni regatejar-ho, com els liberals i conservadors.

Al·ludeix les contradictòries declaracions del senyor Alba, i a l'actitud equivocada d'En Romanones i al marqués d'Alhucemas, que avui col·laboren en un Govern que omet tota solució davant del problema català, com ho demostra el sol record de llurs posicions d'altres dies, i el de l'actitud de don Melquíades Álvarez, que en conformitat inexplicable col·labora amb aquesta situació política sense pensament propi i clar.

El demostrat és que el Govern no governa, ni pensa ni vol governar, al menys en aquest punt concret, de manera que a Catalunya no li donarà satisfacció legítima a les seves demandes un Govern liberal.

El partit social popular és l'únic que presenta una solució programàtica. A ella, compromet el seu crèdit, i davant l'apremi del cas català; declara que es precisa reconèixer l'efectivitat del problema i que s'imposa aviat una justa i àmplia concessió d'autonomia mirant a la intensitat de les autarquies més que a la seva extensió.

Els principis del dret públic que inspiren al P. S. P. el cristianisme, són conformes al reconeixement pla de cada personalitat regional o nacional, harmonitzades totes en la unitat espiritual i política de l'Estat espanyol. És preconcitza, en justícia, la llibertat de les llengües, el respecte als costums, al dret propi i a la representació i auto-règim de les regions espanyoles.

No podia menys de procedir així, un partit nou d'àmplia criteriologia, que tracta de reintegrar a Espanya tots els espanyols, aduocant aquells que en apartament americà, són els seus fills més ardis. Sols veient i sentint així els problemes peninsulars, es pot parlar d'hispano-americanisme i de política ibèrica.

Nodrits aplaudiments.

La Santa Quaresma

Foment de Pietat Catalana acaba de publicar el seu acostumat calendari de cuina, molt apropiat per a les famílies religioses. Pot adquirir-se a l'Administració del Foment, carrer de Duran i Bas.

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Madrid, 15, 2 tarda.
El cap del Govern ha anunciat aquest matí que el Rei tornarà aquesta tarda de Peralada, i després ha afegit:
—Tres rectificacions tinc de fer avui.

He vist — i aquesta és la primera — que alguns periòdics parlen de la suposada correspondència entre el general Martínez Anido i jo, sobre la seva situació militar.

Ignoro a quina correspondència podran referir-se, puix ni el general Martínez Anido m'ha escrit, ni jo li he contestat.

Potser es refereixi a temps en què era president el senyor Sánchez Guerra.

Segona rectificació. — Algun periòdic ha parlat de la resolució d'un expedient misteriós, a l'entorn del qual s'ha format un ambient fantàstic.

Es tracta d'un indult que hem concedit en raó de cert defecte de procediment, encara que tots els que el varem examinar coincidírem a excusar el defecte.

La darrera rectificació es refereix al periòdic «La Prens», del qual s'afirma per altres col·legues que és organ meu.

Tinc de fer constar que des que vaig pendre possessió de la Presidència no he vist el director d'aquest periòdic, senyor Melgares, i que aquell no rep ni directament ni indirecta les meves aspiracions; és més, en algun assumpte ha realitzat una política i exposat idees oposades al meu pensament.

LA JORNADA MERCANTIL

A BARCELONA

Avui ha conferenciat amb el ministre del Treball la Comissió mixta de patrons i dependents del comerç de Barcelona, per a tractar de la jornada mercantil.

D'ESTAT

Avui ha rebut el ministre d'Estat les visites dels ambaixadors d'Alemanya, França i Itàlia.

Amb el primer ha tractat el senyor Alba d'assumptes comercials.

També ha visitat al ministre d'Estat el representant d'Espanya a Brussel·les, marquès de Villalobar.

DE GOVERNACIÓ

El ministre de la Governació ha estat preguntat, a mitja tarda, sobre la suposada dimissió dels governadors de Biscaia i Barcelona.

El ministre ha contestat que eren inexactes.

—No ve el governador de Barcelona?

—El senyor Raventós — ha dit el ministre — em va demanar autorització per a venir a Madrid, amb l'objecte de resoldre assumptes particulars.

Jo li he donat el permís, deixant al seu criteri l'elecció del moment en què ha d'empendre el viatge.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:
Del ministeri del Treball. — Escalfat del personal tècnic administratiu i auxiliar d'aquest ministeri.

De Finances. — Relació d'auxiliars del cos general d'auxiliars de la Hisenda pública, nomenats en torn d'oposició per als càrrecs que es mencionen.

EL TRACTAT AMB ALEMANYA

«A B C» recorda que el 28 d'aquest mes acaba el termini de prorroga del «modus vivendi» amb Alemanya, i diu que sembla que aquesta nació ha fet gestions prop del Govern espanyol per a saber si està disposat a negociar un tractat comercial definitiu, sobre dos punts essencials: supressió de l'absurd coeficient de moneda depreciada amb que actualment es carreguen els drets aranzels, i tracte favorable a les indústries de les quals no hi ha similars a Espanya.

Troba raonables ambdós extrems, però no creu que en els dies que queden de febrer pugui concertar-se el tractat, i afegeix, després de censurar la passivitat del Govern:

El tractat comercial amb Alemanya és una necessitat de la vida industrial i mercantil espanyola; ho demana fins la proteccionista Barcelona, perquè moltes de les seves indústries tenen com a primeres matèries

i com mitjà de treball productes alemanys.

Es necessari, doncs, que les Cambres de Comerç, les d'Indústria i les Agrícoles, interessades totes en la realització d'aquest tractat, ho facin entendre així al Govern, i si la conducta d'aquest és perquè existeix un vet posat per alguna altra potència europea, és necessari que el Govern ho digui i la nació sàpiga a què aténir-se.

EL COMANDANT DE MELILLA

Madrid, 15, 4'15 tarda.

Procedent de Cartagena, ha arribat aquest matí a Madrid el general Vives, nou comandant general de Melilla.

Al migdia ha celebrat una extensa conferència al ministeri de la Guerra amb el senyor Alcalá Zamora.

L'ALT COMISSARI

El nou Alt Comissari d'Espanya al Marroc, senyor Silveira, ha estat aquest matí al domicili del senyor Villanueva, amb qui ha conferenciat extensament sobre el problema marroquí.

EN ROMANONES

El comte de Romanones està un xic indisposat, no podent assistir per aquesta causa al seu despatx oficial del ministeri de Gràcia i Justícia.

REPARTIMENT DE LLIBRES

Al ministeri d'Estat han facilitat avui una extensa nota donant compte del repartiment de llibres espanyols donats entre diverses biblioteques estrangeres.

La nota expressa la gratitud als donants de llibres, per contribuir al desenvolupament de la llengua espanyola fora d'Espanya, especialment a Amèrica i al Nord d'Europa, on adquireix gran desenvolupament l'estudi de la llengua i literatura espanyoles.

NOTES DEL PALAU

La princesa de Salm-Salm ha passat per la població acompanyada de les seves filles, fent compres en algunes cases de comerç.

—La Reina donya Victòria no ha sortit avui de les seves habitacions particulars per no estar encara completament curada de la lleugera indisposició soferta.

L'IMPOST D'UTILITATS

«El Debate» adverteix que hi ha una gran inquietud entre els elements industrials i mercantils per la forma draconiana en què s'apliquen les sancions relatives a l'impost d'utilitats.

A la protesta de Cartagena ha seguit la de Saragossa, la Cambra de Comerç de la qual convocà per ahir una assemblea, ordenant, ensems, el tancament d'establiments a la tarda.

També sembla que tractarà d'aquest assumpte el Consell Superior de Cambres de Comerç en sa pròxima reunió.

No s'han constituït els jurats d'utilitats per a conèixer de les apel·lacions en la majoria de les poblacions ni s'ha publicat el Reglament per a l'aplicació de la llei.

En aquestes circumstàncies i sense la necessària preparació per part del contribuent, no es pot procedir amb un exequiu rigor.

L'Estat necessita, sens dubte, reforçar els seus ingressos i pot legítimament exigir un major sacrifici al contribuent, però ha de procurar fer-ho de manera que impedeixi una resistència col·lectiva, més greu que la mateixa defraudació.

Per això no hi ha latre camí que inspirar-se en un criteri equitatiu, i just i evitar que es pugui confondre els interessos de la Hisenda amb els d'alguns particulars.

CASA D'ANDALUSIA

Madrid, 15, 5'15 tarda.

S'ha constituït recentment la Casa d'Andalusia, la qual fomentarà la cultura i la prosperitat de la regió, mantindrà exposicions permanents d'art i manufactures, celebrarà festes regionals depurades de formes de caricatura i lluitarà noblement per a realitzar les seves aspiracions.

ASSEMBLEA SOBRE L'IMPOST D'UTILITATS

Saragossa. — Al Centre Mercantil s'ha celebrat l'Assemblea convocada per la Cambra de Comerç, per a protestar contra la forma com es realitza la inspecció de l'impost d'utilitats i l'enormitat de les multes que s'imposen al comerç, atractor de bona fe.

S'han aprovat les següents conclusions:

Primera. — Que es suspenguin immediatament els procediments incoats per infracció de la Llei d'utilitats.

Segona. — Que per a la redacció del reglament d'aplicació siguin escoltades les Cambres de Comerç i representacions de les diverses indústries.

Tercera. — Que mentre es dicti el dit reglament no es faci efectiva cap liquidació.

Quarta. — Que es reglamentari l'impost en forma que quedi salvat el secret professional.

Cinquena. — Que procedeixi sempre a la inspecció una visita aleccionadora. Sisena. — Que desaparegui la participació dels inspectors en les multes i que es publicuin els noms d'aquests i la quantia de les sumes cobrades per llur participació en les multes, amb l'objecte de conèixer exactament els sacrificis imposats al contribuent.

Setena. — Que cessi tot recàrrec sobre la contribució industrial mentre no s'ajusti a l'equitat.

Vuitena. — Que mentre s'aconsegueix tot això, els contribuents no s'apliquin a les demandes fiscals, intentant la defensa de llurs interessos per tots els mitjans.

Acabada l'assemblea tots els concurrents es traslladaren al Govern civil, fent donació de les conclusions.

Acceptada la proposició presentada pel senyor Sánchez Ventura, el Centre Mercantil invitarà les directives de cada un dels gremis perquè designin les persones que han de representar-les com a delegats en la junta de defensa que es constituirà per a coadjuvar a aconseguir la celebració de l'assemblea mercantil de Saragossa, per a protestar de l'exacció de l'impost d'utilitats.

ATEMPTAT SOCIAL

Madrid, 15, 6'15 tarda.

Vigo. — Aquest matí, en un dels carrers del barri del Pi, ha ocorregut un segnat succeís de caràcter social.

En una cantonada hi havia un individu amb unes gran barbes grises, i quan va travessar aquell lloc l'obrer llaurer Josep Avendaño, es va treure ràpidament una pistola i apuntant de prop li va fer alguns disparos.

Avendaño va caure greument ferit. Immediatament va fugir el criminal.

Amb tot i portar les barbes postisses, Avendaño reconegué l'agressor.

Es diu, segons va declarar davant del jutge, Manuel Esteve, i fou un dels individus que declararen fa un mes la vaga al taller on treballa Avendaño.

Des d'aleshores havia rebut aquest alguns anònims, en els quals se l'amenaçava de mort.

L'Esteve ha estat detingut.

L'EVASIÓ DEL TINET SANZ

Melilla. — Es coneixen detalls de l'evasió del tinent Sanz Andreu.

La nit de la fugida, a la dotze, el comandant militar de la preo, capità enyor Fernández Arteaga, parlà brument amb el pres, sense advertir en ell res anormal.

Poc després degué efectuar-se l'evasió, despenjant-se el tinent Sanz des d'una finestra per una corda, car aquesta ha estat trobada a sota, encara que no s'explica com va poder arrencar-la.

Quan el capità Arteaga, aviat pel centinella, entrà al calabog, trobà el liti perfectament arranjat i demunt la cadira totes les robes de l'uniforme.

Ni els oficials ni els centinelles sentiren cap soroll.

Es creu que el tinent Sanz Andreu es troba amagat en algun aduar.

ESTRANGER

L'ocupació del Ruhr

LA RESISTÈNCIA ALEMANYA

Magúncia, 15. — El Govern del Reich i el funcionari alemany continuen exercint pressió perquè s'oposi resistència a les autoritats d'ocupació, però les autoritats franco-belgues aconsegueixen desbarbar aquests propòsits i impedeixen la propaganda ordenant la detenció i expulsió dels agitadors. Les mesures de prohibició aplicades energicament a Rhenània impedeixen a causar ja inquietud als efectes econòmics alemanys. — Havas.

6075-PREFECTE EXPULSAT

Essen, 15. — El sots-prefecte d'Ofenburg ha estat detingut i expulsat a conseqüència de la resistència metòdica que exercia contra les autoritats d'ocupació. — Havas.

RECTIFICACIONS OFICIOSES

París, 15. — Certes notícies escampades a l'estranger pretenen presentar França com animada de propòsits bel·licosos.

Aquestes notícies han produït als cercles autoritzats una impressió quasi d'estupor, perquè desnaturalitza les intencions veritablement pacífiques dels dirigents francesos.

El redactor diplomàtic de l'Agència Havas està autoritzat per a oposar a aquests ressentiments el mentís més categòric i formal.

Les informacions del periòdic «Westminter Gazette» asseguren que la marina francesa pren mesures per a bloquejar els ports d'Hamburg, Bremen, Stettin i Kiel, s'han de considerar com altament fantàstiques, així com les notícies publicades per la «Gaceta de Frankfurt», que pretén haver rebut de Nova York, segons les quals la declaració de guerra per part de França estava pròxima.

En quant als incidents que segons alguns periòdics alemanys s'han registrat a un teatre de Recklinghausen i durant els quals, segons pretene a Berlín, els francesos havien perseguit els espectadors fustejant-los, no són sinó pura invenció d'un reporter d'imaginació massa viva. — Havas.

LA NOIA MORTA A DUSSELDORF

Dusseldorf, 15. — La família de la noia que va morir a conseqüència de l'accident fortuït del dia 5, ha dirigit una carta al general Simon demanant-li les gràcies per les mostres de simpatia i afecte de que ha estat objecte per part de les tropes franceses.

A la dita carta protesta contra l'ús que han fet d'aquell succeís els nacionals.

Demana, per últim, que el consell de guerra sigui el més indulgent possible per al caporal autor de la desgràcia. — Havas.

DECLARACIONS DE MR. COX

Nova York, 15. — El senyor Cox, ex-candidat a la Presidència dels Estats Units, ha declarat que aquestes haves començat el més greu error de la història en retirar les tropes emariques de la regió rhenana. — Havas.

LE TROUQUER A LONDRES

Londres, 15. — Ahir a la tarda arribaren a aquesta capital el senyor Le Trouquer i el general Fayot.

El corresponent de l'Agència Havas creu saber que les autoritats britàniques tenen el propòsit de deixar als francesos l'exploració de la línia fèrrea de Colònia a Duren, a la zona anglesa. — Havas.

DECLARACIONS

DEL GENERAL EDWARD

Nova York, 15. — Amb motiu de la celebració de l'aniversari de Lincoln tingué lloc ahir un gran banquet al «National Republican Club».

El general Clarence Edward, comandant que fou d'una divisió que estigué a França durant la guerra, pronuncià un discurs, declarant que l'acció de França al Ruhr està plena i perfectament justificada.

Críticà el pacifisme dels Estats Units i denuncià l'escandalosa propaganda que efectua Alemanya als Estats Units, expressant l'esperança que França estenyirà els cargols fins que Alemanya restitueixi tot el que va destruir.

En finalitzar, el general Edward declarà que si França sol·licitava la cooperació dels Estats Units, aquests s'havien d'atenir a la demanda, perquè França pugui romandre al Ruhr fins que Alemanya hagi satisfet el que deu. — Havas.

ALS BANCS D'ALEMANYA

París, 15. — Comunicuen de Berlín al «Petit Parisien» que el canceller Cuno ha acordat extirpar els Banques d'Alemanya de l'obligació de declarar a la Hisenda els dipòsits que servin.

No obstant, hauran d'aportar totes les dades necessàries quan així ho reclamí el fisc. — Havas.

PARAULES D'EDISON

Nova York, 15. — Amb motiu de commemorar el 76 aniversari del seu naixement, el cèlebre inventor Tomàs Alva Edison feu ahir les següents declaracions als periodistes, referent

als esdeveniments que actualment es desenrotllen a Europa:

«Aprovo del tot la política que en els actuals moments practica França, puix no era possible de cap manera que romangués inactiva en vista del fracàs de les Conferències que han tingut lloc successivament. França s'ha vist obligada a això, i el seu deure era passar de les paraules a l'acció. Els francesos estan realitzant ara, senzillament, una operació de negoci i no hi ha el més petit motiu per a inquietar-se per això. — Havas.

ACTIUTUD DEL DOTOR SMETS

Lieja, 15. — La «Gaceta de Lieja» diu que el doctor Smet, president del partit popular republicà renà, ha fet una crida a tots els individus originaris i naturals de la regió del Rin, i que posseeixen aptituds especials amb el fi de constituir des d'ara quadros de funcionaris d'origen rhenà, susceptibles de reemplaçar als funcionaris prussians. — Havas.

INCIDENTS A GENSEIKIROHEN

Berlín, 15. — Segons l'Agència Wolff, a les hülles de Genseikirohen, la multitud s'oposà que empengués la marxa un tramvia en el qual hi havia pujat un oficial francès, qui, davant les amenaces dels que el voltaven, descendí del vehicle.

Com que la multitud, proseguint en la seva actitud hostil perseguint a l'oficial, aquest s'imposà apuntant la seva pistola als provocadors.

La policia hi intervingué i l'oficial va remetre la seva arma als agents, essent aleshores copejat a cops de puny i coses pels seus perseguidors, resultant ferit lleugerament al cap. — Havas.

Per En Jofre «el Pilòs»

La classe d'Història de Catalunya, del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, prengué la iniciativa de col·locar les nobles despulles de Jofre el Pilòs a una sepultura definitiva i de caràcter monumental, la qual substituï la caixa de cedre on avui reposen. La Secció Permanent de Propaganda autonomista del Centre fou benament a acceptar la iniciativa com a cosa pròpia i feu arribar la seva veu fins al Consell de la Mancomunitat, i aquest ha pres amb força amor la idea i ha sabut ocupar-se'n, i en una de les seves darreres sessions prengué l'acord d'encarregar a la Secció corresponent el projecte del monument, el qual s'aixecarà a Ripoll, comptant com compta amb la autorització del senyor Bisbe de Vich; però poca valor tindrà la tasca si no hi és aportada la col·laboració de tots els estaments de la terra catalana.

Mirant envers aquest aspecte, la Secció Permanent de Propaganda del Centre s'ha dirigit a totes les entitats nacionals culturals i esportives de Barcelona, ja que és necessari la col·laboració del poble de Catalunya en tota la seva diversitat d'aspectes, per tal que assistixin a la reunió que se celebrarà el dia 20, a la deu de la nit, a l'estatge del Centre.

La Secció Permanent de Propaganda ens prega que fem atnen que, si per atzar hi ha alguna entitat que no hagi rebuda la convocatòria per a aquesta reunió, pot considerar-se des d'ara com a invitada.

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

BORSA DE MADRID

Barcelona, 15 febrer.

4 per 100 interior, comptat	71'00
» » fmes	60'00
» » fi pròxim	60'00
Amortitzable 5 per 100 (1920)	96'50
Banc d'Espanya	559'00
Arrendatària de Tabacs	241'00
at. Gral. Sucr. Obligacions	600'00
» » Ac. preferides	79'50
» » ordinàries	39'50
Frances	39'25
Llures	23'97
Banc Espanyol Rio Plata	226'00
Cèdules hipotecàries	91'05

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 14 de febrer de 1923.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 767, 7, 75, 763,3.

Termòmetre sec: 9,8, 17,1, 13,0.

Termòmetre humit: 6,7, 11,7, 10,0.

Humitat (centèsimes de saturació): 63, 74, 6.

Velocitat del vent en metres per segon: 0.

Estat del cel: Quasi tapat.

Classe de núvols: C.St.K., C.St.K., C.St.K.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 17,2; mínima, 5,9; mínima prop del sol: 6,3.

Oscil·lació termomètrica: 5,4.

Temperatura mitja: 13,1.

Precipitació aigua, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0,0 mm.

Recorregut del vent en igual període: 104 km.

Observacions particulars: Boira.

El director, E. Alcobé

Paraigües Cardús

Es presentaran al jutjat de guàrdia una agència de policia que portava vint-i-cinc notes acusades d'estafa.

Foren detingudes a la plaça del Teatre, ocupant una cotxe des dels quals felen una recepta que no estava autoritzada.

Sembla que un individu que després fou detingut, anomenat Lluís Calvetó, va demanar a una agència d'aquesta ciutat, cert nombre de senyoretas per a impressionar una pel·lícula, i per a entrenar-les va llogar uns cotxes improvisant una recepta a benefici dels soldats rescatats ultimament.

Va oferir a cada una un petit sou fins que estiguessin entrenades per a impressionar la pel·lícula, però tingueren tan mala sort, que foren detingudes a la primera sortida.

Es presentà al jutjat una tia del Calvetó, pregant la llibertat d'aquest, puix es tractava d'un desequilibrat i ja en altres ocasions havia fet semblants coses.

Foren posades en llibertat les esmentades senyoretas per no resultar cap culpabilitat contra elles en l'esdevinut.

Més tard també va sortir el Lluís Calvetó, essent lliurat a la família perquè eviti la repetició d'actes com aquest.

Vaixelles

La Casa Guillem Truniger, S. A., es proposa repartir entre els seus clients, amics i afavoridors, un exemplar del magnífic mapa orogràfic i hidrogràfic d'Espanya, que acaba de publicar, esmeradament executat. Obsequiarà amb el dit mapa als que s'hi interessin i el recullin a les oficines instal·lades al carrer Balmes, 7.

El residu a províncies hauran de trametre-hi 0'45 pessetes en segells de correus per a despeses de tramitent certificat.

Demà, i demà passat, seguiran els exercicis de tir que han començat avui, al camp de la Bota, els reclutes destinats al Marroc.

Cristalleries

J. Llorens, R. 1095, 20

JOSÉ VILANOVA

Segons tradicional costum, malgrat el temps variable que regna, es traslladaren ahir al camp, especialment a la tarda, gran nombre de veïns d'aquesta capital, que s'escamparen per les fonts, berenadors i restaurants que tant abunden als environs de Barcelona.

El tramvia de les línies d'Horta, Sant Andreu, Trovadora de Dalt, Bonanova, Sarrià, Coll-Blanch, Badalona, Casa Amnins, etc., etc., sortiren a primeres hores de la tarda plenis, tornant de la mateixa manera des de que es feu fosc.

Al matí es treballà a la majoria de les dependències i tallers, però des del migdia, el tancament fou general.

— Assegurem que el Champ-Sors, etiqueta verda, és el millor xampany.

L'infant Ferran de Baviera ha ajoinat fins al vinent dissabte la seva

tornada de Palma de Mallorca, traslladant-se des del moll a la Capitaneria general, on descansarà, saludant després als generals, caps i oficials de la guarnició, que a l'efecte es reüniran a la sala del Tron de la Capitaneria.

Probablement, en terminar aquesta recepció, marxarà en auto amb el capità general i algunes altres persones a Sitges, on esmorzarà, seguint després el seu viatge al Parc Samà i a València.

-Vichy Català

Aigua mineral natural digestiva i més econòmica que les similars.

Dos minyons que pataven ahir vespre a la plaça de Luna Paro, darrer de Ponent, van caure, i un d'ells es van rompre l'avantbraç dret.

Els pacients, Ferran Barceló Pérez, de 21 anys, i Didac Garcia, de 17, van ésser curats al dispensari del carrer de Sepúlveda.

GOTES NEUROSTÉNIQUES FOSFORADES GENOVÉ

A'liment del cervell

Valiós tònic dels nervis

Uns guardies de seguretat detingueren a Nicolau Sánchez Marín, de 21 anys, per haver intentat apoderarse d'unes peces de tela d'una casa del carrer de Jaume I.

ELS AUTOS TAXIS

de la Federació de Llogaters porten el LLIURE amb el distintiu de la Federació vermell, els de primera categoria, i pla quilòmetre, i blau els de segona, 0'80 quilòmetre, per un o dos seients. Per a casaments, batells i excursions, preus molt econòmics.

Totes les reclamacions són ateses al casal social, Arbau, 21, entll., de 3 a 5 tarda.

Demaneu tarifes detallades gratis

La brigada mòbil de policia ha detingut al Parell, un tal Joan Hernández, de 25 anys, al qual buscava com autor d'un robatori comès el dia 14 del mes passat. Va ésser posat a disposició del jutge que el té reclamat.

També ha detingut a Salvador González i Artur Aranda, en poder dels quals fou ocupada una màquina d'escriptura de procedència il·legal.

Ahí tardà passava pel carrer de Bartrina un minyó manipulant una pistola de 650 i se li va disparar. Tocant la bala a Alfons Gutiérrez Julià, de 42 anys, jornaler, el qual va rebre una ferida de pronòstic reservat a la cuixa dreta.

El minyó, Manuel Font, de 16 anys, va fugir i el pacient va ésser curat al dispensari de Sant Andreu.

Un carro de fusell que passava pel carrer de Ruiz de Padron, va atropellar el noi Farran Gumbau, de 10 anys, rentant algunes macadures i massagant a les cames. El carro — va desaparèixer, i el noi va ésser el número del qual va ésser notat — curat al dispensari de Sant Martí.

A la plaça d'Espanya, Figueras, baixant del tramvia, tingué la desgràcia de caure Angel Gras Marillach, de 77 anys, habitant a la mateixa plaça, fent-se unes ferides a la cara i nas, de pronòstic reservat.

TOTHOM HI VA! I VÓS?

La novel·la cinematogràfica

EL DOCTOR MABUSE

és el succés del dia

Segon capítol

KURSAAL

A darrera hora del vespre, uns individus tingueren raons al carrer de l'Asalto, i anaren a cops de puny. Va acudir el vigilant d'aquella demarcació, a la vista del qual fugiren els escandalosos, llevat un que

agafà una cadira d'un bar i donà un cop a l'esmentat vigilant, no causant-li cap lesió.

L'agressor, Leopold Martínez Ruiz, de 29 anys, dependent del comerç, fou detingut i portat a la delegació.

LIQUIDACIÓ D'ABRICS ANGELOS

Abric xeviot 77'50

Camises petxera piqué 8'50

Camises seda popelyn 15

Vestits russos classe extra 10'35

Pijames franel·la 20'25

Mi gas, mitjons, guants Esport

GRANS DESCOMPTES

CAMISERIA ROYAL

PELAYO, 32

Uns agents de policia van sorprendre, a la Creu Coberta, alguns individus que enganyaven el públic amb el joc de les tres cartes.

Els timadors van fugir, llevat un, Miquel Martínez Martínez, de 28 anys que fou posat a disposició del jutjat.

-Fumadors!

Col·leccionen les fotopies que es regalen en cada un dels llibrets de paper de fumar.

SPORT

Es el millor

Un urbà ha detingut un gambirot que es diu Eudor Morano Ochoa, de 25 anys, indomilicilat, el qual es feia escapoll, després d'haver-se apoderat d'un cabasset que hi havia a una taula de verdura, i que contenia 17'90 pessetes.

La policia de Sabadell dona compte que d'una armeria de Miquel Paguaga, situada al carrer de Sant Joan, havien estat robades dues pistoles Star, una «Buffalo», una «Libia» i un revòlver «Bulldogs», no sabent-se qui ha estat l'autor.

A les sis d'aquest matí, la mestressa d'un establiment del carrer de l'Aurora, 26, ha denunciat a un urbà, que durant la nit li havien pres d'un calaix 875 pessetes en bitllets, sospitant que l'autor era un dependent seu, de 50 anys, que viu al mateix establiment.

Detingut el dependent, posat a mans de l'urbà 750 pessetes, essent conduït a la delegació.

La Junta Directiva del Círcol Regional Valencià ha obert una subscripció l'import de la qual es destinarà a la creació d'una llibreta de la Caixa d'Estalvis, a favor del nadó que fou abandonat a una clavaguera d'aquesta ciutat.

A Secretaria (Roser, 33 i 35), s'admeten donatius.

Els qui foren socis de l'antiga i extingida entitat Aples Catalanista, enguany es reuniran en àpat de bona companyonia, diumenge vinent, dia 18 de l'actual, al Restaurant de la Font, pintoresc lloc de prop de Terrassa, amb baixador del ferrocarril elèctric.

El lloc d'inscripció és al Centre Excursionista de Catalunya, Padrià, 10, telèfon 4844 A. Se sortirà amb els trens de les dotze o de la una de la tarda.

— Gerros molt bonics per a flet i aigua calenta a UNA pesseta no els ha queu més (si no volem perdre temps) que en les cristalleries de LLYTIS INGLADA de la Rambla de les Flors, 8, i Ronda de Sant Antoni, 5.

EDITORIAL CATALANA

BIBLIOTECA LITERÀRIA Les millors obres dels autors catalans i les obres més famoses de les literatures estrangeres traduïdes pels nostres més il·lustres contemporanis.

Obres a publicar durant l'any 1923
PRUDENCI BERTRANA

EL MEU AMIC PELLINI

Recull de novel·les inèdites del fort prosista que l'any passat obtenia el premi «Concepció Rabell» als Jocs Florals de Barcelona, per la seva obra ELS HERETICS, publicada també per l'EDITORIAL CATALANA.

SHAKESPEARE
ROMEU I JULIETA

Traducció en vers per Magi Morera i Galícia.
L'obra de la passió amorosa, de l'immortal dramaturg, incorporada definitivament al català.

Mme. de LAFAYETTE
La Princesa de Clèves

Traducció de Rafel Marquina.
La famosa novel·la femenina del «gran segle» francès exigia l'estil clar i elegant amb què l'ha nostrada l'excel·lent cronista traductor.

LOUIS BERTRAND
LA INFANTESSA

(Segon volum)
Traducció de Joaquim Fellicena
El gran interès amb què rebé el públic aquesta apassionant novel·la de la Catalunya francesa, ens obliga a no ajornar més la publicació de la segona part.

JONATHAN SWIFT
Viatges de Gulliver

Traducció directa de l'anglès per J. Farran Mayoral
Els maravillosos viatges que encisaren a tantes generacions infantives i foren sempre ensenyament per a les persones grans, han estat traduïts a català sense mutilacions ni reduccions que els enxiuquen.

JOSEP CARNER
POESIES

1901-1910
Els versos del príncep dels nostres poetes, els que li donaren fama i renovaren amb un lluminós impuls la nostra lírica, són avui intromissables. L'edició, curiosament revisada per l'autor, era una necessitat imperiosa per als gustadors de la poesia catalana.

ALEXANDRE PLANA
A l'ombra de Santa Maria del Mar

Quatre novel·les d'un barcelonisme essencial, realitzades amb sorprenent penetració psicològica, que col·locaran el poeta crític Alexandre Plana entre els nostres primers prosistes.

RUDYARD KIPLING
EL LLIBRE DE LA JUNGLA

(II volum)
Traducció directa de l'anglès per Marian Manent
Pocs llibres han tingut tant èxit en català com el primer volum d'aquesta obra, coronada ab el premi Nobel, en la qual es contenen les punyents aventures de Mowgli. El finíssim poeta que en traduí la primera part, completa ara la seva obra amb la meravellosa continuació.

JASCINT VERDAGUER
Les millors poesies

Selecció de Carles Riba
Sovint la crítica es queixa que les noves generacions no llegeixen els poetes que donaren el major impuls a la nostra renaixença. Es que estan en part exhaurides les edicions completes de llurs obres, i manquen, per altra banda, veritables amplis antologies. Per la tria que ha fet amb tot amor l'erudit seleccionador podrà el lector d'avui penetrar en l'esperit del divi Verdaguier.

ALFONS DAUDET
Lletres del meu moli

Traducció de Carles Soldevilla i Lluís Bertran
Per a portar al català aquesta pura producció de la dolcesa irònica provençal s'han aplegat dos forts autors nostres: l'un, mestre de la prosa insinuant; l'altre, fort en l'expressió poètica. N'ha sortit, naturalment, una versió exemplar que l'EDITORIAL CATALANA premia en el seu concurs de traduccions.

ALEXANDRE MANZONI
ELS PROMESOS

(Dos volums)
Traducció de Maria Antonia Salvà

L'espiritual poetessa mallorquina ens ha donat una traducció de Manzoni, digna de la que feu de Mistral, que era valorada com una obra original pròpia. Així s'enriquirà la nostra llengua amb l'obra cabdal de la moderna prosa italiana.

Hi ha en preparació traduccions de Daudet, Giffit, Walter Scott, Ryder Haggard, Keller, Schiller, etc., reedicions modernitzades de Ramon Muntaner (Crònica), Joanot Martorell («Tirant lo Blanch»), Emili Vilanova, etc., i obres originals inèdites de Llorenç Riber, Victor Català, Prudenci Bertrana, Carles Soldevilla, E. Martínez Ferrando, Roig Raventós, Josep Pla, etc.

Subscripció a aquests 12 volums { Barcelona, 24 ptes.
a publicar durant l'any 1923: { Fora... 26
Estranger... 29

Ompliu i retalleu aquest butlletí i envieu-lo a l'EDITORIAL CATALANA, S. A., carrer d'Escudellers, 10 bis, entresol.

El Sr. _____ resident a _____ carrer _____

se subscriu per l'any 1923 als dotze volums de la Biblioteca Literària, enviant a tal efecte l'import de la subscripció o comproment-se a satisfer aquest import a la presentació del rebut corresponent.

de _____ de 1923.

Signatura del subscriptor

ALS OBRERS CATALANS

Nous temps, idees noves

VII

QUE ES EL PATRIOTISME

La humanitat és una gran família i tots els homes són germans. No podem dir que aquesta idea sigui nova: l'han predicada totes les religions i totes les filosofies. La repeteixen cada dia els cristians i els revolucionaris.

Sembla que tots hi estem d'acord. Tots som germans, però no tots som iguals. Hi han blancs i negres i grocs. Alguns viuen nus dintre dels boscos i altres han alçat ciutats meravelloses, gaudeixen de moltes comoditats i tenen engins de mar i terra per a recórrer el món com a senyors d'ell.

No som iguals. La humanitat està dividida en races i en nacions.

Se'n parla del patriotisme de l'humanitat, dient-li solidaritat humana; però en la realitat dels fets encara és un poc boirosa aquesta solidaritat.

Es només una idea, i per arribar a tenir la força d'un sentiment íntim fan falta certa altaria d'intel·ligència i una refinació que no tots poden haver adquirit.

En primer lloc, s'ha d'el·lar per damunt els odis nacionals, de casta, de classe i de partit; i d'això encara en som un xic lluny.

Ja n'hi han d'homes que hi estan per damunt aquells odis; però no són prou per a formar un feix que tingui en la vida dels pobles la determinadora eficàcia que convindria.

Lo que sí coneixen tots els homes, del més ignorant al més instruit, és la família: la coneixen, la veuen i l'estimen.

La família és el fonament de la societat humana. El cap de la família és el pare; i de l'amor i respecte que tenim al pare, al «pater», neix el patriotisme.

L'idea de pàtria s'exemplifica. A l'amor de la família catalana hi afegim, naturalment, sense cap esforç ni cavil·lació, l'amor de les persones i de les coses que ens han estat sempre a prop, que ens són familiars.

Qui no guarda una memòria de tendresa i estimació del poble on va néixer? — Doncs ja tenim un altre fonament ferm: el patriotisme del poble.

El ciutadà qui ha viscut sempre o molts d'anys a Barcelona, que sap apreciar el tresor artístic de sos vells monuments, que l'ha vista estendre's majestuosa per tota la plana, que ha anat contemplat les multiplicades manifestacions de la seva vida moderna, que no n'està satisfet i orgullós? Que no l'estima?

El mateix direm de la nació. Tots els catalans ho saben que són catalans; que la seva terra té una història llarga de glòries i de sofriments; que en sa raca s'hi defineixen caràcters propis que mai es poden esborrar ni confondre. És suficient la llengua perquè en trobar-se a qualsevulla part del món, de seguida els catalans es coneixin i se'ls remogui el noble sentiment patriòtic.

Encara es pot exemplar més el patriotisme; però qui abraça molt estretament poc; i el que es guanya d'extensió es perd de força de sentiment.

En els temps passats hi havia una mena de solidaritat entre tots els pobles cristians; i avui hom parla dantes vegades de la raça llatina i de la civilització europea. Aquestes coses, tanmateix no estan ben prou endins del cor de l'home del poble del nostre temps.

Es, doncs, el patriotisme un amor a les coses nostres; més del cor per les de prop, més d'intel·ligència per les d'enfora; un sentiment que ens alça per damunt les baixeses de l'egoisme; un sentiment i una idea que ennobleixen l'home i el milloren.

VIII

UN MALENTES

S'ha predicat que el patriotisme era l'imperialisme, la guerra, l'odi entre les nacions.

Molts ho varen creure i, naturalment, racionalment, es declararen antipatriotes.

Era un mal entès: una cosa mal explicada o mal compresa.

Per estimar la família, la gent de

casa, no cal ofendre ni apedregar els veïns.

El patriotisme és amor i no pas odi; estimació de les coses nostres i no enveja ni menyspreu de les coses d'altri.

N'hi poden viure moltes de famílies en el món, sense fer-se nosa, ans bé ajudant-se quan convé. Moltes ciutats i moltes nacions poden gaudir la dolça calor del sol, sense disputes ni baralles; que la terra és prou ampla i el sol surt per tothom.

L'enveja i l'odi no són delictes nascudes del sentiment patriòtic, sinó de la petitesse de l'esperit i de la pobresa de l'entendiment. Són tares de la humana flaqueja.

Ni guerres entre nacions, ni plecs entre famílies, ni lluites socials entre patrons i obrers.

La guerra de classes o de castes no és més justa ni més benefactora que la guerra al moro.

Es sempre guerra, nascuda d'un mal instint, d'una poca comprensió, de falta de germanor.

La faci el patró, la faci l'obrer, la injustícia és sempre condemnable; la violència és sempre reprovable.

Si en compte de fer-se guerra per sistema procuressin anar junts, els patrons i els obrers, resolent amb esperit de justícia les divergències que poguessin esdevenir, fora millor per a tots, més convenient pels interessos d'uns i altres, i més satisfactori per les consciències.

No ho fan perquè no ho saben que siguin germans, perquè es pensen que són contraris, perquè tenen feta una separació entre ells que la consideren irreductible. Veuen el que els desparta i no miren el que els hauria d'ajuntar.

Per què hom no cerca els punts d'unió i les possibilitats de concòrdia entre patrons i obrers, amb tota bona voluntat?

El patriotisme, acusat de culpable de les guerres, podria ésser el factor principal de la pau i de l'harmonia.

ELS FONAMENTS DE LA PAU SOCIAL

Hi han coses que separen i coses que haurien d'unir els operaris i els patrons.

Els uns voldrien guanyar molt i treballar poc, relativament.

Als altres els agradaria tenir molt de rendiment del treball i pagar-lo a poc preu.

Es natural que hi hagi lluita entre ambdues tendències. El que importa és fugir dels extrems, procedint amb prudència i oportunitat.

Però al mateix temps que hi ha interessos enfrontats, també hi ha, en un ordre més general, interessos harmònics, interessos comuns.

Als treballadors i als burgesos els convé que hi hagi molta feina del seu ofici o indústria.

Doncs, en la defensa de la prosperitat de l'indústria que els dona vida ja tenen un punt de contacte, un motiu de concòrdia i cooperació.

Si es fan la guerra i en surt perjudicada l'indústria, uns i altres hi perden; si es saben ajuntar, tots hi guanyen.

Interès igual tenen també en les millories de la ciutat, en l'augment del benestar general, en la major prosperitat i riquesa de la pàtria, en la bona administració pública, en l'ensenyament, en l'higiene, en tant i tantes coses que formen la civilització, el progrés, el patriotisme col·lectiu, l'herència que tots tenim dret a gaudir.

La nostra civilització és una riquesa grandiosa, que no pertany a una casta, sinó que és propietat de tots els homes.

Es una riquesa que s'empra creix, perquè tots hi treballen en son creixement.

Cada dia l'humanitat és més rica, per les obres realitzades, pels invents, pels avençaments de les ciències, per les institucions beneficències que s'arrelen.

Que la hem de tirar a perdre aquesta civilització? Aquest patrimoni, que el poden fer malbé amb petites lluites de partit o de classe?

Que no val la pena de procurar que el que s'ha guanyat no es pugui perdre, i que creixi més, sempre més, aquesta herència material i intel·lectual, i que la pàtria, mare de

tots, sigui cada vegada més rica i més plena?

La guerra civil és la ruïna de la pàtria; és sa pobresa i sa eixorquida. La guerra social és la més eixorca i empobridora de les guerres civils.

Hi ha feines més convenientes que la de guerrear germans contra germans, dins una mateixa ciutat, dins una mateixa pàtria.

JOAN MIR

Municipi

LES MINES D'AIGUA

De conformitat amb l'interès per l'Institut Municipal d'Higiene, l'alcalde accidental senyor Maynés, ha disposat que en el termini de vuit dies, els propietaris de mines d'aigües emplaçades dintre del terme municipal, hauran de declarar-ne l'existència en el Negociat d'Higiene i Beneficència de l'Ajuntament, i dintre del termini d'un mes, presentar en l'esmentat Negociat un croquis o planol del seu emplaçament, zones per les quals travessa i finques on es proveeixi d'aigua de la respectiva mina.

Al mateix temps ha disposat que els dits propietaris procedixin setmanalment a la neteja dels repartidors i locals en els quals hi hagi emplaçada la mina, en els llocs d'emergència d'aquesta.

L'ESPAI LLIBRE DE LES CASES BARATES

En vista que s'han suscitat dubtes respecte a la interpretació del paràgraf 3 de la base setena de l'anex número 3 per al concurs de Cases Barates, l'Ajuntament, d'acord amb la Comissió corresponent fa saber: que el 25 per 100 de la superfície del solar que en la dita base s'obliga a deixar lliure d'edificació, ha d'entendre's que ha d'ésser destinat exclusivament a pati central, no excloent aquest l'altre part del solar que segons el present en les Ordenances municipals, ha d'ésser destinada a patis interiors.

El pati central no haurà de tenir obligatòriament la forma rectangular, sinó que podrà presentar entrants i sortints que tendeixin a la millor ventilació de les habitacions.

CANVI DE TITOLS DE L'EMPRESTIT DE L'EXPOSICIO

Dilluns vinent, de quatre a sis de la tarda, seran remesos per la Depositaria Municipal els títols definitius de l'emprèstit de primer de juliol de 1922 (Exposició de Barcelona 1925), corresponents a les factures de canvi número 41 a 100, ambdues incloses.

SUBHASTA DE LES VORERES DE L'INTERIOR

S'ha celebrat la subhasta per a la construcció de voreres de l'interior, amb càrrec al pressupost de la decima, essent adjudicada a don Manuel Selles, per la quantitat de 1.121.211 pessetes. Fou presidida pel tinent d'Alcalde, senyor Tusell, i autoritzada pel notari senyor Forn, assistint-hi en representació de l'Ajuntament, el regidor senyor Tomás.

L'ALCALDE I L'AMBAIXADOR D'ANGLETERRA

Ha visitat a l'alcalde accidental, senyor Maynés, el cònsol general d'Anglaterra, Mr. Arthur L. Rowley, per a invitar-lo al banquet amb què serà obsequiat dimarts vinent a l'Hotel Ritz l'ambaixador de la dita nació, el qual romandra uns quants dies a Barcelona.

Generalitat

Es troba malalt el secretari de la Junta de Govern de la Casa de Caritat, don Lluís Noguera.

No cal dir que li desitgem un prompte restabliment.

Aquest matí, el president ha assistit al seu despatx oficial, rebent nombroses visites.

Han complimentat el senyor Puig i Cadafalch el senyor Vallés i Puig i don Feliu Escalas.

Publicacions rebudes

Està circulant ja i ha arribat a la nostra redacció el segon número d'«Elegàncies», la nova revista de modes que és un veritable elogi de l'art de les arts gràfiques a la Península

L'expansió catalana

La nostra cultura al Migdia de França

Fa anys es publica a Aix-en-Provence una revista bimensual, «Le Feu», que a títol d'òrgan del regionalisme mediterrani, és expressió del sentiment de les terres meridionals de França, afirma el moviment cultural dels països que usen la llengua d'oc, i dintre l'espai en que es mou, reduït a la vida de «provincies» — que en la veïna República és tradició històrica contra el «departament», mer sistema administratiu — és vincle d'afecte a la unitat llatina, sospirat entre els pobles com a manament racial.

Aquesta revista, intel·ligentment escrita i bellament presentada, entre molts dels números corresponents de la seva publicació n'edita alguns d'extraordinaris, referents a llibres, autors, comarques, esdeveniments històrics, notables personatges, monografies de monuments, poblacions i sistemes d'idees per a regir la política. El seu darrer extraordinari publicat suaria, va dedicat a Barcelona, i en la coberta ornada per les roges barres, s'endevina pel sumari que és un instrument, si no de propaganda, de just coneixement en terres franceses de la nostra Catalunya actual.

Tal propòsit ens recorda que potser és la continuació d'aquella tradicional amistat entre Catalunya i Provença, quan la «Coupo Sainto» dels catalans, donada per nostres poetes, tenint al davant En Victor Balaguer, inspirà el magistral cant d'En Frederic Mistral, en el qual s'agermanaven els dos països, dividits per fronteres oficials, però sentint el mateix impuls per la renaixença de llur llengua i de llurs destins.

La revista fundada per l'abnegat Emili Sicard ha fet més que descobrir Catalunya als lectors francesos. Ha editat les seves columnes als nostres polítics, historiadors, periodistes, crítics, industrials, economistes, filòsofs i poetes, perquè presentessin la vida catalana en els seus múltiples aspectes, no ja a una comarca, i a tota la França, sinó al món, que tal cosa significa emprar el llenguatge de Racine, Voltaire i Renan, perquè s'adonin de la nostra existència, de les nostres inquietuds, de les nostres lluites i de les nostres esperances.

El lector de la revista «Le Feu», amb la senzilla lectura del número que ens ocupa, rep ja la nova de la nostra fe de vida. Els articles són un índex complet de la missió que es proposa realitzar la nova Catalunya, no lligada per raons oficials a un Estat, sinó presentada en el bagament de vida, no auscultat aquí per moltes raons, sinó evident, clarament, ajustadament manifestada davant del món.

Per això estimem com a obra d'expansió catalana aquest extraordinari, ben lluny de tot reclam industrial i que no pot ésser canell en el qual la literatura cobreixi un interès mercantil. Es d'aplaudir l'ample criteri que ha tingut la direcció i d'agrair els que han ocupat la tribuna tractant temes pels quals és indiscutible la seva competència.

Un diari de Madrid, conegut per les seves estridències espanyolistes, ha assenyalat «Le Feu» poc menys que com una fulla flibustera. La comprensió dels polítics oficials s'ha manifestat una vegada més, errant-se en el camí que creu seguir la revista. No fita cap al sec Mahzàures, sinó més enllà dels Pireneus fa observar que els orbes de la península no volen veure.

A la presentació feta per en Josep d'Arboud, segueix un article «Barcelona i la unitat catalana» signat per l'Il·lustre president de la Mancomunitat, En Josep Puig i Cadafalch. Amb gràfics mots, lluny de tot enfrontisme, expressa que era la política catalana abans, «quan un mediocre polític espanyol es convertia en el

nostre protector, com els senadors de Roma en les seves colònies; distribuïa per la seva mà tota merceu, tota justícia i tota injustícia, corresponent-hi de tant en tant amb una simulada comedia electoral». Barcelona que tant devia a Catalunya, en emancipar-se, retorna a Catalunya, per la Mancomunitat, co que li deu, aportant-li la superior cultura, que en política és l'afirmació d'autonomia.

S'ha parlat de la Mancomunitat, que consagra la unitat catalana, i breument En Rovira i Virgili exposa en què consisteix, el seu desenvolupament, la seva obra i sobretot la missió cultural que li pertoca.

La situació política és manifesta en l'origen i actuació de la Lliga Regionalista per En Lluís Bertran i Pifan, com la relació de Catalunya amb la d'Espanya en un fonamentat article d'En Leandre Cervera, de l'«Acció Catalana», en el qual el públic internacional pot capir ja raó de futurs esdeveniments.

Però la síntesi precisa del coneixement de la nostra terra seria impronable si a l'actuació assenyalada no s'hi afegís el que són les característiques culturals que donen alè a l'empresa de reivindicació de la pròpia llibertat. Així En Benet presenta els escriptors moderns: Il·lmo, Claret, Maillol, Hugué, Casanovas i Claret i els pintors Sunyer, i Nogué, tots tan notabilíssims en l'aspecte de l'art català.

Sota el caire econòmic es ressenya, per la ploma d'En Pich, co que serà l'Exposició d'Indústries elèctriques, i un notable estudi sobre l'economia i producció, signat per En Rodon; revela el valor material de les exportacions, importacions i indústries que ens afecten.

Completa aquest «ideari», que és més que un número solt de la revista, una veritable aportació per a coneixement, un bell article d'En Joan Esterich, director de la «Fundació Bernat Metge» sobre l'orientació espiritual de Catalunya, esadollat de doctrina, dos d'En Domènec sobre la nova poesia catalana i els prosistes contemporanis; un report sobre la lluita establerta per a la purificació i la llengua feta per l'Institut d'Estudis, firmat per J. E.; una semblança Pla i l'essència de la patriòtica obra de «La Editorial Catalana» deguda a la ploma d'En Jalgarrilla.

Com exemples palpables del nostre art i literatura s'inclouen la reproducció de dos quadros d'En Xavier Nogué i el poemeta «A un gipau», d'En Josep Carner, amb la seva corresponent traducció francesa.

Completa aquest nombre una secció en la qual es ressenyen les més importants cases comercials i industrials franceses establertes a Catalunya.

Moltes vegades haviem defenjat la obra meritoria de fer-nos conèixer més enllà dels Pireneus, portells que ens comuniquen amb la vida europea i universal i per on entrem al nostre país les grans inquietuds i les idees que ens poden deixar d'obrir de la son que fomenta un Estat, que amb el seu retrassament i modificació, ens allunya cada cop més dels nostres pensars i desitjos.

«Le Feu» ha contribuït a aquest propòsit que deuria estendre's a tots els països d'Europa. Les causes dels pobles que lluiten per a la seva alliberació necessiten una atmosfera propícia en tots els continents i aquesta no pot crear-se sense el previ coneixement de les seves conviccions.

L'obra de Catalunya enfora és, en aquest concepte, tan interessant com la realitzada en el nostre interior per a despertar la consciència pròpia. Agermanar-les és una missió nobilíssima a la qual no podem negar el nostre aplaudiment.

J. BO I SINGLA

«Mànagues i guants»; «Bonics models de vestits infantils»; «Vestits senzills i elegants»; «L'art del patinatge sobre gel»; «Abrics i vestits de punt»; «Higiene de la bellesa»; «La taula»; «Cabelleres de seda»; «L'estada»; etc., etc.; tots il·lustrats amb magnífics gravats en negre i en colors. Entre les il·lustracions sobresurten les esplèndides fotografies de les princeses Beatriz i Cristina, filles dels reis don Alfons i donya Victòria; de la marquesa de la Corona; de la residència senyorial del comte d'Eleatide la dansarina Djemil-Anik; de la dona al Museu del Prado; de Bellesse femenines mexicanes i altres moltes.

LES TERRES CATALANES

VILANOVA

Ens diuen de Vilanova:

Com és de consuetud, i seguint tradicional i patriòtic costum, tot anunci, avis, programes, etc., del Carnestoltes vilanoví s'ha fet sempre en la nostra parla. Enguany mateix, els programes oficials, el «sermó» del Carnestoltes, i altres anuncis, han estat fets en català.

Els eters intrigants, i destriats, buscaven ocasió de revenjar-se, impotents, i la trobaren en fer llegir en castellà el veredict del jurat qualificador dels premis oferts que adjudicava a unes parelles de disfresses, en el ball de beneficència celebrat al cinema Diana diumenge a la nit.

Pot dir-se que més del noranta per cent dels assistents al ball eren catalans, i molts nacionalistes. Així, doncs, després de diversos anuncis i precs fets en català, en oír les primeres paraules del veredict esmentat, pronunciades en llengua no catalana, unànimement, sortí la veu, de gairebé tota la concurrència, demanant que ho anunciessin en català. L'empleat intentà algunes vegades de llegir tal veredict, i cada volta anava prenent proporcions més tumultuoses la protesta a la qual se sumaven fins les persones més pacífiques, fins que el propi batlle, després de molt pensar-s'hi, llegí ell mateix el veredict en català. La gran protesta es convertí en unànime aplaudiment a l'encertat compliment del deure obrat pel batlle, però, com que ja havem dit que ha d'estar bé amb tothom, un individu, foraster, erigit per capítol de l'excora M. N. i representant d'aquesta al consistori, no es pogué contenir i increpà el batlle un dels cinc, tinent d'alcalde, afrontava el seu capítol, dient que «no són precisos tantes comèdies per a una vara», i altres visques i moris que s'armà una formidable bronca; finalment, amb la sortida del local d'un parell de famílies caracteritzades castellanes, continuà el ball sense altre incident.

Amb l'acte anterior, actuant com devia, l'alcalde quedà molt en son lloc evitant un estrepit, i als ulls dels de la U. M. N. i favor del nacionalisme i això motivà que per desgreuge dels castellans que pretenien ésser ofesos pel que va passar al ball del Diana, aquell mateix batlle, ordenà una arbitrària detenció de les més inqualificables.

Sempre s'havia fet ostentació del llacet barrat en tots els actes del carnestoltes sense protesta de ningú, i veí aquí que enguany un cop dintre del gran saló de ball, la nit del diumenge, a benefici de l'Hospital, la guàrdia municipal obligava a treure els llacets barrats inclos a les damiselles, per ordre del batlle, i abusant de la força els anava arreantant dels qui es resistien, inclos de les senyoretas als carers i dintre el local hi havia un luxe de força pública que convidava a plegar el ram i amb la música cap a una altra part. Així es féu; com que si no es retirava el llacet, inclos l'ensenyà dels pomells que portaven algunes damiselles, no es permetia ballar, s'anà retirant la concurrència multitudinal Centre Català on s'hi organitzà un ball lluit per que sí. Al gran saló quedaren en quadre, i quan més animat estava el saló de l'esmentat Centre, dels socis de la casa que no pogueren ballar a la sala de ball abans dita, ve l'ordre del repetit batlle suspent el ball i denunciant la societat.

Aquesta persecució sistemàtica de que anaven essent objecte els nostres amics, aixecava protestes caloroses d'arreu, i tornats al gran saló tothom, senyores i senyoretas, fins persones que no hi havien pensat mai, portaven el llacet barrat.

Avui, dimarts, cada societat fa la seva comparsa després de recórrer les places de la població acudeixen a la de la Verdura on hi té lloc l'espectacle més eminent del típic carnestoltes vilanoví.

Han entrat els primers a la plaça els comparses nacionalistes seguint la gran bandera barrada del Centre Català i lluint uns grans braços de les quatre barres; mes, un cop dintre el clos de la plaça, han obstruït l'entrada uns individus amb garrots de freixes i bits de bou, impedit la sortida de cap comparsa nacionalista.

ni per anar a refer les butxacades d'atmetlles que tiraven a doxo; requerit l'auxili de la força urbana, no n'ha fet cas o s'ha vist impotent, i sortint per un altre indret, i en sò de protesta, s'ha retirat la comparsa dels nacionalistes i, rera llur, una gran gentada que en gran manifestació han anat a Casa de la vila pujant una Comissió per a protestar, davant l'alcalde.

Com que en aquell moment no hi havia tal autoritat, la Comissió ha redactat la següent protesta:

«Una comissió de diversos elements de Vilanova i Geltrú, entre ells el Centre Català, Joventut Almogàvers, regidors nacionalistes, «Costa de Ponent», i a prec del gran nombre d'elements que s'han sumat al moviment, protesten de l'ordre governatiu donada pel senyor batlle, que en el ball de beneficència que tingué lloc ahir al Gran Saló, es tregué a la força l'ensenyà catalana de la solapa dels homes i del pit de les damiselles, com també de l'actitud de certs individus, poc correcte i en extrem provocativa avui a la plaça de la Verdura que ha motivat que la comparsa del Centre Català es vejes obligada a retirar-se de la mateixa per a defugir la lluita a que se'ls provocava».

S'anava a finir tan enèrgica protesta quan personant-se el batlle en son despatx li fou feta remesa aquesta protesta escrita i refermada amb enèrgiques manifestacions dels senyors Pau Soler, president del Centre Català i ex-alcalde, Cabanyes i Martorell, regidors; l'advocat senyor Sentias, En Josep Soler, president dels Almogàvers i alguns altres, com En Joan Mateu i En Tomás Montaner, denunciant l'atropell brutal de que foren objecte llurs fills respectius en resistir-se a que els fos arrabassat el llacet barrat i indicant les damiselles que foren víctimes d'igual inqualificable atropell, ultra les paraules que tot un tinent d'alcalde i llurs agents de la seva autoritat profieren en presència d'elles.

L'alcalde es despenjà amb la cantimplora de consuetud, que tot això eren maneigs per a dificultar la seva tasca, etc., etc., i desautoritzant els seus agents per l'extralimitació comesa, ja que l'ordre seva fou de convidar a que no es portessin cap mena d'ensenyas que per conseqüència de l'acte del Diana podien esdevenir topades; desautoritzant el seu primer lloc-tinent per la suspensió del ball i conseqüent denúncia del Centre Català, i agraïnt les proves del seu i noble procedir dels nostres amics, etc., etc.; afegí que interessava els noms dels causants dels atropells denunciats i que obraria amb energia, i preguntat pel repetit president dels Almogàvers En J. Soler si es permetria, doncs, l'entrada al ball d'avui, dimarts, amb els llacets, contestà que no, que si per uns ni per altres consentiria cap manifestació partidista, i tot un seguit d'excuses de mal pagador, que no satisfieren pas als comissionats, manifestant-li aleshores En Soler, en nom de 130 almogàvers que no assistirien al ball de beneficència i que el batlle es feia responsable d'aquesta minva d'ingressos que ocasionava a l'Hospital.

La Selva

SANTA COLOMA DE FARNES. — Ha transcorregut el Carnaval bastant grisament. Les sardanes que el diumenge i el dimarts es ballaren a la plaça no foren pas molt animades, i els balls de nit, a la sala del Circol, adornat amb gust, encara que molt concorreguts a primeres hores, no pogueren arribar al seu el primer i segon dies, per manca de balladors.

Altament, les tardes del diumenge i dimarts, i la veilla de diumenge, el temple es va veure ple de fidels assistents al solemne Triduum de desagràis, que d'hi cada dia amb magnífics sermons deguts a la sàvia paraula del P. Antoni Maria de Barcelona.

El diu eloqüent frare caputxí en diu el passat diumenge una assenya da conferència als nens i nenes que constituïxen els Pomells de Joventut de la nostra ciutat.

Toquen al seu fi les obres de construcció de la biblioteca popular que la Caixa de Pensions aixeca el mig del Parc Bon Mor; magnífics presents que la dita institució ofrenara als col·laboradors en data molt propera.

Han començat els treballs d'edificament del futur Estadi Termes Orion.

TARRAGONA

(Conferència de les 9 de la nit)

La Festa dels Pomells

Diumenge es farà la Festa dels Pomells de Joventut organitzada pels pomells locals amb assistència del senyor Folch i Torres i representacions dels Pomells de Reus, Valls, Montblanch, Torredembarra, Constantí, La Riba i Vilaverd.

Hi haurà missa de Comunió a l'església de la casa de Caritat i a les dotze una audició de sardanes al jardí.

A la una hi haurà un Apat de germanor a l'Hotel Internacional en honor d'En Folch i Torres i a dos quarts de quatre de la tarda una fesa literario-musical al saló més gran de Tarragona que és el Coliseu Mundial. Les invitacions ja han estat totes esgotades.

Altres noves

El govern francès ha concedit la distinció de les Palmes Acadèmiques al nostre compatriota senyor Ruiz i Portà, majordom de la Mancomunitat de Catalunya.

Aprofitant l'esplendidesa del dia ha sortit una gran gentada al camp a berenar als masos. El comerç i la indústria han tancat les portes.

Els camps ja estan avençats de collita, especialment els ametllers estan tots florits.

Demà, a la nit, celebrarà reunió la Comissió Delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, al local de l'Orfeó tarragoní.

Un vapor holandès esta descarregant 500 tones de carbó per a la companyia del Nord, fent-se càrrecs els inspectors senyors Lorenzo i Maesé.

El ministeri d'Instrucció Pública ha concedit 3.000 pessetes de subvenció al benemèrit Centre de Lectura de Reus.

Ahir es reuní l'Associació de mestres de les comarques tarragonines renovant el seu Consell. Elegí president a don Manuel Guasch, president de l'Associació del districte de Tortosa.

GIRONA

(Conferència de les 9 45 de la nit)

Reunió electoral

Dissabte, a les dues de la tarda hi haurà al Centre Catalanista de Girona una reunió d'elements importants dels nou municipis del districte de Vilademuls, que formen part del partit judicial de Girona. També hi assistiran els senadors per la província senyors marqués de Camps, Cusi i Bartrina.

Es tractaran les qüestions de política general que els interessa i especialment es fixarà l'actuació a seguir en relació de la candidatura de don Narcís Pla i Carrera, el qual es presentarà ajudats pels elements més prestigiosos del districte.

Altres noves

Al Govern civil s'ha constituït la Junta Provincial de Proveïments. Presidirà el governador i en formaran part l'alcalde delegat d'Hisenda, l'inspector del Treball, don Narcís Pérez Xifra, dos representants de les classes obreres que són els senyors Pomerola i Xisbert i dos representants dels consumidors que són el tinent coronel don Enric Vila i don Manuel Xiberta.

A Sant Llorenç de la Muga s'han cremat uns palters del vet senyor Pujolar. Les pèrdues són de 2.000 pessetes.

La Sagarra

El primer número del nou periòdic igualadí «Sembrants», ha aparegut amb una presentació elegant i acurada, amb text escollit, entre altres, una saborosa lletra d'En Josep de Folch i Torres, dirigida als potellistes d'Igualada, que acaba així: «I no en tingueu dubte, estimats amics, que si fem la sembrada de la Veritat i de l'Amor, essent nosaltres veridics i amorosos, no haurém d'esperar gaire

LLEYDA

(Conferència de les 9 30 de la nit)

La diada d'avui

Amb motiu de la diada d'avui, moltes famílies han sortit al camp, algunes ja des del matí, per a fruit de la benigntat del dia.

Els afores de la ciutat s'han vist formiguejants de gent, que s'escampava per l'horta. Especialment la barriada de la Bordeta estava plena de lleidatans. A l'envelat que ha muntat la Societat de la mateixa barriada La Renovació, s'ha celebrat un ball, com si encara haguéssim estat a Carnaval.

A les esglésies s'han celebrat els cultes propis del dia.

Nomenament

Ha estat nomenada professora de Matemàtiques de l'Escola Normal de Mestresses Na Maria Adrajos Iglesia.

Altres noves

Diumenge es sortejaran els minyons de l'actual reemplaç i aviat seran destinats a les Comandàncies de Ceuta, Larraix i Melilla els que hi hagin d'anar.

per a la collita definitiva, la qual cosa farà a la Patria redimida i sobirana».

Operacions realitzades per la sucursal de la Caixa de Pensions per a la Veïlesa, durant el passat mes de gener: Cobraments, 903.322'19 pessetes. Pagaments, 797.863'84 pessetes. Llibres-noves, 120.

Vallès

CALDES DE MONTBU. — Ha causat excel·lent impressió en aquesta vila la notícia comunicada pel diputat de la Mancomunitat de Catalunya per aquest districte, En Santiago de Ribà i d'Espanya, de que el 21 del mes que som se signarà l'escriptura de venda de la finca coneguda amb el nom de Torre de Marimont, d'aquest terme, a favor de la Mancomunitat Catalana, acabant-se així un assumpte tan conveient a aquesta població.

La Mancomunitat destinarà la dita finca a Escoles d'Agricultura i Zootècnia i a serveis tècnics d'Agricultura.

L'enterrament d'En Bosch i Alsina

Ahir a la tarda, tingué lloc l'acte de conduir a la seva última estada el cadàver d'En Romul Bosch i Alsina.

Molt abans de l'esmentada hora s'havien estacionat davant de la casa mortuòria nombrosos amics i coneguts del finat.

La comitiva es posà en marxa pel següent ordre:

Batidors de la guàrdia municipal de gran gala; mariners i guardamolls de la Junta d'Obres del Port; clerecia parroquial; carrossa fúnebre tirada per cavalls amb gualdres; primera presència d'autoritats; l'Ajuntament en corporació precedit de maders i la presència de la família.

El cadàver anava tancat en luxosa caixa de xaranda amb tatxes d'argent.

La presència d'autoritats estava formada per l'alcalde accidental N'En

ric Maynés, el governador civil senyor Raventós i el senador senyor Bartrina, que portava la representació de la Junta d'Obres del Port i el comandant de Marina N'Antoni del Castillo.

En la representació de l'Ajuntament figuraven els regidors senyors Pla, Sabater, Tusquets, Blaiot, Benítez, Roure i secretari senyor Planas.

Demés hi anava el cap de la guàrdia urbana senyor Ribé, l'oficial senyor Merino i el de cerimonial senyor Puigdomènech.

La presència de la família estava composta pels fills del finat N'Alexandre i don Romul; els fills polítics En Francesc Esquerdo i el marquès de l'Amparo; Mossèn Puig del temple de Santa Anna, i el P. Rupert Maria de Manresa.

En la concurrència hi havia nombroses representacions de la indústria, el comerç, la banca i la política.

La comitiva es dirigí a l'església de Beilem, on després de cantar-se un respons es posà novament en marxa fins arribar a la plaça de Catalunya, on s'acomiadà el dol.

El tiempo desapacible

hace peligrar la salud de todo el mundo. Consecuencia de él son, á menudo, ciertos males como gripe, reumatismo, dolores de muelas, neuralgias, etc. Al sentir los primeros síntomas precursoros de ellos, tómense 1 ó 2 tabletas "Bayer" de Aspirina. Hay que fijarse siempre en el empaque original con la faja encarnada, la Cruz "Bayer" y la inscripción: "Fabricación especial para España".

VIDA COMERCIAL

El ressorgiment de Rússia

Informacions de Moscou diuen que el Govern soviètic ha concertat un tractat amb una important societat suïssa per a l'exploració agrícola d'alguns districtes d'Ucrània i de la Rússia Blanca.

La societat suïssa instal·larà aviat en aquests territoris escoles tècniques d'agricultura, havent-se previst una contribució d'un milió de francs francesos per a les primeres despeses d'instal·lació.

El tractat tindrà vigència fins el primer de gener de 1926, i podrà ésser renovat. Un Comitè de vigilància controlarà l'activitat de la societat.

Un despatx de Riga anuncia que, a la demanda del comissariat de negocis estrangers, el comissariat dels transports s'ha declarat favorable a l'adhesió de Rússia a la convenció internacional dels ferrocarrils, a condició que Rússia gaudeixi dels mateixos drets que són reservats als països adherits.

Taliterin ha donat compte d'aquesta decisió a les potències interessades.

A les drassanes de Nicolaief (Ucrània), s'ha procedit al llançament del primer vaixell construït.

La flota comercial russa al Bàltic, composta actualment amb 23 vapors de més de 300 tones, l'administració de la navegació de l'Estat té la intenció d'establir línies amb els grans ports del Bàltic i amb Londres i Hamburg.

L'examen del balanç del port de Petrograd, pel qual s'efectuen quasi totes les operacions d'exportació i d'importació, permet constatar la lenta però contínua millora de la balança comercial.

L'exportació russa marca un progrés: pel juliol de 1922 fou de 897.000 ponde; per l'agost 3.400.000 (57.787 tones); pel setembre prop de tres milions; per l'octubre prop de cinc milions; i pel novembre 35.241 tones. Durant tota la navegació estival s'han importat 993.381 tones i exportat prop de 3.000.000.

La flota russa ha participat amplement en aquest resultat, ocupant el segon lloc entre les flotes comercials que han entrat al port de Petrograd. El primer lloc correspon al pavelló alemany.

Mesures econòmiques turques

El ministre de l'Economia del Govern d'Angora ha decidit organitzar oficines d'informacions econòmiques als principals centres del país i una escola superior de comerç a Esmirna.

La gran Assemblea nacional ha votat ja el crèdit necessari per a crear un Banc comercial. Per altra part, la Cambra de Comerç del Govern d'Angora ha decidit organitzar a Esmirna un Congrés econòmic que tindrà lloc el 15 de febrer.

Aquesta nova ha produït molt bona impressió a tots els centres comercials i industrials de Turquia. El Congrés serà inaugurat per Mustafa Kemal.

La situació econòmica d'Anglaterra

El «Board of Trade Journal» ha publicat que la producció del carbó ha assolit un progrés considerable durant els mesos de desembre i gener; si el promedi obtingut durant aquest període es manté fins al final de l'any corrent, les mines britàniques produiran 230 milions i mig de tones, ço és, quasi tant com en 1913 i més que en 1911 i 1912. D'ençà de l'ocupació de la Ruhr, el carbó anglès és excessivament sol·licitat.

La indústria metal·lúrgica rep també nombroses comandes, principalment d'Alemanya. S'assenyala que diversos alts forns es tornen a encendre i que s'engrandeixen tallers.

El clima benigne de l'hivern ha contribuït també al millorament general de la situació econòmica. Els treballs de construcció no han estat interromputs enlloc, havent disminuït notablement el nombre d'obres sense feina.

La situació econòmica de França

El darrer report presentat al Banc de França constata que en 1922 hi ha hagut una nova empenya en la producció i en els intercanvis. La situació agrícola és satisfactòria; si el dèficit del blat ha estat de 25 milions de quintans, ha estat compensat en

BORSA DE BARCELONA

15 de febrer de 1923

Cotització única del Dòlegi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat d'ura de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es tanca de Nords i d'Alacants a 69'40, Cáceres variable a 36'00, Filipines a 133'10, Aigues a 116'75, Gran Metropolità a 142'00, Metro-transversal a 126'50, i Duro-Felguera a 58'50.

A la tarda, a la Casa Llotja, Es fa de Nords i Alacants de 69'30 a 69'35, Cáceres variable a 36'00, Colonials a 91'75, Docs de 17'60 a 17'50, Gran Metropolità de 145'00 a 149'30, Metro-transversal de 128'00 a 130'00 i a 128'75, Felguera de 59'50 a 60'00 i a 58'50, i Sucres ordinaries de 40'25 a 40'75 i a 40'25.

Cotització de valors tractats al comptat i no en l'acte encara en el Buitien Oficial

Barcelona Traction and Light Power 7% a 100'75 i 100'00.
Barcelona Traction and Light Power 7% a 10'10.
Barcelonessa de Navegació 6% a 52'10 i 100'00.
Obligacions Espanyola Colonització 6% a 90'10.
Foment d'Obres i Construccions 6% a 94'25.
Municipis de l'Exposició 8 per 100, a 99'00 i 100'00.
Grans Molins Bascos 6% a 91'00.
Mines de Potassa «Saria» 7% a 99'00.
Tramvies de Sevilla 6% a 95'00.
Tramvies de Barcelona 6% a 102'25.
Hotel Ritz 7% a 94'00.

AL COMPTAT (Reproduït del Buitien Oficial)

Canvis estrangers		Ajuntaments i Diputacions		Alacant 1.ª hipoteca		Regadius Llevant 6%	
París, xec	39'05	Municipi semestral	79'00	2.ª	57'85	Hisp. Amer. d'Ele. 6%	85'00
Londres, xec	50'03	1907 D	79'00	3.ª	57'03	C. G. T. Filipines 1903	105'00
Berlin, xec	0'00	1912 D	79'00	4.ª	57'00	Coop. Fluid Elec. 6%	94'00
Bruxel·les, xec	0'00	1912 B	79'00	5.ª	56'85	Vàries	
Roma, xec	20'03	1912 F	79'00	6.ª	56'50	Transatlantica 4%	89'00
Genova, xec	00'00	1912 G	79'00	7.ª	56'25	Canal Ureall	83'75
Zurich, xec	129'35	1912 H	79'00	8.ª	56'00	C. G. T. Filipines 1903	98'75
Nova York, xec	5'48	1912 I	79'00	9.ª	55'75	Asiatic 6%	83'25
Deutes Estat		1912 J	79'00	10.ª	55'50	Foment d'Obres 5%	83'75
Interior		1912 K	79'00	11.ª	55'25	Carbons Barru	84'00
A	71'50	1912 L	79'00	12.ª	55'00	R. C. C. Regadius Ebre	85'00
B	71'50	1912 M	79'00	13.ª	54'75	Construcció Naval Bona	89'25
C	71'50	1912 N	79'00	14.ª	54'50	Const. i Paviments 6%	92'00
D	71'50	1912 O	79'00	15.ª	54'25	General Regadius 6%	83'50
E	71'50	1912 P	79'00	16.ª	54'00	Mechanics Volinters 6%	81'00
F	71'50	1912 Q	79'00	17.ª	53'75	A. Foris Andalusia 6%	88'00
G	71'50	1912 R	79'00	18.ª	53'50	Tenoria Moderna 7%	88'00
H	71'50	1912 S	79'00	19.ª	53'25	Accions Banes	
I	71'50	1912 T	79'00	20.ª	53'00	Banc Barcelona ptes.	40'00
J	71'50	1912 U	79'00	21.ª	52'75	Banc d'Espanya	53'00
K	71'50	1912 V	79'00	22.ª	52'50	Banc de Terrassa	8'00
L	71'50	1912 W	79'00	23.ª	52'25	Crédit i Docks	175'00
M	71'50	1912 X	79'00	24.ª	52'00	Banc Hispano Colonial	306'00
N	71'50	1912 Y	79'00	25.ª	51'75	Vàries	
O	71'50	1912 Z	79'00	26.ª	51'50	Catalan Gas F.C. 6%	80'00
P	71'50	1912 AA	79'00	27.ª	51'25	C. H. A. Electr. S. A.	212'50
Q	71'50	1912 AB	79'00	28.ª	51'00	Hulla Espanyola	175'00
R	71'50	1912 AC	79'00	29.ª	50'75	Espanya Industrial	131'00
S	71'50	1912 AD	79'00	30.ª	50'50	General Telefons	89'00
T	71'50	1912 AE	79'00	31.ª	50'25	Peninsular Telefons	89'50
U	71'50	1912 AF	79'00	32.ª	50'00	Hotel Ritz 6%	77'50
V	71'50	1912 AG	79'00	33.ª	49'75	Amorquina Cro	150'00
W	71'50	1912 AH	79'00	34.ª	49'50	P. C. Nord ptes.	31'00
X	71'50	1912 AI	79'00	35.ª	49'25	Alacant ptes.	3'25
Y	71'50	1912 AJ	79'00	36.ª	49'00	Andalusos	63'50
Z	71'50	1912 AK	79'00	37.ª	48'75	Estrangers	
AA	71'50	1912 AL	79'00	38.ª	48'50	Banc E. Rio Plata	229'75
AB	71'50	1912 AM	79'00	39.ª	48'25		
AC	71'50	1912 AN	79'00	40.ª	48'00		
AD	71'50	1912 AO	79'00	41.ª	47'75		
AE	71'50	1912 AP	79'00	42.ª	47'50		
AF	71'50	1912 AQ	79'00	43.ª	47'25		
AG	71'50	1912 AR	79'00	44.ª	47'00		
AH	71'50	1912 AS	79'00	45.ª	46'75		
AI	71'50	1912 AT	79'00	46.ª	46'50		
AJ	71'50	1912 AU	79'00	47.ª	46'25		
AK	71'50	1912 AV	79'00	48.ª	46'00		
AL	71'50	1912 AW	79'00	49.ª	45'75		
AM	71'50	1912 AX	79'00	50.ª	45'50		
AN	71'50	1912 AY	79'00	51.ª	45'25		
AO	71'50	1912 AZ	79'00	52.ª	45'00		
AP	71'50	1912 BA	79'00	53.ª	44'75		
AQ	71'50	1912 BB	79'00	54.ª	44'50		
AR	71'50	1912 BC	79'00	55.ª	44'25		
AS	71'50	1912 BD	79'00	56.ª	44'00		
AT	71'50	1912 BE	79'00	57.ª	43'75		
AU	71'50	1912 BF	79'00	58.ª	43'50		
AV	71'50	1912 BG	79'00	59.ª	43'25		
AW	71'50	1912 BH	79'00	60.ª	43'00		
AX	71'50	1912 BI	79'00	61.ª	42'75		
AY	71'50	1912 BJ	79'00	62.ª	42'50		
AZ	71'50	1912 BK	79'00	63.ª	42'25		
BA	71'50	1912 BL	79'00	64.ª	42'00		
BB	71'50	1912 BM	79'00	65.ª	41'75		
BC	71'50	1912 BN	79'00	66.ª	41'50		
BD	71'50	1912 BO	79'00	67.ª	41'25		
BE	71'50	1912 BP	79'00	68.ª	41'00		
BF	71'50	1912 BQ	79'00	69.ª	40'75		
BG	71'50	1912 BR	79'00	70.ª	40'50		
BH	71'50	1912 BS	79'00	71.ª	40'25		
BI	71'50	1912 BT	79'00	72.ª	40'00		
BJ	71'50	1912 BU	79'00	73.ª	39'75		
BK	71'50	1912 BV	79'00	74.ª	39'50		
BL	71'50	1912 BW	79'00	75.ª	39'25		
BM	71'50	1912 BX	79'00	76.ª	39'00		
BN	71'50	1912 BY	79'00	77.ª	38'75		
BO	71'50	1912 BZ	79'00	78.ª	38'50		
BP	71'50	1912 CA	79'00	79.ª	38'25		
BQ	71'50	1912 CB	79'00	80.ª	38'00		
BR	71'50	1912 CC	79'00	81.ª	37'75		
BS	71'50	1912 CD	79'00	82.ª	37'50		
BT	71'50	1912 CE	79'00	83.ª	37'25		
BU	71'50	1912 CF	79'00	84.ª	37'00		
BV	71'50	1912 CG	79'00	85.ª	36'75		
BW	71'50	1912 CH	79'00	86.ª	36'50		
BX	71'50	1912 CI	79'00	87.ª	36'25		
BY	71'50	1912 CJ	79'00	88.ª	36'00		
BZ	71'50	1912 CK	79'00	89.ª	35'75		
CA	71'50	1912 CL	79'00	90.ª	35'50		
CB	71'50	1912 CM	79'00	91.ª	35'25		
CC	71'50	1912 CN	79'00	92.ª	35'00		
CD	71'50	1912 CO	79'00	93.ª	34'75		
CE	71'50	1912 CP	79'00	94.ª	34'50		
CF	71'50	1912 CQ	79'00	95.ª	34'25		
CG	71'50	1912 CR	79'00	96.ª	34'00		
CH	71'50	1912 CS	79'00	97.ª	33'75		
CI	71'50	1912 CT	79'00	98.ª	33'50		
CJ	71'50	1912 CU	79'00	99.ª	33'25		
CK	71'50	1912 CV	79'00	100.ª	33'00		

• Els valors assenyalats amb asterisc no han tingut cotització. Deixem constatat l'últim canvi per a guia del llegidor.
Cotització: Francs, 39'05; suïssos, 120'35; belgues, 34'60; lliures, 30'00; líres, 37'85; dòlars, 5'44; marcs, 0'04 i coronas, 0'01.

DARRERA SESSIÓ. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es tanca d'Alacants a 69'50, Filipines a 139'50, Docs a 17'50, i Felguera a 58'00.

De la tanca d'ahir a les quatre de la tarda a la d'aquest matí, es baixa 0'10 de Nords, 0'15 d'Alacants i 0'05 de Cáceres variable, i es puja 1'50 de Gran Metropolità.
De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'ahir, es puja 0'10 d'Alacants i 1'50 de Filipines.

REBLEI

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA
TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible	15.97	00.00	15.84	00.00		00.00
Futurs:						
Març	15.45	15.44	15.38	00.00		00.00
Maig	15.29	15.26	15.23	00.00		00.00
Juliol	15.02	15.00	14.97	00.00		00.00
Octubre	13.79	N.	13.74	00.00		00.00
Gener	13.36	N.	13.28	00.00		00.00

Alexandria	Febrer	Abril	Junel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs Asimomni	00.00	00.00	Març	00.00	00.00	00.00
			Maig	00.00	00.00	00.00
Sakellaridis	00.00	00.00				

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible	22.05	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Març	27.97	27.86	00.00	00.00
Maig	28.29	28.20	00.00	00.00
Juliol	27.73	27.66	00.00	00.00
Octubre	25.25	25.19	00.00	00.00
Desembre	24.97	00.00	00.00	00.00

Nova Orleans	T
--------------	---

Principal Palace

Plaça del Teatre, 214 - Telèf. 5155 i 4295 A

DISSABTE, DIA 17 REAPARICIÓ

de la Companyia de revistes amb
l'espectacle de gran presentació

CRI-CRI ZIG-ZAG

Integrada pels quadros que
assoliren gran èxit en les
dues esmentades revistes100 artistes espanyols
i estrangeres500 magnífics vestits de la casa
MAX WELDY de París, 500

Teatre Català ROMEA

Telèfon 3500 A. — Avui, dijous, a
la nit: Tertúlia Catalanista.

DIJOS SANT (d'En Sagarra)

i LES BODES D'EN CIRILO

Demà, tarda, formidable programa

còmic. LA MALVASIA DE SITGES i

LES BODES D'EN CIRILO. Nit: L'a-

xit més gran de la temporada. EL

PAQUEBOT TENACITY (tres actes),

i la comèdia en dos actes, de gran

broma, QUAN ELLES VOLEN. — Dis-

sabat, nit: «Quarta vetllada de Teatre

Selecte». LA FORASTERA, de F.

de Cured, i PER NO ESSER TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

ESPERANÇA IRIS

L'opereta en dos actes,

LA DUQUESA DEL BALL TABARIN

i formós FI DE FESTA pels CRON-

WELL i cançons i contes per

ESPERANÇA IRIS

Passat demà, dissabte, tarda, ma-

tinée aristocràtica. LA DUQUESA

DEL BALL TABARIN. Nit: LA PRIN-

CESA DE LA CZARDA. Diumenge, tar-

da i nit, grandiosos programes, amb

formosos finals de festa. Es despat-

xa a comptaduria.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

Speck, Marg Karney, Claire Foetz-

kem, Maria Kollet, Marg Bell, Genda

Piaumann, Ehrlich Klammenck.

Decorat expofes dels escenògrafs

GERMANS TARAZONA, de NOVA

YORK. Riquíssim vestuari confeccio-

nat expofes per a aquest ball, als

tellers de la casa HUC BARUCH i

COMPANYIA, de Berlín Nova York.

Preus: Butaca, 3'50 pessetes. Gene-

ral, 0'50 pessetes.

ELDORADO

Coliseu de Varietats

Exit Grandios Exit

Balder - Pilar Alonso

Demà, divendres

DEBUT de la eminent artista

La Argentinita

TEATRE COMIC

Avui, a dos quarts de deu de la nit,

MARGARITA DE BORGONA REINA

DE FRANÇA (vuit actes).

Teatre Victòria

Gran companyia de sarsuela i ope-

retes. Inauguració de la temporada,

el vinent dissabte, dia 17, al vespre.

Cèsar Borgia

és l'única pel·lícula presentant

la reunió del Concili.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

tercer i quart de la sèrie Vitagraph,

per Carmel Myers.

Saló Catalunya

GRAN CINEMA DE MODA

Notable quintet JORDA

i tenet TORRENTS.

Avui, dijous, èxit sorollós del més

grandios triomf de la temporada,

LUCRECIA BORGIA

5.000 metres. Dues jornades, projec-

tant-se sencera. Més de 30.000 perso-

nes en escena. Veritable davassall en

presentació. Tot Barcelona desfilà

pel Saló Catalunya, per a admirar

aquesta grandiosa meravella cinema-

togràfica, que pel seu llarguissim me-

traige es projectarà puntualment a

dos quarts de sis de la tarda, i a les

deu de la nit. Preus corrents.

Cèsar Borgia

és l'única pel·lícula que s'ajusta

més a la realitat històrica.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

bra de gran èxit, d'En Folch i Torres,

LA FILLA DEL MOLINER. A dos

quarts de sis, el gran espectacle, LES

AVENTURES D'EN MASSAGRAN. Nit,

LA FORASTERA i PER NO ESSER

TRETZE.

— Diumenge, Tarda, a les tres, l'o-

NUEVA EN MENOS DE CINCO MINUTOS!!

CON LA PLATA LÍQUIDA

POTOSÍ

pueden ponerse en estado de servicio todos los objetos de metal deslucidos por el uso. Con POTOSÍ se deja en la superficie de cualquier objeto

UN BAÑO DE PLATA PURA

Se usa como un limpia metales cualquiera. — No contiene mercurio

De gran utilidad en los CAFÉS, BARS, HOTELES, RESTAURANTS, para los utensilios de servicio de mesa.

DE VENTA:
Vicente Ferrer & C. Sucursales de Hija de J. Vidal y Ribas, Sucursales de la S. A. Monedra, Banús y Soler, J. Urbiach & C. Sals Hermanos y Solé (Gracia), Dregueria-Gui (Sants).

DEPÓSITO
Pedro IV, 53 - Teléfono 619 S. M.

Serveis de la Companyia Trasatlántica

LINIES A ANTILLES, MEXIC, NOVA YORK I COSTAFIRME

El vapor
sortirà el dia 23 de febrer de Barcelona, el 24 de València, el 26 de Màlaga i el 28 de Cadix cap a Nova York, Havana, Veracruz i Port Mèxic.

El vapor
sortirà el dia 11 de febrer de Bilbao, el 19 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Coruña, cap a Havana i Veracruz. Admet càrrega i passatge cap a Costafirme i Pacífic amb trasbord a Havana.

El vapor
sortirà el dia 4 de març de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Cadix cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.

El vapor
sortirà de Cadix el dia 16 de febrer, de Cartagena el 17 de València el 18 el 22 de Barcelona cap a Port-Saïd, Colombo, Singapur i Manila, admetent passatge i càrrega per als dits ports i per als tres punts per als quals hi hagi establerts serveis regulars des dels ports d'escala abans indicats.

El vapor
sortirà el dia 15 de febrer de Barcelona, el 16 de València, el 17 d'Alacant i Cartagena, i el 20 de Cadix cap a Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, altres escales intermèdies i Fernando Poo.

A més dels indicats serveis, la Companyia Trasatlántica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York i ports del Canadà a Nova York i la Línia de Barcelona a Filipines, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.

Aquests vapors admeten càrrega en les condicions més favorables, i passatgers als quals la Companyia dona allotjament i tracte esmerat, com un acreditat en son dilatat servei. Tots els vapors tenen Telègraf sense fils.

Antiga Oficina General de Substitucions

Agència de Quintes i Negocis Matriculada

Casa fundada l'any 1915

Director propietari: JOSEP MARIA DE LARA

OFICINES CENTRALS A MADRID:
Carrer Hortaleza, 75. Telèfon 5357 M.
Sucursal a Saragassa, carrer Cervantes, 37.
Sucursal a Barcelona, Rambla Flors, 18.

RECLUTES! dels reemplaços de 1922 i 1923

Si us acolliu als beneficis que concedeix la Reial Ordre del 6 de setembre de 1919 («Diario Oficial» 205), podreu ara, en ésser cridats al servei els del reemplaç de 1922, i abans del sorteig de l'Ajuntament els de 1923, romanent solament en files sis mesos el primer any i altres sis mesos el segon any, passant després a situació de llicència il·limitada. Demés, l'any que estareu en files servireu a la PENÍNSULA, no a l'ÀFRICA, on quedau lliures d'anar.

SOLDATS! els que esteu en files

El mateix si feu el servei a l'Àfrica com a la península, acolliu-vos als beneficis de l'esmentada Reial Ordre i podeu anar a les vostres cases amb llicència il·limitada.

Per a més detalls dirigir-se a la Casa central o a qualsevol de les sucursals

Societat Anònima Monegal

PRINCESA, 25 - PORTAL DEL'ÀNGEL, 14 - RONDA ST. PAU, 49

OLIS D'OLIVA garantitzats, des de 7-20 ptes. els 4 litres
VINS DE TAULA claret i blanc. Des de 0'80 el litre
VINS DE BURDEUS - RIN - XEREQ - MALAGA - XAMPANY

Conserves de peix, de fruites i altres vegetals de les marques nacionals i estrangeres més acreditades
Telèfons: 2453 A. — 1959 A. — 1898 A. — SERVEI A DOMICILI

L'HERNIA

S'allibera en absolut i cura radicalment sense operació. LA CIÈNCIA ho ha reconegut i declarat, per que ho han confirmat els fets del primer art: tècnica excepcional i GRAN CONSOLIDATIU RAMON. Dietamen (única) de la Reial Acadèmia Nacional de Medicina; elevat homenatge de les altes mentalitats mèdiques i augusta felicitació d'ordre de S. M. el Rei (Q. D. G.) Opuscles de franc. CARMÉ, 38, 1er - Barcelona.

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot que's necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS. Palla, 13 i 15, pral.

Claus - Anthrax FURÓNCOLS

Som a l'època en que la sang i els humors dels artritis «treballen». Molts d'ells s'han desesperat en constatar els efectes d'aquesta activitat en llur epidermis, víctima de dilatacions i exuberàncies que no tenen res de pràctiques: la poluació dels furúncols i llur greu transformació en antrax, les erupcions cutànies, les coïssors rebels, la febra herpètica, l'eczema i la Psoriasis. La veritable causa d'aquests rebrotaments congestius a la pell pervenir d'una sang congestiva i viciada i llur tractament depèn únicament de la depuració de la sang i d'una acció modificatriu. El

Depuratiu RICHELET

és de tots els remeis coneguts el qui obra millor en aquest sentit. Si guin els que vulguin llur origen, llur gravetat i llur cronicitat, cap malaltia de la pell, cap varicela i llaga varicosa, cap vici de la sang poden resistir aquest poderós rectificador del líquid sanguini. On la seva acció benefactora s'exerceix encara amb més rapidesa és en el tractament dels reumatismes, del dolor de la gota, de l'emfisema i les neuràlgies, tan comunes en aquest temps.

El DEPURATIU RICHELET es ven a 7 francs el flascó, a totes les bones farmàcies de França, que en despaxen moltes. En cas necessari, demanin-se referències a L. Richelet, de Sedan, 6, rue de Belfort, 6, Bayona (Baixos Pirineus). Un fascicle explicatiu acompanya tots els flascons.

Mai hi ha fracàs

Demandes

Meritori

pràctic en màquina Underwood de necessitat, Preixens, 4, curt. De l'1 a 2.

Modista blanc

1 color a domicili. Baixada St. Miquel, 2 bis, entresol.

Obrer

conceixedor de taller mecànic per a netejar-lo, i tenir-ne cura. Escriure, indicant previsions i referències, a C. I. T. Empresa Ideal d'Informació, Rambla Flors, 16 (anunci).

Lloguers

Busco saleta

per a llicons, 5 hores dia, pagaré 18 ptes. mes. Escriure: Carretera, 12, ferreria.

En el lloc

mes cèntric d'aquesta ciutat espaiosa habitació per a despax o oficines. Escriure a 3099 Empresa Ideal d'Informació, Rambla Flors, 16 (anunci).

Llogu pis

amb jardí, casa de dos llagaters, acabat de poc, claus a la mà, per 34 duros mes, al carrer de la Diputació i Marina. Tracten en Consell de Cont. 247, pral., de 10 a 1.

Llogu local

gran amb molt terreny, prop de l'estació de la Sagrera. Raó Claris, 107, torn. De 3 a 5 tarda.

Pianos

de lloguer de diferents preus. Bruch n.º 78, entresol. C. BIEGER.

Llogaria per a viure-hi març i abril, 15 dies, a 15 ptes. grans, les habitacions sobre les d'un pis on hi hagi un despax. Escriure a LA VEU, núm. 499.

Dispeses

Magnífica habitació

confort., solada, 2 balconers, carrer, lavabo, aigua corrent, cedeix amb pensió o sense. Casa particular. Jaume I, 11, primer, primera.

Casa particular

admet dos amics a dormir a 35 pessetes, a tot estar 175 pessetes (Poble Sec). Demanar informes. Escriure al núm. 3083. Empresa Ideal d'Informació, Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Habitació

cedeixo casa particular, bany. Claris, 24, segon. 11 a 5.

Bonica habitació

aigua corrent, vetadat i confort en família. Bany, ascensor. Rambla Catalunya, 24, tercer, segona.

Senyoreta

desitja habitació amb dret en una casa de confiança. Serà preferida prop de la parròquia Concepció. Escriure: G. A. S. Empresa Ideal d'Informació, Rambla Flors, 16 (anunci).

Persona sola cedeix

sola a dormir una habitació independent en primer pla, balcó carrer, a senyor, com únic. R. C., Boters, 16, torn.

Catarro dels nois

L'Anti-catarro BORBONET, és el veritable específic acroditat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis de tota mena de tos de les criatures.
Dipòsits: Farmàcia de l'autor, Carders, 44; Doctor Andreu i J. Viladomat. Rambla de les Flors.

Bonica habitació
moblada, b. c., d. a cuina, es lloga en família francesa. Bonica Universitat, 6, 3er. 1.º

Plaça Palau

s'ofereix pensió a senyor. Raó: 11 triplicat.

Vendes

Underwood 500 ptes.
nova botó 675. Alfons, 57.

Joies d'ocasió

Safates i serveis de plata, a pes. Compror or, plata, platí, brillants i perles.

Joaquín de J. Naves
Rambla de les Flors, 8 A
Cardenal Casañas, 8.

Billar

d'imillorable fabricació anglesa, estat nou. Venc complet. Escriure M. R. 4266. Empresa Ideal d'Informació, Rambla de les Flors, 16 (anunci).

«La veu de son amo»

Venc magnífic gramòfon d'aquesta celebrada marca, amb maquinària triple Joe de molles i més de 100 discos en albuina, per 100 duros. Valladolid, 25, baixos. Sans.

Màquina de cosir

Robina central nova molt barata. Basses Sant Pere, 1, pral. 2.º

Venc mirall

quadres, estufa i costurer. Cadiz, 7, S. G. (Putxet).

Es ven o arrenda

a Moya, Joies, 8, gran fabrica de pastes per a sopa amb tot el mobiliari.

SENYORES

Transformo les capel·lins plombeants en esarpes de moda. Villarreal, 42, segon. Taller

Subhasta voluntària

Es verificarà el pròxim dia 20, a les onze del matí, en la Notaria de don Manuel de Larrate i Catalán (One de la Victòria, núm. 15, primer), d'una casa de recent construcció (1920) i bigam de ferro, situada al carrer de Sant Joan de Malta d'aquesta ciutat, núm. 101. Renda 450 pessetes mensuals. Tipu de subhasta 10000 pessetes.
Els tipu i plec de condicions estaran de manifest en dita notaria els dies fèrers, de 10 a 1.

COPIES Circulars

reproduïdes en Paparell MULTIGRAPH
LES MES PERFECTES

Casa Garcia Suarez
38, Rambla Catalunya
Telèfon 4335 A.

Ofertes

Cobraments

M'encarrego del cobrament de subscripcions i quotes de tota mena d'entitats a tot Catalunya. Condicions especials per a la província de Barcelona. J. Genovart, Oizinelles, 32, baixos Sans.

S'ofereix

vidua jove amb una nena com a serventa per a les feines de casa. Raó: Passeig de Gràcia, 115, 4rt, segona.

Telegrams

Cablegrams, Radis (servei oficial) telefonemes. Es cursen immediatament servint-se de la

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ

Estalviareu temps i molèsties. Rambla de les Flors, 16, baixos.

Traspassos

Traspasso pis

Muntaner, 50 duros mes, amb utensilis, 600 ptes. Comte Asalto, 54, tercer.

Traspasso pis

6 duros mes al carrer de l'Est, amb mobles per 200 duros. Raó: Om, número 9, 1er, 1.º